

የማቴዎስ ወንጌል

የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ወንጌል
ከዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ ሐዋርያው ቅዱስ ማቴዎስ እንደ ጻፈው።

ምዕራፍ ፩

ስለ ትውልድ ቀጥር

(ሉቃ. ፫፥፳፫-፴፰)

የዳዊት ልጅ፣ የአብርሃም ልጅ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ የትውልድ መጽሐፍ፤ የአብርሃም ይስሐቅን ወለደ፤ ይስሐቅም ያዕቆብን ወለደ፤ ያዕቆብም ይሁዳንና ወንድሞቹን ወለደ። ርይሁዳም ከትእማር ፋሬስንና ዛሬን ወለደ፤ ፋሬስም ኤስርምን ወለደ፤ ኤስርምም ኦሪምን ወለደ። ኦሪምም አሚናዳብን ወለደ፤ አሚናዳብም ነአሶንን ወለደ፤ ነአሶንም ለልሞንን ወለደ። ፍስልሞንም ከራኪብ ቦኤዝን ወለደ፤ ቦኤዝም ከሩት ኢዮቤድን ወለደ፤ ኢዮቤድም እሴይን ወለደ። እሴይም ንጉሥ ዳዊትን ወለደ።

ንጉሥ ዳዊትም ከእርሶ ሚስት ሰሎሞንን ወለደ፤ ሰሎሞንም ሮብዓምን ወለደ፤ ሮብዓምም አብያን ወለደ፤ አብያም አሳፍን ወለደ። አሳፍም ኢዮሳፍጥን ወለደ፤ ኢዮሳፍጥም ኢዮራምን ወለደ፤ ኢዮራምም ያዝያንን ወለደ። ያዝያንም ኢዮአታምን ወለደ፤ ኢዮአታምም አካዝን ወለደ፤ አካዝም ሕዝቅያስን ወለደ። ሕዝቅያስም ምናሴን ወለደ፤ ምናሴም አሞጽን ወለደ፤ አሞጽም፣ ኢዮሶያስን ወለደ። ኢዮሶያስም በባቢሎን ምርኮ ጊዜ ኢኮንያንንና ወንድሞቹን ወለደ።

ከባቢሎን ምርኮም በኋላ ኢኮንያን ሰላት ያልን ወለደ፤ ሰላትያልም ዘሩባቤልን ወለደ። ዘዘሩባቤልም አብዩድን ወለደ፤ አብዩድም ኤልያቂምን ወለደ፤ ኤልያቂምም አዛርን ወለደ። አዛርም ሳዶቅን ወለደ፤ ሳዶቅም አኪምን ወለደ፤ አኪምም ኤልዩድን ወለደ። ኤልዩድም አልዓዛርን ወለደ፤ አልዓዛርም ማትያንን ወለደ፤ ማትያንም ያዕቆብን ወለደ። ያዕቆብም ክርስቶስ የተባለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የተወለደ የማርያምን አጮኛ ዮሴፍን ወለደ።

እነዚህም ትውልድ ሁሉ ከአብርሃም እስከ ዳዊት ዐሥራ አራት ትውልድ፣ ከዳዊትም እስከ ባቢሎን ምርኮ ዐሥራ አራት ትውልድ፣ ከባቢሎንም ምርኮ እስከ ክርስቶስ ዐሥራ አራት ትውልድ ነው። ትውልድም ሁሉ ከአብርሃም እስከ ክርስቶስ ዐርባ ሁለት ትውልድ ነው።

የኢየሱስ ክርስቶስ ልደት

(ሉቃ. ፪፥፩-፯)

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ልደት እንዲህ ነበር፤ እናቱ ማርያም ለዮሴፍ በታጨች ጊዜ፣ ሳይገናኙ በመንፈስ ቅዱስ ፀንሳ ተገኘች። ዘእጮኛዋ ዮሴፍ ግን ጻድቅ ነበረና ሊገልጣት አልወደደም፤ በሰውርም ሊተዋት አለበ። እርሱ ግን ይህን ሊያሰብ እነሆ፣ የእግዚአብሔር መልአክ በሕልም ታየው፤ እንዲህ

፩ አንዳንድ የግእዝ ዘርዕ “ኢዮራም አካዝያስን፣ አካዝያስም ኢዮአሰን፣ ኢዮአሰም አሚናዳስን፣ አሚናዳስም ያዝያንን ወለደ” የሚል ይጨምራል።

፪ “አሞን” የሚልም ዘርዕ አለ።

፫ ቀጣዩ በግሪኩ የለም።

፬፥፩ መዝ. የ፴፩፥፲፩ ኢሳ. ፲፩፥፩። ፩፥፯ ሩት ፴፥፲፰-፳፪፤ ያዜ.መ. ፪፥፲፫-፲፭።

፭፥፲፩ ፪ነገ. ፳፱፥፲፩-፲፭፤ ፪ዜ.መ. ፴፮፥፲፤ ኤር. ፳፯፥፳። ፩፥፲፰ ሉቃ ፩፥፳፯።

ሲል፡ “የዳዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ፡ ከእርስዎ የሚወለደው፤ በመንፈስ ቅዱስ ነውና እርሜኛህን ማርያምን ለመውሰድ አትፍራ።” ፩ልጅም ትወልዳለች፤ እርሱ ሕዝቡን ከግጢአታቸው ያድናቸዋልና ሰሙን ኢየሱስ ተለዋለህ።” ፪ይህም ሁሉ የሆነ ከእግዚአብሔር ዘንድ በነቢይ የተነገረው ይፈጸም ዘንድ ነው፤ እንዲህ ሲል፡- ፫“እነሆ፡ ድንግል ትፀንሳለች፤ ልጅም ትወልዳለች፤ ስሙንም እማኑኤል ይሉታል፤ ትርጓሜውም እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ማለት ነው።” ፬ዮሴፍም ከእንቅልፉ ነቅቶ የእግዚአብሔር መልእክ እንዳዘዘው አደረገ፤ እርሜኛውን ማርያምንም ወሰዳት። ፭የብኸር ልጅዋንም እስከትወልድ ድረስ አላወቃትም፤ ስሙንም ኢየሱስ አለው።

ምዕራፍ ፪

ስለ ሰብእ ሰገል መምጣት

፫በንጉሡ በሄሮድስ ዘመን በይሁዳ ክፍል በቤተ ልሔም ጌታችን ኢየሱስ በተወለደ ጊዜ፡ እነሆ፡ ሰብእ ሰገል ከምሥራቅ ወደ ኢየሩሳሌም መጡ። ፫እንዲህ ሲሉ፡ “ኮከቡን በምሥራቅ አይተን እንስግድለት ዘንድ መጥተናልና፤ የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወዴት ነው?” ፫ንጉሥ ሄሮድስም በሰማ ጊዜ ደነገጠ፤ ኢየሩሳሌምም በመላዋ ከእርሱ ጋር ደነገጠች። የካህናት አለቆችንና የሕዝቡን ጻፎች ሁሉ ሰብሰቦ “ከርስቶስ በየት ይወለዳል?” ብሎ ጠየቃቸው። ፫እንዲህም አሉት፤ “በይሁዳ ክፍል በቤተ ልሔም ነው፤ በነቢይ እንዲህ ተብሎ ተጽፎለልና።” የይሁዳ ምድር፤ አንቺ ቤተ ልሔም ከይሁዳ አለቆች፤ ከቶ ለታንሽም፤ ሕዝቤን እስራኤልን የሚጠብቅ ንጉሥ ከአንቺ ይወጣልና።” ፫ከዚህም በኋላ ሄሮድስ ሰብእ ሰገልን በሰውር ጠራቸው፤ ኮከቡ የታየበትንም ዘመን ከእነርሱ ተረዳ። ፫“ሂዳችሁ የዚያን ሕፃን ነገር ርግጡን መርምሩ፤ ያንኛችሁትም አንደ ሆነ እኔም መጥቼ እሰግድለት ዘንድ በእኔ በኩል ተመልሳችሁ ንገሩኝ” ብሎ ወደ ቤተ ልሔም ስደ

ዳቸው። ፫እነርሱም ከንጉሡ ሰምተው ሄዱ፤ እነሆ፡ በምሥራቅ ያዩት ኮከብ ሕፃን በአለበት ቦታ ላይ ደርሶ እስኪቆም ድረስ ይመራቸው ነበር። ፫ኮከቡንም አይተው ታላቅ ደስታ ደስ አላቸው። ፫ወደ ቤትም በገቡ ጊዜ ሕፃኑን ከእናቱ ከማርያም ጋር አገኙት፤ ወድቀውም ስንዱለት፤ ማጥናቸውንም ከፍተው ወርቅና ዕጣን፡ ከርቤም፡ እጅ መንሻ አቀረቡለት። ፫ወደ ሄሮድስም እንዳይመለሱ በሕልም ነገራቸው፤ በሌላ መንገድም ወደ ሀገራቸው ሄዱ።

ሕፃኑ ወደ ግብፅ ምድር ስለ መግባቱ

፫እነርሱም ከሄዱ በኋላ እነሆ፡ የእግዚአብሔር መልእክ ለዮሴፍ በሕልም ታይቶ፡ “ሄሮድስ ሕፃኑን ሊገድለው ይሻዋልና ተነሣ፤ ሕፃኑንና እናቱንም ይዞ ወደ ምድረ ግብፅ ሽሽ፤ እስከነግርህም ድረስ በዚያ ኑር” አለው። ፫እርሱም በሌሊት ተነሥቶ ሕፃኑንና እናቱን ይዞ ወደ ግብፅ ሄደ። ፫ከእግዚአብሔር ዘንድ “ልጄን ከግብፅ ጠራሁት” ተብሎ በነቢይ የተነገረው ይፈጸም ዘንድ፤ ሄሮድስም እስኪሞት ድረስ በዚያ ኖረ።

ስለ ሕፃናት መገደል

፫ከዚህም በኋላ ሄሮድስ ሰብእ ሰገል እንደተዘበበቱበት በየ ጊዜ እጅግ ተቋጣና ጭፍራዎቹን ልኮ ከሰብእ ሰገል እንደ ተረዳው ዘመን ልክ ሁለት ዓመት የሆናቸውን፡ ከዚያም የሚያንሱትን፡ በቤተ ልሔምና በአውራጃዎችዋ ሁሉ የነበሩትን ሕፃናት እስገደለ። ፫ያን ጊዜ፡ በነቢይ በሔርምያስ የተነገረው ተፈጸመ፤ እንዲህ ሲል፡- ፫“ራሔል ስለ ልጆችዋ ስታለቅስ ብዙ ልቅሶና ዋይታ በራማ ተሰማ፤ መጽናናትንም እንቢ አስች፤ ልጆችዋ የሉምና።”

፫ሄሮድስም በሞተ ጊዜ እነሆ፡ የእግዚአብሔር መልእክ በግብፅ ሀገር ለዮሴፍ በሕልም ታየው። ፫እንዲህ ሲል፡ “የሕፃኑን ነፍስ የሚሹ ሙተዋልና፤ ተነሥተህ ሕፃኑንና እናቱን ይዞ ወደ እስራኤል ሀገር ሂድ።” ፫እርሱም ተነሥቶ ሕፃኑንና እናቱን ይዞ ወደ እስራኤል

፪ ግሪኩ “የተፀነሰው” ይላል።
 ፩ አንዳንድ ዘርዕ “የኤፍራታ ምድር” ይላል።
 ፪ አንዳንድ ዘርዕ “ነገሥታት” ይላል።
 ፩፡፳፩ ሉቃ ፩፡፴፩ ፩፡፳፫ ሉቃ ፯፡፲፱ ፩፡፳፭ ሉቃ ፱፡፳፩
 ፱፡፪ ኤር. ጳጳጾች፡ ዘካ. ፱፡፱፤ ዘጉ. ጳጳጾች፡ ፱፡፪ ሚክ. ፭፡፪። ፱፡፲፩ ሆሴዕ ፲፩፡፩።
 ፱፡፲፩ ኤር. ፴፩፡፲፭።

ምድር ገባ። ጳጳርኪላክስም በአባቱ በሄሮድስ ፋንታ በይሁዳ እንደ ነገሠ በሰማ ጊዜ። ወደዚያ ለመሄድ ፈራ፤ በሕልምም ተገልጦለት ወደ ገሊላ አውራጃ ሄደ። ጳጳሩን ያገኘው “ልጄ ናዝራዊ ይባላል” የተባለው ይረጃም ዘንድ ናዝራት ወደ ምትባል ከተማ መጥቶ ኖረ።

ምዕራፍ ፫

ስለ መጥምቁ የሐንስ ስብከት (ማር. ፩፡፩-፩፤ ሉቃ. ፫፡፩-፲፰)

፤ በዚያም ወራት መጥምቁ የሐንስ በይሁዳ ምድረ በዳ እየሰበከ መጣ። ፤ እንዲህ ሲል፡ “መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ። ፤ የእግዚአብሔርን መንገድ አዘጋጁ፤ ጥርጊያውንም አስተካክሉ እያለ በምድረ በዳ የሚያስተምር የዐዋጅ ነጋሪ ቃል” ተብሎ በነቢዩ በኢሳይያስ የተነገረለት ይህ ነውና። ፤ የየሐንስም ልብሱ የግመል ጠጉር ነበር፤ በወገቡም የጠፍር መታጠቂያ ነበር፤ ምግቡም እንበጣና የጣዝማ ማር ነበር። ፤ ያን ጊዜ በይሁዳና በኢየሩሳሌም፤ በዮርዳኖስም አውራጃዎች ያሉ ሰዎች ሁሉ ወደ አርሱ ይሄዱ ነበር። ፤ ንጢአታቸውንም እየተናዘዙ ሁሉም በዮርዳኖስ ወንዝ ከአርሱ ይጠመቁ ነበር።

፤ ነገር ግን፡ ከፈረሳውያንና ከስዱቃውያን ወገን ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ብዙ ሰዎችን ባየ ጊዜ እንዲህ አላቸው፡ “እናንተ የእፋኝት ልጆች፤ ከሚመጣው ቀጣሪ ስንሹ ዘንድ ማን አመለከታችሁ? ፤ እንግዲህስ ለንስሐ የሚያበቃችሁን በን ሥራ ሥሩ። ፤ አብርሃም አባት እለን በማለት የምታመልጡ አይምስላችሁ፤ እግዚአብሔር ከእነዚህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆች ማስነሣት እንዲቻለው እነግራችኋለሁ። ፤ እነሆ፤ ምሳር በዛሬች ግንድ ሳይ ሊወድቅ ተቃጥቶአልና፤ መልካም ፍሬ የማያፈራ ዛፍ ሁሉ ይቈረጣል፤ ወደ አሳትም ይጣላል።

፤ “እኔ ለንስሐ በውኃ አጠምቃችኋለሁ፤ ጫማውን ለመሸከም የማይገባኝ ከእኔ በኋላ የሚመጣው አርሱ ግን ከእኔ ይልቅ ይበረታል፤

እርሱ በመንፈስ ቅዱስ፤ በአሳትም ያጠምቃችኋል። ፤ ወውድማውን የሚያጠራበት መንሹ በእጁ ነው፤ ስንዴውንም በንተራ ይሰበስባል፤ ገለባውን ግን በማይጠፋ አሳት ያቃጥላል።”

ስለ ጌታችን ኢየሱስ ጥምቀት

፤ ያን ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ በየሐንስ ሊጠመቅ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ መጣ። ፤ የሐንስ ግን “እኔ በእንተ ልጠመቅ አሻሰሁ፤ አንተ ወደ እኔ ትመጣለህን?” ብሎ እይሆንም አለው። ፤ ጌታችን ኢየሱስም መልሶ፡ “አሁንስ ተው፤ እንዲህ ጽድቅን ሁሉ ልንፈጽም ይገባናልና” አለው፤ ከዚህም በኋላ ተወው። ፤ ጌታችን ኢየሱስም ከተጠመቀ በኋላ፡ ወዲያው ከውኃ ወጣ፤ እነሆ፡ ስማይም ተከፈተ ስት፤ የእግዚአብሔርም መንፈስ በርግብ እምሳል ወርዶ በራሱ ሳይ ሲቀመጥ አየ። ፤ እነሆም፡ “በአርሱ ደስ የሚላኝ የምወድደው ልጄ ይህ ነው” የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ።

ምዕራፍ ፬

ጌታችን እንደ ጸመና በዲያብሎስ እንደ ተፈተነ

(ማር. ፩፡፲፪-፲፫፤ ሉቃ. ፱፡፩-፲፫)

፤ ከዚህም በኋላ ከዲያብሎስ ይፈተን ዘንድ መንፈስ ጌታችን ኢየሱስን ወደ ምድረ በዳ ወለደው። ፤ አርባ ቀንና አርባ ሌሊትም ጸመ፤ ከዚህም በኋላ ተራብ። ፤ የሚፈታተነውም ቀርቦ፡ “እንተ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህስ እነዚህ ድንጋዮች ዳቦ እንዲሆኑ እዘዝ” አለው። ፤ ጌታችን ኢየሱስም መልሶ፡ “ሰው የሚኖረው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣው ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ እንዳይደለ ተጽፎአል!” አለው። ፤ ከዚህም በኋላ፡ ዲያብሎስ ወደ ቅድስት ከተማ ወስዶ በቤተ መቅደሱ ጫፍ ሳይ አቆመው። ፤ “እንተ በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህስ ከዚህ መርብለህ ወደ ታች ወረድ፤ ይጠብቁህ ዘንድ ስለ አንተ መላእክቱን ያዝዝ ልሃል፤ እግርህም በድንጋይ እንዳትሰነካከል በእ

፪፡፳፫ ሊሳ. ፲፩፡፩፤ ማር. ፩፡፳፬፤ ሉቃ. ፪፡፴፱፤ ዮሐ. ፩፡፵፭። ፫፡፪ ማቴ. ፱፡፲፯፤ ማር. ፩፡፲፭። ፫፡፫ ሊሳ. ፵፡፫። ፫፡፱ ፪፡፳፤ ዘካ. ፲፫፡፱፤ ዘሌ. ፲፩፡፳፪። ፫፡፯ ማቴ. ፲፪፡፴፱፤ ፳፫፡፴፫። ፫፡፱ ዮሐ. ፳፡፴፫። ፫፡፲ ማቴ. ፯፡፲፱። ፫፡፲፯ ዘፍ. ፳፪፡፱፤ መዝ. ፪፡፯፤ ሊሳ. ፵፪፡፩ ማቴ. ፲፪፡፲፭፤ ፲፯፡፭፤ ማር. ፩፡፲፩፤ ሉቃ. ፱፡፴፭። ፱፡፩ ዕብ. ፪፡፲፰፤ ፱፡፲፭። ፱፡፱ ዘዕ. ፴፱፡፳፰፤ ፩፡፲፯. ፲፱፡፳። ፱፡፱ ዘዳ. ፳፡፫። ፱፡፭ ነሀ. ፲፩፡፩፤ ዳገ. ፱፡፳፬። ፱፡፮ መዝ. ፯፡፲፩-፲፪።

ጃቸው ያነሡሃል ተብሎ ተጽፎአልና” አለው።
 ፤፯ኛውን ኢየሱስም መልሶ፡ “አምላክህ እግዚ
 አብሔርን አትፈታተነው ተብሎ ደግሞ ተጽፎ
 አል” አለው። ፤ከዚህ በኋላ ዲያብሎስ እጅግ
 ረዥም ወደ ሆነ ተራራ አውጥቶ የዓለሙን
 ሁሉ መንግሥታት፣ ከብራቸውንም ሁሉ አሳ
 የው። ፤“ብትሰግድልኝ፣ እጅ ብትነሳኝም ይህን
 ሁሉ አስጥህህ” አለው። ፤ከዚህም በኋላ ጌታ
 ችን ኢየሱስ፡ “አንተ ሰይጣን ከአጠገቤ ሂድ፤
 ሰጌታህ ሰእግዚአብሔር ስንድ፤ እርሱንም ብቻ
 አምልከ ተብሎ ተጽፎአል” አለው። ፤ከዚህም
 በኋላ ዲያብሎስ ተወው፤ እነሆም፡ መላእክት
 ሊያገለግሉት መጡ።

ከናዝሬት ወደ ቅርናሆም ስለ መሄዱ
 (ማር. ፩፡፲፱-፲፭፤ ሉቃ. ፱፡፲፱-፲፭)

፤፯ኛውን ኢየሱስም ዮሐንስ አንድ ተያዘ
 በሰማ ጊዜ ወደ ገሊላ አውራጃ ሄደ። ፤ናዝሬ
 ትንም ትቶ መጣና በዛብሎናና በንፍታሌም አን
 ሮች መካከል በምትገኝ በባሕር አጠገብ ባለች
 በቅርናሆም ኖረ። ፤በነቢዩ በኢሳይያስ የተነ
 ገረው ይፈጸም ዘንድ፡ እንዲህ ሲል፡- ፤“የዛ
 ብሉን ምድርና የንፍታሌም ምድር፣ የባሕር
 መንገድ፣ የዮርዳኖስ ማዶ አሕዛብ የሚኖሩበት
 ገሊላ። ፤በጨለማ የሚኖር ሕዝብ ታላቅ ብርሃ
 ንን አየ፤ በጨለማና በሞት ጥላ ለነበሩም ብር
 ሃን ወጣላቸው።”

ስለ መጀመሪያዬ ትምህርትና ስለ አራቱ
 ደቀ መዛሙርት መጠራት
 (ማር. ፲፮፡ጳ፤ ሉቃ. ፭፡፩-፲፩)

፤ከዚያም ጊዜ ጀምሮ ጌታችን ኢየሱስ
 “መንግሥተ ስማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ”
 አያሰ ይሰብክ ጀመረ። ፤ሰገሊላ ባሕር ዳር
 ሲመላለሰም፡ ሁሉቱን ወንድማማቾች ጲጥሮስ
 የተባለ ስምዖንንና ወንድሙን እንድርያስን መረ
 ባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ አየ፤ ዓሣ አጥማ
 ጀች ነበሩና። ፤ጌታችን ኢየሱስም፡ “ኑ ተከ
 ተሉኝ፤ ሰውን የምታጠምዱ እንድትሆኑ አደር
 ጋችኋለሁ” አላቸው። ፤ወዲያውኑ መረባቸውን
 ትተው ተከተሉት። ፤ከዚያም ጥቂት አልፎ

ብሎ ሌሎችን ሁለት ወንድማማቾች የዘብዴ
 ዎስ ልጅ ያዕቆብንና ወንድሙን ዮሐንስን ከአባ
 ታቸው ከዘብዴዎስ ጋራ በታንኳ ውስጥ ሆነው
 መረባቸውን ሲያበጁ አየና ጠራቸው። ፤እነ
 ርሱም ወዲያውኑ ታንኳቸውንና አባታቸውን
 ትተው ተከተሉት።

በሕሙማን ላይ ስለ ተደረገው ተአምር
 (ሉቃ. ፮፡፲፯-፲፱)

፤፯ኛውን ኢየሱስም በምክራባቸው አያስተ
 ማረ፤ የመንግሥቱንም ወንጌል እየሰበከ፤ በሕዝ
 ብም ያለውን ደጭ ሕማም ሁሉ አየፈወሰ በመ
 ላው ገሊላ ይመላለስ ነበር። ፤እነዚህም በመ
 ላው ሰርያ ተዳረሰ፤ የታመሙትን ሁሉ፣ የተ
 ጨነቁትንም፣ ደጭቸውም ልዩ ልዩ የሆነውን፣
 አጋንንትም ያደሩባቸውን፣ ጨረቃ እያየ የሚ
 ጥላቸውን፣ ልምሾዎችንም ሁሉ አመጡሰት፤
 ሁሉንም ፈወሳቸው። ፤ብዙ ሕዝብም ከገሊላና
 ዐሥር ከተማ ከሚባል አገር፣ ከኢየሩሳሌምና
 ከይሁዳ፣ ከዮርዳኖስም ማዶ ተከተሉት።

ምዕራፍ ፮
 አንቀጽ ብፁዓን

፤ብዙ ሕዝብም ባየ ጊዜ ወደ ተራራ ወጥቶ
 ተቀመጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ
 ቀረቡ። ፤አፉንም ከፈተ፤ እንዲህም ብሎ አስ
 ተማራቸው። ፤“በመንገድ ነጻያን የሆኑ ብፁዓን
 ናቸው፤ መንግሥተ ስማያት የአነርሱ ናትና።
 ፤ዛሬ የሚያዝኑ ብፁዓን ናቸው፤ መጽናናትን
 ያገኛሉና። ፤የዋሃን ብፁዓን ናቸው፤ አነርሱ
 ምድርን ይወርሳሉና። ፤ስለ ጽድቅ የሚራቡና
 የሚጠሙ፤ ብፁዓን ናቸው፤ አነርሱ ይጠግባ
 ሉና። ፤የሚራሩ ብፁዓን ናቸው፤ አነርሱ ምሕ
 ረትን ያገኛሉና። ፤ልባቸው ገጹሕ የሆነ ብፁ
 ዓን ናቸው፤ አነርሱ እግዚአብሔርን ያዩታልና።
 ፤ዕርቅን የሚያደርጉ ብፁዓን ናቸው፤ አነርሱ
 የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና። ፤ስለ ጽድቅ
 የሚሰደዱ ብፁዓን ናቸው፤ መንግሥተ ስማያት
 የአነርሱ ናትና። ፤በሚሰድቧችሁና በሚያሳድዱ
 አችሁ ጊዜ፡ ስለ አኔም እየዋሹ ከፋውን ሁሉ

፩ ግሪቡ “ጽድቅን የሚራቡና የሚጠሙ” ይላል።
 ፩፡፯ ዘዳ. ፮፡፲፯፤ ፩፡፲፱ ዘዳ. ፮፡፲፱፤ ፩፡፲፱ ማቴ. ፲፱፡፫፤ ማር. ፮፡፲፯፤ ሉቃ. ፫፡፲፱-ጳ።
 ፩፡፲፱ ዮሐ. ፫፡፲፱፤ ፩፡፲፱-፲፮ ኢላ. ፱፡፩-፱፤ ፩፡፲፯ ማቴ. ፫፡፪። ፩፡፳፫ ማቴ. ፱፡፴፭፤ ማር. ፩፡፴፱።
 ፩፡፳፱ ኢላ. ፳፩፡፱። ፩፡፳፭ መዝ. ፴፮፡፲፩። ፩፡፳፮ ኢላ. ፶፭፡፩-፱። ፩፡፳፭ መዝ. ፳፫፡፫-፱።
 ፩፡፳፯ ፩ዲጥ. ፫፡፲፱። ፩፡፲፩ ፩ ዲጥ. ፱፡፲፱።

ሚናገሩባችሁ ጊዜ ብዑሳን ናችሁ። ደረሰ ይበላችሁ፤ ሐላጎችንም አድርጉ፤ ዋጋችሁ በሰማያት ብዙ ነውና፤ ከአናንተ አስቀድሞ የነበሩ ክሊያትንም እንዲሁ አሳድደሞቸው ነበርና።

።“አናንተ የምድር ጨው ናችሁ፤ ጨው አልጫ ቢሆን እንግዲህ በምን ይጣፍጣል? እንግዲህ የሚጠቅመው የለም፤ ሰዎች ወደ ውጭ አውጥተው ይጥሉታል፤ በአግራቸውም ይረግጡታል እንጂ።

።“እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ፤ በተራራ ላይ የተሠራች ከተማ መሰወር አይቻላትም። ዩክአንቅብ በታች ሊያጥሩት መብራትን አያበሩም፤ በመቅረዝዋ ላይ አትረዋት በቤት ላሉት ሁሉ ታበራለች አንጂ። ።መልካሙን ሥራችሁን አይተው፤ በሰማያት ያለውን አባታችሁን ያመስግኑት ዘንድ እንዲሁ ብርሃናችሁ በሰው ፊት ይብራ።

ስለ ብሉይ ኪዳን መጽናት

።“እረትንና ነቢያትን ልኸራቸው የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ልፈጽማቸው ነው አንጂ ልኸራቸው አልመጣሁም። ።እውነት አላችኋለሁ፤ ሰማይና ምድር እስኪያልፍ ድረስ ከሕግ አንዲት የውጣ ወይም አንዲት ነጥብ፤ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ አታልፍም። ።ከእነዚህ ከጥቃቅት ትእዛዛት አንዲቱን የሚሸር፡ ለሰውም እንዲሁ የሚያስተምር በመንግሥተ ሰማይ ታናሽ ይባላል፤ የሚያደርግና የሚያስተምር ግን አርሱ በመንግሥተ ሰማያት ታላቅ ይባላል። ።አሁንም ጽድቃችሁ ከጸሐፍትና ከፈሪሳውያን ጽድቅ ካልበለጠ፡ ወደ መንግሥተ ሰማያት እንደማትገቡ እንግራችኋለሁ።

ስለ ስድስቱ ቃላት

።“ለቀደሙት ሰዎች ‘አትግደል’ የገደለም አርሱ ይፈረድበታል’ የተባለውን ስምታችኋል። ።እኔ ግን አላችኋለሁ፤ በወንድሙ ላይ በከንቱ

የሚቁጣ ሁሉ እርሱ ይፈረድበታል፤ ወንድሙንም ጨርቅ ለባሽ የሚለው በአደባባይ ይፈረድበታል፤ ደንቆሮ የሚለውም ሁሉ በገሃነመ አሳት ይፈረድበታል። ።የመባህን በመሠውያው በምታቀርብበት ጊዜ፤ በዚያም ሳለህ የተጣላህ ወንድምህ እንዳለ ብታሰብ፤ ።የመባህን ከዚያ በመሠውያው ፊት ትተህ ሂድና አስቀድመህ ከወንድምህ ጋር ታረቅ፤ ከዚህ በኋላም ተመልሰህ መባህን አቅርብ። ።የመንገድ ከእርሱ ጋር ሳለህ ከባለጋራህ ጋር ፈጥህ ተስማማ፤ ባለጋራህ ለዳኛ አንዳይሰጥህ፤ ዳኛውም አሳልፎ ለሱሌው ይሰጥሃል፤ ወደ እስር ቤትም ትገባለህ። ።እውነት አልሀለሁ፤ የመጨረሻውን ትንሽ ገንዘብ እስከ ትከፍል ድረስ ከቶ ከዚያ አትወጣም። ።የሰቀደሙት ሰዎች ‘አታመንገዝ’ የተባለውን ስምታችኋል። ።እኔ ግን አላችኋለሁ፤ ሴትን አይቶ የተመኛት ሁሉ ፈጽሞ በልቡ አመነዘረባት። ።የቀኝ ዐይንህ ብታስትህ፤ ከአንተ አውጥተህ ጣላት፤ ሁለት ዐይና ሆነህ ወደ ገሃነመ እሳት ከምትገባ ይልቅ፤ አንድ ዐይና ሆነህ ወደ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻለሃልና። ።የቀኝ እጅህም ብታስትህ፤ ቁርጠህ ከአንተ ጣላት፤ አካላህ ሁሉ ወደ ገሃነም ከሚጣል ይልቅ ከአካላህ አንዱ ቢጠፋ ይሻላልና። ።የቀኝ አግርህም ብታስትህ ቁርጠህ ከአንተ ጣላት፤ አካላህ ሁሉ ወደ ገሃነም ከሚጣል ይልቅ ከአካላህ አንዱ ቢጠፋ ይሻላልና።

።“ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ፡ የፍቸዋን ደብዳቤ ይሰጣት ተብሏል። ።እኔ ግን አላችኋለሁ፤ ያለ ዝሙት ምክንያት ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ እርሱ ራሱ አመንዝራ ያደርጋታል፤ የተፈታችውንም የሚያገባ ሁሉ ያመንዝራል።

።“ዳግመኛም ለቀደሙት ሰዎች፡ መሐላችሁን ለእግዚአብሔር ሰጡ እንጂ በሐሰት አትግሉ የተባለውን ስምታችኋል። ።እኔ ግን አላችኋለሁ። ከቶ አትግሉ፤ በሰማይም ቢሆን፤ የእግዚአብሔር ዙፋን ነውና። ።የምድርም ቢሆን፤ የእግሩ መረገጫው ናትና፤ በኢየሩሳ

- ፩ ቀጣዩ በግሪኩ የለም።
- ፩፡፲፪ ዪዚ.መ. ሕጂ፡፲፯፤ ሐ.ሥ. ፯፡፶፪። ፩፡፲፫ ማር. ፱፡፶፤ ሉቃ. ፲፬፡፴፬-፴፭። ፩፡፲፬ ዮሐ. ፳፡፲፪፤ ፱፡፭።
- ፩፡፲፭ ማር. ፱፡፳፩፤ ሉቃ. ፳፡፲፯፤ ፲፭፡፴፫። ፩፡፲፮ ልጲጥ. ፪፡፲፪። ፩፡፲፰ ሉቃ. ፲፮፡፲፯።
- ፩፡፳፩ ዘፀ. ፳፡፲፫፤ ዘዳ. ፩፡፲፯፤ ፲፮፡፲፰። ፩፡፳፯ ዘፀ. ፳፡፲፬፤ ዘዳ. ፩፡፲፰።
- ፩፡፳፱ ማቴ. ፲፰፡፱፤ ማር. ፱፡፵፯። ፩፡፴ ማቴ. ፲፰፡፳፤ ማር. ፱፡፵፫።
- ፩፡፴፩ ዘዳ. ፳፱፡፩-፱፤ ማቴ. ፲፱፡፯፤ ማር. ፲፱፡፱።
- ፩፡፴፪ ማቴ. ፲፱፡፱፤ ማር. ፲፱፡፱፤ ሉቃ. ፲፮፡፲፰፤ ፩ቆሮ. ፯፡፲፩።
- ፩፡፴፫ ዘሌ. ፲፱፡፲፪፤ ዘኁ. ፴፡፪፤ ዘዳ. ፳፫፡፳፩። ፩፡፴፬ ያዕ. ፩፡፲፫፤ ኢላ. ፳፮፡፩፤ ማቴ. ፳፫፡፳፪።
- ፩፡፴፭ ኢላ. ፳፮፡፩፤ መዝ. ፵፯፡፪።

ሌምም ቢሆን። የታላቁ ንጉሥ ከተማ ናትና።
 ፩። በራሳችሁም ቢሆን አትማሉ፤ ከራስ ጠጉ
 ራችሁ አንዲቱን ነጭ ማድረግ ወይም ጥቀር
 ማድረግ አትችሉምና። ፪። ነገር ግን ቃላችሁ
 አዎን አዎን። ወይም አይደለም አይደለም
 ይሁን፤ ከአነዚህም የወጣ ከከፋ ወገን ነው።

፫። “ለቀደሙት ሰዎች ዐይን ስለ ዐይን፤ ጥር
 ሰም ስለ ጥርሰ የተባለውን ሰም ታችኋል። ፬። እኔ
 ግን እላችኋለሁ፤ ከፋን በከፋ፤ አትቃወሙት፤
 ቀኝ ፊትህን ለሚመታህ ግራ ፊትህን መልስ
 ስት። ፭። ቀሚስህንም ሊቀማህ ለሚሻ መጎናጸፊ
 ያህን ተውሉት። ፮። እንደ ምዕራፍ ጎረቤት ዘንድ
 ቢያስገድድህ ሁለት ምዕራፍ አብረኸው ሂድ።
 ፯። ለሚለምንህ ሁሉ ስጥ፤ ከአንተም ሊበደር
 የሚወደውን አትከልክለው።

፱። “ባልንጀራህን ውደድ፤ ጠላትህንም ጥላ
 የተባለውን ሰም ታችኋል። ፳። እኔ ግን እላችኋ
 ለሁ፤ ጠላተቻችሁን ውደዱ፤ የሚረግሙአች
 ሁን መርቁ፤ ለሚጠሉአችሁም መልካም አድ
 ርጉ፤ ስለሚበድሉአችሁና ስለሚያሳድዱአች
 ሁም ጸልዩ። ፳፫። በሰማያት ላለው አባታችሁ
 ልጆች ትሆኑ ዘንድ፤ እርሱ ለከፋዎችና ለደ
 ኅች ፀሐይን ያወጣልና፤ ለጸድቃንና ለጋጥኦ
 ንም ዝናምን ያዘንማልና። ፳፭። የሚወዱአችሁ
 ንማ ብትወዱ ዋጋችሁ ምንድን ነው? እንደዚ
 ህማ ቀራጮችሰ ያደርጉ የለምን? ፳፮። ወንድሞቻ
 ችሁን ብቻ እጅ ብትነሡ፤ ምን ብልጫ ታደ
 ርጋላችሁ? አሕዛብሰ ይህንኑ ያደርጉ የለምን?
 ፳፯። እንግዲህ ሰማያዊው አባታችሁ ፍጹም እንደ
 ሆነ እናንተም ፍጹማን ሁኑ።”

ምዕራፍ ፮
 አንቀጽ ምጽቀት

፩። “ለሰዎች ትታዩ ዘንድ፤ ምጽቀታችሁን በሰ
 ዎች ፊት እንዳታደርጉ ተጠንቀቁ፤ ያለዚያ በሰ
 ማያት ባለው በአባታችሁ ዘንድ ዋጋ የላችሁም።
 ፪። ምጽቀታችሁንም በምታደርጉበት ጊዜ፤ ግብ
 ዞች በሰዎች ዘንድ ሊመስገኑ በምክራብና በአ
 ውራ ኅዳና እንደሚያደርጉት በፊታችሁ መሰ
 ከት አታስነፉ፤ እውነት እላችኋለሁ፤ ዋጋቸውን

ተቀብለዋል። ፫። እንተሰ ምጽቀትህን በምታደርግ
 በት ጊዜ ቀኝህ የምትሠራውን ግራህ አትወቅ።
 ፬። ምጽቀትህ በሰውር ይሁን፤ በሰውር የሚያይህ
 አባትህም በግልጥ ዋጋህን ይሰጥሃል።

አንቀጽ ጸሎት
 (ሉቃ. ፲፩፡፪-፱)

፩። “በምትጸልዩበት ጊዜ እንደ ግብዞች አት
 ሁኑ፤ እነርሱ ለሰው ይታዩ ዘንድ፤ በምክራ
 ብና በአደባባይ መግዝን መቆምንና መጸለይን
 ይወዳሉና፤ እውነት እላችኋለሁ፤ ዋጋቸውን
 ተቀብለዋል። ፪። እንተ ግን በምትጸልዩበት ጊዜ
 ወደ ቤትህ ግባ፤ ደጅህንም ዘግተህ በሰውር
 ወደ አባትህ ጸልይ፤ በሰውር የሚያይህ አባት
 ህም በግልጥ ዋጋህን ይሰጥሃል። ፫። ስትጸልዩም
 እንደ አሕዛብ ነገርን አታብዙ፤ እነርሱ ነገራች
 ውን በማብዛታቸው የሚሰማቸው ይመስላቸዋ
 ላና። ፬። አትምሰሏቸው፤ ሰማያዊው አባታችሁ
 ሳትሰምኑት የምትኹትን ያውቃልና። ፭። እናን
 ተሰ በምትጸልዩበት ጊዜ እንዲህ በሉ፡- ‘አባታ
 ችን ሆይ፤ በሰማያት የምትኖር ስምህ ይቀደሰ።
 ፲፬። መንግሥትህ ትምጣ፤ ፈቃድህ በሰማይ እንደ
 ሆነ እንዲሁ በምድር ይሁን። ፲፭። የሰለት ምግባ
 ችንን ዛሬ ሰጠን። ፲፮። በደላችንን ይቅር በለን፤
 እኛም የበደሉንን ይቅር እንደምንል። ፲፯። አቤቱ
 ወደ ፊተና አታግባን፤ ከከፋ ሁሉ አድነን
 አንጂ፤ መንግሥት የአንተ ናትና ኅይል። ምስ
 ጋና፤ ሰዘለዓለሙ አሜን።” ፳፬። ሰለሰዎች በደላቸ
 ውን ይቅር ብትሉ፤ ሰማያዊው አባታችሁ በደ
 ላችሁን ይቅር ይላችኋልና። ፳፮። ነገር ግን ለሰዎች
 በደላቸውን ይቅር ባትሉ አባታችሁም በደላቸ
 ሁን ይቅር አይላችሁም።

አንቀጽ ጸም

፩። “በምትጸሙበት ጊዜ እንደ ግብዞች አት
 ጠውሉጉ፤ እነርሱ እንደ ጸሙ ለሰው ይታዩ
 ዘንድ መልካቸውን ይለውጣሉና፤ እውነት እላ
 ችኋለሁ፤ ዋጋቸውን ተቀብለዋል። ፲፮። እናንተሰ
 በምትጸሙበት ጊዜ ራሳችሁን ቅቡ፤ ፊታችሁ
 ንም ታጠቡ። ፲፮። በሰውር ለሚያይ ለአባታችሁ
 አንጂ፤ ለሰዎች እንደ ጸማችሁ እንዳትታዩ፤ በሰ

፫ “በከፋ” የሚለው በግሪኩ የለም።
 ራ፡፱፮ ዘሌ. ፲፱፡፲፱፤ ዘጉ. ፴፡፱፤ ዘዳ. ፳፫፡፳፩። ራ፡፱፮ ዘፀ. ፳፩፡፳፱፤ ዘሌ. ፳፱፡፳፫፤ ዘዳ. ፲፱፡፳፩።
 ራ፡፱፮ ዘዳ. ፲፭፡፳፫፤ ምላ. ፳፱፡፳፱። ራ፡፱፮ ዘሌ. ፲፱፡፲፱። ራ፡፱፮ ምላ. ፳፭፡፳፩-፳፪።
 ራ፡፱፮ ዘሌ. ፲፱፡፱፤ ፲፭፡፫፤ ዘዳ. ፲፭፡፲፫። ፩፡፩ ማጉ ፳፫፡፳፭። ፩፡፩ ሉቃ. ፲፭፡፲፱።
 ፩፡፮ ፩፡፲፮. ፲፭፡፳፭-፳፱። ፩፡፲፱-፲፮ ማጉ. ፲፩፡፳፭-፳፮። ፩፡፲፮ ሉላ. ፱፡፳፭።

ውር የሚያያችሁ አባታችሁም ዋጋችሁን በግ ልጥ ይሰጣችኋል።

ስለ ሰማያት መዝገብ
(ሉቃ. ፲፪፡፴፫-፴፬)

፲፱“ብልና ነቀዝ በሚያበላሹት፡ ሌቦችም ቁፍ ረው በሚሰርቁበት በምድር ለእናንተ መዝገብ አትሰብስቡ። ፻ነገር ግን ብልና ነቀዝ በማያበላሹት፡ ሌቦችም ቁፍረው በማይሰርቁት በሰማይ ለእናንተ መዝገብን ለብስቡ። ፻መዝገባችሁ ባለበት ልባችሁ በዚያ ይኖራልና።

፳“የለውነትህ መብራቱ ዐይንህ ነው፤ ዐይንህ ብሩህ ቢሆን ሰውነትህ ሁሉ ብሩህ ይሆናል። ፳፻ዐይንህ ግን ታማሚ ቢሆን ሰውነትህ ሁሉ ጨለማ ይሆናል፤ በእንተ ላይ ያለው ብርሃን ጨለማ ከሆነ ጨለማህ እንዴት ይበዛ፤ ፻ለሁለት ጌቶች መገዛት የሚቻለው እገልጋይ የለም፤ ያለዚያ አንዱን ይወዳል፤ ሁለተኛውንም ይጠላል፤ ወይም ለእንዱ ይታዘዛል፤ ለሁለተኛውም እይታዘዝም፤ አንግዲህ ለእግዚአብሔርና ለንገዝብ መገዛት እትችሉም።

ለምግብና ለልብስ መጨነቅ እንደማይገባ

፳፻“ስለዚህም እላችኋለሁ፡ ለነፍሳችሁ በምትበሉትና በምትጠጡት፡ ለሥጋችሁም በምትለብሱት እትጨነቁ፤ ነፍሱ ከምግብ አትበልጥምን? ሥጋሱ ከልብስ አይበልጥምን? ፻የማይዘፋና የማያጭዱ፡ በጎተራም የማይሰበሰቡ የሰማይ ወፎችን ተመልከቱ፤ ሰማያዊ አባታችሁም ይመግባቸዋል፤ እናንተ ከእነርሱ አጅግ ትበልጡ የለምን? ፻ከእናንተ ተጨነቆ በቁመቱ ላይ እንድ ከንድ መጨመር የሚችል ማን ነው? ፻ስለ ልብስ ስለ ለምን ትጨነቃላችሁ? የምድረ በዳ አበቦች እንዴት እንደሚያድጉ እየ፤ እይደክሙም፤ እይፈትሉምም። ፻ነገር ግን አላችኋለሁ፡- ሰሎሞንን እንኳ በዚያ ሁሉ ክብሩ ከእነዚህ እንደ እንዱ አልለበሰም። ፻እግዚአብሔር ግን ዛሬ ያለውን፡ ነገም ወደ አሳትምድጃ የሚጣለውን የምድረ በዳ ሣር እነሆ፡ እንደዚህ የሚያለብለው ከሆነ፡ እናንተ ሃይማኖት የጉደላችሁ፡ እናንተንም ይልቁን እንዴት? ፻እንግዲህ ምን አንበላለን? ምን አን

ጠጣለን? ምንስ እንለብላለን? ብላችሁ እትጨነቁ። ፻ይህንስ ሁሉ እሕዛብ ይሹታልና፤ ለእናንተ ግን ሰማያዊ አባታችሁ ይህን ሁሉ እንድትሹ ያውቃል። ፻እናንተስ እለቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት፡ ጽድቁንም ፈልጉ፤ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል። ፻ለን እትጨነቁ፤ ነገ ለራስዎ ታሰባለችና፤ ለቀኒቱ ከፋቷ ይበቃታል።

ምዕራፍ ፯

በሌሎች ላይ መፍረድ እንደማይገባ
(ሉቃ. ፯፡፴፮-፵፪)

፳፻“እንዳይፈረድላችሁ እትፍረዱ። ፻በምትፈርዱት ፍርድ ይፈረድባችኋልና፤ በምትሰፍሩበትም መሰረሪያ ይሰፈርባችኋልና። ፻በወንድምህ ዐይን ያለውን ጉድፍ ለምን ታያለህ? በአንተ ዐይን ያለውን ምሰሶ ግን ለምን እታስተውልም? ፻ወንድምህን በዐይንህ ያለውን ጉድፍ ላውጣልህ ተወኝ እንዴት ትለዋለህ? እነሆም፡ በአንተ ዐይን ምሰሶ አለ። ፻እንተ ግብዝ፡ እስቀድመህ በእንተ ያለውን ምሰሶ እውጣ፤ ከዚህ በኋላ በወንድምህ ዐይን ያለውን ጉድፍ ለማውጣት እጥርተህ ታያለህ።

፳፻“በአግራቸው እንዳይረገጡት፡ ተመልሰውም እንዳይነክሱእችሁ የተቀደለውን ለውሾች እትሰጡ፤ ዕንቁኦችሁንም በዕሪያዎች ፈት አታኑሩ። ፻ለምኑ፡ ይሰጣችኋልም፤ ፈልጉ፡ ታገኛላችሁም፤ ደጅ ምቁ፡ ይከፈላችኋልም። ፻የሚለምን ሁሉ ይቀበላልና፤ የሚፈልግም ያገኛልና፤ ደጅ ለሚመታም ይከፈላችኋልና። ፻ከእናንተ ልጁ ዳቦ ቢለምነው ድንጋይ የሚሰጠው ለው ማነው? ፻ወይስ ዓሣ ቢለምነው አባብ ይሰጠዋልን? ፻እንግዲህ እናንተ ከፋዎች ሰትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ሰጠታ መስጠትን ካወቃችሁ፡ በሰማያት ያለው አባታችሁም ለሚለምኑት መልካሙን ነገር እንዴት አብልጦ ይሰጣቸው ይሆን? ፻ለዎች ሊያደርጉላችሁ የምትወዱትን ሁሉ እናንተም እንዲሁ እድርጉላቸው፤ አራትም፡ ነቢያትም የሚያዝዙት ይህ ነውና።

፩፡፲፱ ያዕ. ሩ፡፪-፫። ፩፡፳፪ ሉቃ. ፲፩፡፴፬-፴፮። ፩፡፳፬ ሉቃ. ፲፮፡፲፫። ፲፪፡፳፪-፴፩።
፩፡፳፯ መዝ. ፴፭፡፳-፯። ፩፡፳፱ ሪገ. ፲፡፱-፯፤ ዪዚ. መ. ፱፡፫-፮። ፯፡፪ ማር. ፱፡፳፬።
፯፡፮ ሉቃ. ፲፩፡፱-፲፫። ፯፡፲፪ ሉቃ. ፯፡፴፩።

ጠባቢቱ በር

፤፤“በጠባቢቱ በር ግብ፣ ወደ ጥፋት የምትወስድ ሰፊ በር፣ ሰፊ መንገድም አለችና፤ ወደ እርስዎም የሚገቡ ብዙዎች ናቸው። ፤፤ወደ ሕይወት የምትወስደው በር እጅግ ጠባብ፣ መንገድዎም ቀጭን ናትና፤ የሚገቡባትም ጥቂቶች ናቸው።

፤፤“የባግ ሰምድ ለብሰው ወደ እናንተ ከሚመጡ ከሐሰተኞች ነቢያት ተጠንቀቁ፤ በውስጣቸው ግን ነጣቂዎች ተኩላዎች ናቸው። ፤፤ከፍ ሬያቸው ታውቋቸዋለችሁ፤ ከእሾህ ወይን፣ ከአሜካላም በለስ ይለቀማልን? ፤፤እንዲሁ መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬን ያፈራል፤ ከፋዛፍም ከፋ ፍሬን ያፈራል። ፤፤መልካምም ዛፍ ከፋ ፍሬን ማፍራት፣ ከፋ ዛፍም መልካም ፍሬን ማፍራት አይችልም። ፤፤መልካም ፍሬ የማያፈራ ዛፍ ሁሉ ይቈረጣል፤ ወደ እሳትም ይጣላል። ፤፤እንግዲህ ከፍሬያቸው ታውቋቸዋለችሁ።

የአብን ፈቃድ ስለ ማድረግ

፤፤“በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ ከሚያደርግ በቀር አቤቱ! አቤቱ! የሚሰኝ ሁሉ ወደ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም። ፤፤በዚያች ቀን ብዙዎች አቤቱ! አቤቱ! በስምህ ትንቢት አልተናገርንም? በስምህስ አጋንንትን አላወጣንም? በስምህስ ብዙ ተአምራትን አላደረግንም? ይሁኛል። ፤፤የንጊዜ ከቶ አላውቃችሁም፤ በመጻፍ የምታደርጉ ሁላችሁ ከእኔ ራቁ እላቸዋለሁ። ፤፤ይህን ቃሌን ስምቶ የሚያደርገው ሁሉ ቤቱን በዐለት ላይ የሠራብልህ ሰውን ይመስላል። ፤፤ዝናም ዘንመ፤ ጉርፍም ጉረፈ፤ ነፋስም ነፈሰ፤ ያንም ቤት ገፋት፤ ነገር ግን አልወደቀም፤ በዐለት ላይ ተመሥርቶአልና። ፤፤ይህንም ቃሌን ስምቶ የማያደርገው ሁሉ ቤቱን በእሸዋ ላይ የሠራ ስነፍ ሰውን ይመስላል። ፤፤ዝናም ዘንመ፤ ጉርፍም ጉረፈ፤ ነፋስም ነፈሰ፤ ያንም ቤት ገፋት፤ ወደቀም፤ አወዳደቁም ታላቅ ሆነን።” ፤፤ጌታችን ኢየሱስም ይህን ነገር በፈጸመ ጊዜ ሕዝቡ በትምህርቱ ተደነቁ። ፤፤እንደ ጻፎቻ

ቸው ላይሆን እንደ ባለሥልጣን ያስተምራቸው ነበርና።

ምዕራፍ ፰

ጌታችን ለምጻሙን ሰው እንደ አዳነ (ማር. ፩፣፵-፵፩፣ ሉቃ. ፭፣፲፪)

፤፤ከተራራም ሲወርድ ብዙ ሰዎች ተከተሉት። ፤፤እነሆ፣ አንድ ለምጻም ሰው መጥቶ፣ “አቤቱ! ከወደድህስ እኔን ማንጸት ይቻላል?” እያለ ሰንደለት። ፤፤እጁንም ዘርግቶ ዳሰሰውና “እፈቅዳለሁ ንጻ” አለው። ያንጊዜም ከለምጻ ነጻ። ፤፤ጌታችን ኢየሱስም፣ “ለማንም እንዳትናገር ተጠንቀቅ፤ ነገር ግን ሂድና ራሰህን ለካህን አስመርምር፤ ምስክርም ሊሆንባቸው ሙሉ እንደ አዘዘ መባህን አቅርብ” አለው።

የመስፍኑን ልጅ ጌታችን ኢየሱስ እንደ ፈወሰው (ሉቃ. ፯፣፩-፲)

፤፤ወደ ቅፍርናሆም በገባ ጊዜ የመቶ አለቃ ወደ እርሱ መጥቶ፡- ፤፤“አቤቱ! ልጄ ሽባ ሆኖ እጅግ እየተጨነቀ በቤት ተኝቶአል” ብሎ ሰመነው። ፤፤ጌታችን ኢየሱስም “እኔ መጥኼ እፈውሰዋለሁ” አለው። ፤፤የመቶ አለቃውም መልሶ፣ “አቤቱ! አንተ ከቤቴ ጣራ በታች ልትገባ አይገባኝም፤ ነገር ግን በቃልህ እዘዝ፤ ልጄም ይድናል። ፤፤እኔም እኮ የምገዛ ሰው ነኝ፤ የማገዛቸውም ጭፍሮች አሉኝ፤ ይህን ሂድ ብለው ይሄዳል፤ ሌላውንም ና ብለው ይመጣል፤ እን ልጋይንም ይህን አድርግ ብለው ያደርጋል” አለው። ፤፤ጌታችን ኢየሱስም ስምቶ አደነቀ፤ ለሚከተሉትም እንዲህ አለ፡ “እውነት እላችኋለሁ፤ በአሰራሌላ ሁሉ እንዲህ ያለ እምነት አላገኘሁም፤ ፤፤ነገር ግን እላችኋለሁ፡- ብዙዎች ከምሥራቅና ከምዕራብ ይመጣሉ፤ በመንግሥተ ሰማያትም ከኩብርሃምና ከይሶሐቅ፣ ከያዕቆብም አጠገብ ይቀመጣሉ። ፤፤የመንግሥትን ልጆች ግን በውጭ ወደ አስ ጨስማ ይጥሏቸዋል፤ በዚያም ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።” ፤፤ጌታችን ኢየሱስም የመቶ አለቃውን እንዲህ አለው፡ “እንግዲህ ሂድ እንደ እምነ

፯፣፲፪ ሉቃ. ፲፪፣፳፬ ፯፣፲፬ ኤር. ፳፩፣፳፯ ዘዳ. ፴፣፲፱ ፯፣፲፭ ሕዝ. ፳፪፣፳፯ ፯፣፲፱ ማቴ. ፫፣፲፫ ሉቃ. ፫፣፱ ፯፣፳ ማቴ. ፲፪፣፴፫ ፯፣፳፫ መዝ. ፯፣፳ ፯፣፳፭-፳፱ ማር. ፩፣፳፪ ሉቃ. ፱፣፴፪ ማር. ፩፣፳፫ ሉቃ. ፱፣፴፫ ፯፣፲፭ ስዕ. ፲፬፣፩-፴፪ ፯፣፲፭ ፲፫፣፳፱ ፯፣፲፪ ሉላ. ፵፱፣፲፪፣ ፶፱፣፲፱ ሚሊ. ፩፣፲፭፣ መዝ. ፲፫፣፫ ማቴ. ፳፪፣፲፫፣ ፳፭፣፴፣ ሉቃ. ፲፫፣፳፭

ትህ ይሁንልህ።” ልጁም በዚያ ሰዓት ዳነ፤ መስፍኑም ወደ ቤቱ በተመለሰ ጊዜ ልጁ ድኖ አገኘው።፩

ሰለ ጴጥሮስ አማት መፈወስ

(ማር. ፩፥፳፱-፴፩ ሉቃ. ፩፥፴፰-፴፩)

፮፻፯ኛን ኢየሱስም ወደ ጴጥሮስ ቤት በገባ ጊዜ የጴጥሮስን አማት በንዳድ ታማ ተኝታ አገኛት። ፫አጅዋንም ይዞ ዳስሳት፤ ንዳዱም ተዋት፤ ተነሥታም አገለገለቻቸው።

ከብዙ ደዌ ስለ ዳት ሰዎች

፫በመሸም ጊዜ አጋንንት ያደሩባቸውን ብዙዎችን ወደ እርሱ አመጡ፤ አጋንንት ንም በቃሉ አወጣቸው። የታመሙትንም ሁሉ ፈወሰ። ፫ይህም ነቢዩ ኢሳይያስ፡ “ደዌያችንን ተቀበለ፤ ሕማማችንንም ተሸከመ” ብሎ የተናገረው ይፈጸም ዘንድ ነው። ፫፯ኛን ኢየሱስም በዙሪያው የተሰበሰቡትን ብዙ ሰዎች በእየ ጊዜ ባሕሩን ተሻግረው እንዲሄዱ አዘዘ።

ሊከተሉት ስለ ጠየቁት ሰዎች

(ሉቃ. ፱፥፶፯-፷፪)

፫አንድ ዳሓፊ ወደ እርሱ መጥቶ፡ “መምህር፡ ወደምትሄድበት ሁሉ ልከተልህን?” አለው። ፮፻፯ኛን ኢየሱስም፡ “እቀበሮዎች ጉድጓድ አላቸው፤ ለሰማይ ወፎችም ጎጆ አላቸው፤ ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋ በት የለውም” አለው። ፮ከደቀ መዛሙርቱም አንዱ፡ “ጌታ ሆይ እስቀድሜ ልሂድና አባቴን ልቅበር ፍቀድልኝ” አለው። ፮፻፯ኛን ኢየሱስም፡ “አንተስ ተከተለኝ፤ ሙታኖቻቸውን ይቀብሩ ዘንድ ሙታንን ተዋቸው” አለው።

ማዕበሉን ፀጥ እንደ አደረገ

(ማር. ፩፥፴፩-፴፩)

፮፻፱ ወደ ታንኳ በወጣ ጊዜም ደቀ መዛሙርቱ ተከተሉት። ፮ኢየሱስም፡ የባሕሩ ማዕበል ታንኳውን እስኪደፍነው ድረስ በባሕሩ ውስጥ ታላቅ መናወጥ ሆነ፤ እርሱ ግን ተኝቶ ነበር። ፮፻፲፩ ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው ቀስቀሱትና፡ “አቤቱ! አንዳንሞት አድነን” አሉት። ፮ኢየሱስም፡ “እናንተ እምነት የጉደላችሁ ምን ያስፈራችኋል?” አላቸው፤ ተነሥቶም ነፋሳትንና የባሕሩን ማዕ

በል ገሠጸቸው፤ ታላቅ ፀጥታም ሆነ። ፮፻፲፱ ችም፡ “ባሕርና ነፋሳትስ እንኳ የሚታዘዙለት ይህ ማነው?” እያሉ ተደነቁ።

አጋንንት ስለ አደሩባቸው ሰዎች

(ማር. ፩፥፳፭-፳፭ ሉቃ. ፷፥፳፮)

፮፻፳ ወደ ማዶም ወደ ጌርጌሴኖን ሀገር በደረሰ ጊዜ አጋንንት ያደሩባቸው ሁለት ሰዎች ከመቃብር ወጥተው ተቀበሉት፤ እነርሱም ማንም በዚያች መንገድ ማለፍ እስከማይችል ድረስ እጅግ ክፉዎች ነበሩ። ፮፻፲፱ ባይት ጊዜም፡ “የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ፡ ከአንተ ጋር ምን አለን? ጊዜው ሳይደርስ ልታሠቃየን ወደ ዚህ መጣህን?” አያሉ ጮኹ። ፮ከዚያም ብዙ የአሪያ መንጋዎች ከእነርሱ ርቀው ተሰማርተው ነበሩ። ፮ኢየሱስም አጋንንትም፡ “ካወጣኸን ስለ እነርሳቸው መንጋ ላይ እንድናደር ወደዚያ ስደደን” ብለው ለመኮት፤ እርሱም “ሂዱ” አላቸው። ፮፻፳፱ ወጥተውም ሄዱ፤ በእርሳቸውም ላይ አደሩ፤ የአሪያዎችም መንጋዎች ሁሉ ከአፋፋ አየርጦ ወደ ባሕር ውስጥ ወደቁ፤ በውኃው ውስጥም ሞቱ። ፮ኢየሱስም ሸሹ፤ ወደ ከተማይቱም ገብተው ነገሩን ሁሉ፡ አጋንንትም ባደሩባቸው የሆነውን አወሩ። ፮ኢየሱስም፡ በከተማዋ ያሉት ሁሉ ጌታችን ኢየሱስን ሊቀበሉት ወጡ፤ ባይት ጊዜም ከሀገራቸው እንዲሄድ ለመኮት።

ምዕራፍ ፱

ስለ መግጥዕ መፈወስ

(ማር. ፱፥፲፪-፲፪ ሉቃ. ፭፥፲፯-፳፮)

፮፻፳፱ ወደ ታንኳም ወጥቶ ተሻገረና ወደ ከተማው ደረሰ። ፮ኢየሱስም፡ አንድ መግጥዕ በእልጋ ተሸከመው ወደ እርሱ አመጡ፤ ጌታችን ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ መግጥዑን፡ “ልጅ ሆይ፡ ጽና፤ ኅጢአትህ ተሰርዮልህ” አለው። ፮ኢየሱስም፡ ከጻፎች ወገን ስም ተው በልባቸው፡ “ይህስ ይሳደባል” ተባባሉ። ፮፻፳፱ኛን ኢየሱስም አላባቸውን ዐውቆ አንዲህ አላቸው፡ “በልባችሁ ስምን ክፉ ነገር ታስባላችሁ? ፮ኅጢአትህ ተሰረየልህ ከማለትና ተነሥተህ ሂድ ከማለት ማናቸው ይቀላል? ፮እሰው ልጅ በምድር ላይ ኅጢአትን ሊያስተሰርይ

፩ “መስፍኑም ወደ ቤቱ በተመለሰ ጊዜ ልጁ ድኖ አገኘው” የሚለው በግሪኩ የለም።

፳፥፲፮ ኢላ. ፶፫፥፱፱ ፳፥፳፱ መላ. ፲፩፥፲፪፤ ፪፻፲፱፤ ፲፮፥፲፮

ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ።” ከዚህ በኋላ ያን መግቶ፡ “ተነሥ፤ አልጋህን ተሸከምና ወደ ቤትህ ሂድ” አለው። ትተሥቶም አልጋውን ተሸከም ወደ ቤቱ ሄደ። ጳጳሱም አይተው አደንቁ፤ እንዲህ ያለውን ሥልጣን ለሰው የሰጠ እግዚአብሔርንም አመሰግኑት።

ማቴዎስ እንደ ተጠራ

(ማር. ፪፣፲፫-፲፯፤ ሉቃ. ፭፣፳፯-፴፪)

ጌታችን ኢየሱስም ከዚያ አልፎ ስሙ ማቴዎስ የተባለ ሰው በቀረጥ መቀበያው ተቀምጦ አገኘና፡ “ተከተለኝ” አለው፤ ተነሥቶም ተከተለው። ገበዜቱም ስምሳ ተቀምጦ ሳለ፡ ብዙ ቀራጮችና ጎጠኢተኞች መጥተው ከጌታችን ከኢየሱስና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጡ። ጌረሰሳውያንም እይተው ደቀ መዛሙርቱን፡ “መምህራችሁ ከቀራጮችና ከጎጠኢተኞች ጋር ለምን ይበላል?” አሉአቸው። ጌታችን ኢየሱስም ስምቶ እንዲህ አላቸው፡ “በሸተኞች ባለ መድኃኒትን ይሹታል፤ ጤነኞች ግን አይሹትም። ገላሌ፤ ከመሥዋዕት ይልቅ ምሕረትን አመርጣለሁ ያለው ምን እንደ ሆነ ዕውቁ፤ ኃጥአንን እንጂ፤ ጸድቃንን ወደ ንስሐ ልጠራ አልመጣሁምና።”

ስለ ጾም

(ማር. ፪፣፲፰-ጳጳሪ፤ ሉቃ. ፭፣፴፫-፴፱)

ከዚህ በኋላ፡ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ወደ እርሱ መጥተው፡ “እኛና ፈሪሳውያን ብዙ እንጸማለን፤ ደቀ መዛሙርትህስ ለምን አይጸሙም?” አሉት። ጌታችን ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፡ “የሙሽራው ሚዜዎች ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሊያህኑ አይችሉም፤ ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድበት ወራት ይመጣል። ያንጊዜ ይጸማሉ። የእዲስ ልብስ ዕራፈም በአሮጌ ልብስ ቀዳዳ ላይ የሚጥፍ የለም፤ ደጎነኛውን ልብስ ይዞት ይሄዳልና፤ ቀዳዳውንም ያስፋዋልና። ጌበአሮጌ ረዋት አዲስ የወይን ጠጅ እይጨምሩም፤ ቢጨመር ግን ረዋቱ ይቀደዳል፤ ወይትም ይፈስሳል፤ ረዋቱም ይበላሻል፤ ነገር ግን፤ አዲሱን ወይን በአዲስ ረዋት ይሾሙታል፤ ሁለቱም እርስ በርሳቸው ይጠባበቃሉ።”

ስለ ምክራቡ ሹም ልጅና ደም ስለሚፈሰሳት ሴት

(ማር. ፭፣፳፩-፴፫፤ ሉቃ. ፳፥፱)

ይህንም ሲነግራቸው እነሆ፡ አንድ መኰንን መጥቶ፡ “ልጄ እሁን ሞተች፤ ነገር ግን መጥተህ እጅህን ጫንባት፤ ትድናለችም” እያለ ሰገደለት። ጌታችን ኢየሱስም ተነሥቶ ተከተለው፤ ደቀ መዛሙርቱም አብረውት ነበሩ። ጳጳህ፡ ከዐሥራ ሁለት ዓመት ጀምሮ ደም ይፈሰሳት የነበረች ሴት በኋላው መጥታ የልብሱን ጫፍ ዳስ ሰች። ጳጳሷ፡ “የልብሱን ጫፍ ብቻ የዳስሰሁ እንደ ሆነ እድናስሁ” ብላ ነበርና። ጌታችን ኢየሱስም መለስ ብሎ እያትና፡ “ልጄ ጽኂ፤ እምነትሽ አዳነችሽ” አላት፤ ከዚያም ሰዓት ጀምሮ ያኛ ሴት ዳነች። ጌታችን ኢየሱስም ወደዚያ መኰንን ቤት በደረሰ ጊዜ፡ እስለቃሾችንና የሚንጫጩትን ሰዎች አየ። “ብላቴናይቱ ተኝታለች እንጂ የሞተች አይደለምና ፈቀቅ በሉ” አላቸው፤ እነርሱም ሳቁበት። ጳጳሾቹ ከወጡ በኋላ ገብቶ እጅዋን ያዛት፤ ብላቴናይቱም ተነሣች። ጳጳሪዎችም ዝና በሀገሩ ሁሉ ተሰማ።

ስለ ሁለቱ ዕውራን

ጌታችን ኢየሱስም ከዚያ በአለፈ ጊዜ ሁለት ዕውራን፡ “የዳዊት ልጅ ሆይ፤ ራራልን” ብሎ እየጮኹ ተከተሉት። ጳጳወደ ቤትም በገባ ጊዜ እነዚያ ዕውራን ወደ እርሱ መጡ፤ ጌታችን ኢየሱስም “ይህን ማድረግ እንዲቻለኝ ታምናላችሁን?” አላቸው፤ እነርሱም፡ “አዎን ጌታ ሆይ!” አሉት። ጳጳሪ እንደ እምነታችሁ ይሁንላችሁ” ብሎ ዐይኖቻቸውን ዳስሳቸው። ጳጳሪዎም ዐይኖቻቸው ተገለጡ፤ ጌታችን ኢየሱስም፡ “ማንም እንዳያውቅ ተጠንቀቁ” ብሎ አዘዛቸው። ጳጳሪዎ ግን፡ ወጥተው በዚያ ሀገር ሁሉ ስለእርሱ ተናገሩ።

ጋኔን የያዘው ዲዳ እንደ ተፈወሰ

ጳጳሪዎም ከወጡ በኋላ ጋኔን ያደረሰበትን ዲዳ ወደ እርሱ አመጡ። ጳጳሪዎም ጋኔን በወጣ ጊዜ ዲዳ የነበረው ተናገረ፤ ሰዎችም “በእስራኤል ውስጥ እንዲህ ያለ ከቶ አልታየም” እያሉ አደንቁ። ጳጳሪዎም ግን “ብአጋንንት አልቃ አጋንንትን ያወጣል” አሉ።

፱፣፲፩-ሉቃ. ፲፭፣ ፩-፪ ፱፣፲፫ ሆሴዕ ፯፣፯ ማቴ. ፲፱፣፯። ፱፣፳ ዘኁ. ፲፭፣፴፰፤ ዘዱ. ፳፪፣፲፪።
 ፱፣፴፬ ማቴ. ፲፥፳፭፤ ፲፪፣፴፱፤ ማር. ፫፣፳፪፤ ሉቃ. ፲፭፣፲፭።

በገሊላ እንደ ተመላለሰ

፳፮ ጌታችን ኢየሱስም በምኑራቦቻቸው እያሰ ተማረ፤ የመንግሥት ወንጌልንም እየሰበከ፤ በሕዝቡም ያለውን ደዌና ሕማም ሁሉ እየፈወሰ በየከተማውና በየመንገድሩ ሁሉ ተመላለሰ። ፳፯ ብዙ ስዎችንም አይቶ እዘነላቸው፤ ደከሙው ነበርና፤ እረኛ እንደሌላቸው በጎችም ተበትነው ነበርና። ፳፰ ያንጊዜ ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አላቸው፤ “መከሩስ ብዙ ነው፤ ሠራተኛው ግን ጥቂት ነው። ፳፯ እንግዲህ ለመከሩ ሠራተኛን ይጨምር ዘንድ የመከሩን ባለቤት ለምኑት።”

ምዕራፍ ፲

ስለ ሐዋርያት መጠራት

(ግር. ፫፡፲፫-፲፱፤ ሉቃ. ፳፡፲፪-፲፮)

፳፱ ምሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ ያወጡአቸው ዘንድ፤ ደዌና ሕማምንም ሁሉ ይፈውሱ ዘንድ በርኩሳን መናፍስት ላይ ሥልጣንን ሰጣቸው። የምሥራ ሁለቱ ሐዋርያትም ስማቸው እንዲህ ነው፤ መጀመሪያው ጴጥሮስ የተባለው ስምያን፤ ወንድሙ እንድርያሰም፤ የዙብዴዎስ ልጅ ያዕቆብም፤ ወንድሙም የሐንስ፤ ፊልጶስም፤ በርተሎሜዎስም፤ ቶማስም፤ ቀራጩ ማቴዎስም፤ የዕልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም፤ ታዴዎስ የተባለ ልብድዮስም፤ ፆቀን ናዊው ስምያን፤ አሳልፎ የሰጠው የአስቆሮቱ ስው ይሁዳም።

፺፯ ጌታችን ኢየሱስ እነዚህን ምሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ላካቸው፤ እንዲህም ብሎ አዘዛቸው፤ “በአሕዛብ መንገድ አትሂዱ፤ ወደ ሳምራው ያን ከተማም አትግቡ። ነገር ግን ከእስራኤል ወገን ወደ ጠፋ በጎች ሂዱ። ሄዳችሁም መንግሥተ ሰማያት ቀርባለች እያላችሁ እስተምሩ። ፳ድውያንን ፈውሱ፤ ሙታንንም አንሁ፤ ስምዳችንም እንጹ፤ አጋንንትንም አውጡ፤ ያለዋጋ የተቀበላችሁትን ያለዋጋ ስጡ። ፳፱ መቀነታችሁም ወርቅ፤ ወይም ብር፤ ወይም መሐለቅ

አትያዙ። ፲ለ መንገድም ስልቻ፤ ወይም ሁለት ልብስ፤ ወይም ጫማ፤ ወይም በትር አትያዙ፤ ለሠራተኛ ዋጋው ይገባዋልና። ፳፱ ስምትገቡባትም በማንኛዬቱም ከተማ፤ ወይም መንደር በዚያ የሚገባው ግን እንደ ሆነ በጥንቃቄ መርምሩ፤ እስከተወጡም ድረስ በዚያ ተቀመጡ። ፳፳ ወደ ቤትም በገባችሁ ጊዜ፤ ሰላምታ ስጡአቸው። ፳፳፱ ዚያ ቤት የሚገባው ቢሆን ሰላማችሁ ይደርበት፤ የማይገባው ቢሆን ግን ሰላማችሁ ወደ እናንተ ይመለስ። ፳፳፱ የሚቀበላችሁ፤ ቃላችሁንም ከማይሰማችሁ ግን ከዚያች ቤት፤ ወይም ከዚያች ከተማ ወጥታችሁ፤ የእግራችሁን ትቢያ አራግፉ። ፳፳፱ ከዚያች ሀገር ይልቅ በፍርድ ቀን ስዶምና ገዋራ ዕረፍት እንደሚያገኙ በእውነት እነግራችኋለሁ።

፳፳፱ እነሆ እኔ እንደ በጎች በተኩላዎች መካከል አልካችኋለሁ፤ እንግዲህ እንደ አባብ ብልሆች፤ እንደ ርግብም የዋሆች ሁኑ። ፳፳፱ ከከፊቶች ሰዎች ተጠበቅ፤ ወደ አደባባዮች አሳልፈው ይሰጡአችኋልና፤ በምኑራቦቻቸውም ይገርፉአችኋልና። ፳፳፱ እነርሱና ለአሕዛብ ምስክር ትሆኑ ዘንድ ስለ እኔ ወደ መሳፍንትና ወደ ነገሥታት ይወስዱአችኋል። ፳፳፱ አሳልፈው በስዊቷሁ ጊዜ፤ እንዴት ወይም ምን እንደምትናገሩ አትጨነቁ፤ በዚያች ሰዓት የምትናገሩት ይሰጣችኋልና። ፳፳፱ ማያዊው አባታችሁ መንገድ ለርሱ በእናንተ ላይ አድር ይናገራል እንጂ የምትናገሩ እናንተ አይደላችሁምና። ፳፳፱ ወንድምም ወንድሙን፤ አባትም ልጁን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል፤ ልጆችም በወላጆቻቸው ላይ ይነገሱ፤ ይገድሉአችዋልም። ፳፳፱ ስሜም በስው ሁሉ ዘንድ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ፤ እስከ ፍጻሜ የሚታገሥ ግን ለርሱ ይድናል። ፳፳፱ ከዚያች ከተማ በአሳድዱአችሁ ወደ ሌላዬቱ ሸቸ፤ እውነት ላላችኋለሁ፤ የሰው ልጅ እስኪመጣ ድረስ፤ የእስራኤል ከተሞች አይፈጸሙም። ፳፳፱ መምህሩ የሚበልጥ ደቀ መዛሙር፤ ከጌታውም የሚበልጥ አገልጋይ የለም። ፳፳፱ ደቀ መዛሙር እንደ መምህሩ፤ አገልጋይም እንደ ጌታው ከሆነ ይበቃ

፱፡፳፮ ማቴ. ፱፡፳፫፤ ግር. ፩፡፳፱፤ ሉቃ. ፱፡፳፱።
፱፡፳፯ ዙ፡፳፯፤ ፩፡፳፯፤ ፩፡፳፯፤ ፩፡፳፯፤ ሕዝ. ፳፱፡፳፯፤ ዘክ. ፲፫፤ ግር. ፳፡፳፱።
፱፡፳፯-፳፯ ሉቃ. ፲፫። ፲፫፡፳፯ ሉቃ. ፲፫፡፳፯። ፲፫፡፳፯ ሉቃ. ፲፫፡፳፯።
፲፫፡፳፯ ሉቃ. ፲፫፡፳፯። ፲፫፡፳፯ ማቴ. ፲፩፡፳፱፤ ዘፍ. ፲፱፡፳፱-፳፳። ፲፫፡፳፯ ሉቃ. ፲፫።
፲፫፡፳፯ ግር. ፲፫፡፱፤ ሉቃ. ፲፫፡፳፯፤ ፳፩፡፳፯፤ ፳፩፡፳፯። ፲፫፡፳፯ ግር. ፲፫፡፳፯፤ ሉቃ. ፳፩፡፳፯።
፲፫፡፳፯ ማቴ. ፳፱፡፱፤ ፲፫፡፳፯ ግር. ፲፫፡፳፯፤ ሉቃ. ፳፩፡፳፯። ፲፫፡፳፯ ሉቃ. ፳፱፡፱፤ የሐ. ፲፫፡፳፯፤ ፲፩፡፳፱።
፲፫፡፳፯ ማቴ. ፱፡፳፱፤ ፲፫፡፳፱፤ ግር. ፫፡፳፯፤ ሉቃ. ፲፩፡፳፯።

ዋል። ባለቤቱን በሰይጣናት አለቃ ሰይጣናትን ያወጣል ካሉት፤ ቤተ ሰቡን ማ እንደ ምን ከዚህ አብልጠው አይናገሩላቸው?

፳፻ “እንግዲህ አትፍሩላቸው፤ የማይገለጥ የተ ከደነ የለምና፤ የማይታወቅም የተሰወረ የሰ ምና። ፳፻፲ በጨሰማ የነገር-ሁለቸውን በብርሃን ተናገሩት፤ በጀርአቸው በሹክሹክታ የነገር-ሁ አቸውንም በሰገነት ላይ ሰበኩት። ፳፻፲፱ ሥጋችሁንም የሚገድሉትን አትፍሩላቸው፤ ነፍሳችሁን ግን ሊገድሉክት አይችሉም፤ ነገር ግን ነፍሱንም ሥጋንም አንድ አድርጎ በገሃነም ማጥ ፋት የሚቻለውን እርሱን ፍሩት። ፳፻፲፱ ሁለት ወፎች በሁለት መሐሰቅ ይሸጡ የለም? ከእነ ርሱ አንዲት እንኳ ሰማያዊው አባታችሁ ሳያ ወቅ በምድር ላይ አትወድቅም። ፳፻፲፱ እናንተን የራሱ ጠጉራራችሁ ሁሉ እንኳን የተቈጠረ ነው። ፳፻፲፱ እንደሆነ አትፍሩ፤ ከብዙ ወፎች እናንት ትበልጣላችሁና። ፳፻፲፱ ፊት ለሚመሰክር ልኝ ሁሉ፤ እኔም በሰማያት በአለው አባቴ ፊት እመሰክርለታለሁ። ፳፻፲፱ ፊት የሚ ክደኝን ግን፤ እኔም በሰማያት ባሰው አባቴ ፊት እክደዋለሁ።

፳፻፲፱ “በምድር ላይ ስላምን ለማምጣት የመ ጣሁ አይምስላችሁ፤ ሰይፍን እንጂ ሰላምን ለማምጣት አልመጣሁም። ፳፻፲፱ ወንድ ልጅን ከአ ባቴ፤ ሴት ልጅንም ከእናቷ፤ ምራትንም ከአ ማቷ ልለይ መጥቻለሁ። ፳፻፲፱ ለሰውም ጠላቶቹ ቤተ ሰቦቹ ይሆኑበታል። ፳፻፲፱ ከእኔ ይልቅ ለባ ቱንና እናቱን የሚወድድ ለእኔ ሊሆን አይገ ባውም፤ ከእኔም ይልቅ ወንድ ልጄንና ሴት ልጄን የሚወድድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም። ፳፻፲፱ መስቀሉንም ተሸከሞ እኔን በኋላየ የማይከተ ሰኝ ለእኔ ሊሆን አይገባውም። ፳፻፲፱ ነፍሱን የሚ ያገኛት ያጠፋታል፤ ነፍሱንም ስለ እኔ የሚያ ጠፋት ያገኛታል።

፳፻፲፱ “እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፤ እኔ ንም የሚቀበል የላከኝን ይቀበላል። ፳፻፲፱ ይም ስም ነቢይን የሚቀበል የነቢይን ዋጋ ይቀ በላል፤ በጻድቅም ስም ጻድቅን የሚቀበል የጻ ድቅን ዋጋ ይቀበላል። ፳፻፲፱ ከእነዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ በደቀ መዝሙራ ስም ቀዝቃዛ ጽዋ

ውጋ ብቻ የሚያጠጣ እውነት እላችኋለሁ፤ ዋጋውን አያጣም።”

ምዕራፍ ፲፩

ከመጥምቁ የሐንሰ ስለ ተላኩት

መልእክተኞች

(ሉቃ. ፯፡፲፰-፴፩)

፻፲፱ “ጌታችን ኢየሱስም ዐሥራ ሁለቱን ደቀ መዛ ሙርቱን ማዘዙን ከፈጸመ በኋላ፤ ሊብብክና ሊያስተምር ወደ ከተሞቻቸው ሄደ። የሮሐንሰም በእስር ቤት ሳለ፤ ከርስቶስ ያደረገውን ሰምቶ፤ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ወደ እርሱ ልኮ፤ ፻፲፱ “የሚመጣው እንተ ነህ? ወይስ ተስፋ የምናደ ርገው ሌላ አለ?” አለው። ፻፲፱ “ጌታችን ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “ሂዳችሁ ያያችሁት ንና የሰማችሁትን ለሮሐንሰ ንገሩት። ፻፲፱ ወይኖች ያያሉ፤ አንካሳችም ይሄዳሉ፤ ለምጻዎችም ይነ ጻሉ፤ ደንቆሮዎችም ይሰማሉ፤ ሙታንም ይነ ሣሉ፤ ለድሆችም ወንጌል ይሰከሳል። ፻፲፱ እኔም የማይሰናከል ሁሉ ብዑዕ ነው።”

ጌታችን ኢየሱስ መጥምቁ

የሐንሰን እንደ አመሰገነው

፻፲፱ “እነዚያም ከሄዱ በኋላ፤ ጌታችን ኢየሱስ ስለ የሐንሰ ለሐዘቡ እንዲህ ይላቸው ጀመረ፤ “ምን ልታዩ ወደ ምድረ በዳ ወጥታችኋል? ከነፋስ የተነሣ የሚወዘወዘው ሽንብቆ ነውን? ወይስ ምን ልታዩ ወጥታችኋል? ቀጭን ልብሰ የሰበሰ ሰውን ነውን? እነሆ፤ ቀጭን ልብሰ የሚ ልብሰሱ በነገሥታት ቤቶች አሉ። ፻፲፱ ምን ልታዩ ወጥታችኋል? ነቢይን ነውን? አዎን፤ እሱ ከነ ቢይ እጅግ ይበልጣል እላችኋለሁ። ፻፲፱ እነሆ፤ እኔ በፊትህ መንገድህን የሚጠርግ መልእክተ ችዩን በአንተ ፊት እልካለሁ ተብሎ ስለ እርሱ የተጻፈለት ይህ ነውና። ፻፲፱ እውነት እላችኋለሁ፤ ቤቶች ከወለዱአቸው ወገን ከመጥምቁ የሐንሰ የሚበልጥ አልተነሣም፤ በመንግሥተ ሰማያት ግን የሚያንሰው ይበልጠዋል። ፻፲፱ ከመጥምቁ ከሮሐንሰ ዘመን ጀምሮ እስከ ሃራ ድረስ መንግ ሥተ ሰማያት ትገፋላች፤ የተገፋትም፤ ይናጠቁ

፩ ግሪኩ “ግፈኞች” ይላል።

፲፡፳፮ ማር. ፩፡፳፪፤ ሉቃ. ፳፡፲፯። ፲፡፴፫ ጴጢ. ፪፡፲፪። ፲፡፴፭-፴፮ ሚካ. ፯፡፮።
፲፡፴፰ ማቴ. ፲፮፡፳፬፤ ማር. ፳፡፴፬፤ ሉቃ. ፱፡፳፫።
፲፡፴፱ ማቴ. ፲፮፡፳፭፤ ማር. ፳፡፴፭፤ ሉቃ. ፱፡፳፬፤ ፲፯፡፴፫፤ ዮሐ. ፲፪፡፳፭።
፲፡፵ ማር. ፱፡፴፯፤ ሉቃ. ፱፡፵፰፤ ፲፡፲፮፤ ዮሐ. ፲፫፡፳፭። ፲፩፡፳፮ ኢሳ. ፴፭፡፳፮፤ ፳፭፡፳፭። ፲፩፡፲ ሚሊ. ዮ።፩።

አታል። ፲፯፻፲፮ ደብዳቤ ሁሉ፡ አራትም እስከ የሐንበ ትንቢትን ተናግረዋልና። ፲፱፻፲፱ ልትቀበሉት ስብት ወድዱ ይመጣ ዘንድ ያለው ኤልያስ ይህ ነው። ፲፱፻፲፱ ያለው መስማትን ይስማ።

፲፱፻፲፱ “ይህኛን ትውልድ በምን እመስላታለሁ? በገበያ ተቀምጠው ጓደኞቻቸውን የሚጠሩ ልጆችን ትመስላላች። ፲፳፻፲፱ ይህን ዋል፡- እንቢልታ እየነፋን አቀንቀንላችሁ አልዘፈናችሁም፤ ሙሾም እወጣንላችሁ አላሰቀላችሁም። ፲፳፻፲፱ ሳይበላና ሳይጠጣ መጣ፤ እነርሱ ግን ጋኔን እለበት አሉት። ፲፳፻፲፱ ልጅ እየበላና እየጠጣ መጣ፤ እነርሱም እነሆ፣ የሚበላና የወይን ጠጅ የሚጠጣ፣ የቀራጮችና የጋጥእን ወዳጅ ነው አሉት፤ ጥበብም ከልጆችዎ የተነሣ ጸደቀች።”

ያላመኑትን ከተሞች እንደ ነቀፋቸው

፳፻፲፱ ወይንም በኋላ ጌታችን ኢየሱስ ብዙ ተእምራት ያደረገባቸውን ከተሞች ንስሐ ስላልገቡ ይነቅፋቸው ጀመር፤ እንዲሁም አላቸው። ፳፻፲፱ “ኮራዚ ወዮልሽ፤ ቤተ ሳይዳ ወዮልሽ፤ በእናንተ የተደረገው ተእምራት በጢሮስና በሲዶና ተደርጎ ቢሆን ማቅ ለብሰው፣ አመድም ነስን ሰው አስቀድመው ንስሐ በገቡ ነበር። ፳፻፲፱ ግን እላችኋለሁ፡ በፍርድ ቀን ከእናንተ ይልቅ ጢሮስና ሲዶና ዕረፍትን ያገኛሉ። ፳፻፲፱ ፍርድ ሆም! እንኛም እስከ ሰማይ ከፍ ከፍ ብትዩ እስከ ሲኦል ትወርጃለሽ፤ በእንኛም የተደረገው ተእምራት በሰዶም ተደርጎ ቢሆን እስከ ዛሬ በኖረች ነበር። ፳፻፲፱ ግን አልሻለሁ፡ በፍርድ ቀን ከእንኛ ይልቅ የሰዶም ምድር ዕረፍትን ታገኛለች።”

፳፻፲፱ ደግሞ ጌታችን ኢየሱስ መልሶ እንዲህ አለ፤ “የሰማይና የምድር ጌታ እባት ሆይ፣ ይህን ምሥጢር ከጥበበኞችና ከወዋቆች ሰውረህ ለሕፃናት ገልጸሽዋልና እመሰግንሃለሁ። ፳፻፲፱ እባት ሆይ፣ ፈቃድህ በፊትህ እንዲሁ ሆኖአልና። ፳፻፲፱ ሁሉም ከእባቱ ዘንድ ተሰጠኝ፤ ከእብ በቀር ወልድን የሚያውቀው የለም፤ አብንፈ ከወልድ በቀር፣ ወልድም ሊገልጥለት ከሚፈ

ቅደው በቀር የሚያውቀው የለም። ፳፻፲፱ እናንተ ደካሞች፣ ሸከማችሁም የከበደ ሁሉ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም አላርፋችኋለሁ። ፳፻፲፱ ቀንበራን በላያችሁ ተሸከሙ፤ ከእኔም ተማር፤ እኔ የዋህ ነኝና፤ ልቤም ትሑት ነውና፤ ለነፍሳችሁም ዕረፍትን ታገኛላችሁ። ፳፻፲፱ ልዝብ፣ ሸከማም ቀላል ነውና።”

ምዕራፍ ፲፪

ስለ ሰንበትና ስለ እከባበርዎ

(ማር. ፪፡፳፫-፳፭፤ ሉቃ. ፯፡፩-፭)

፳፻፲፱ ወራት ጌታችን ኢየሱስ በሰንበት በእርሻ መካከል ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱም ተርበው ነበርና እሸት እየቈረጡ ይበሉ ጀመር። ፳፻፲፱ ፈረሳውያንም እይተው፡ “እነሆ፣ ደቀ መዛሙርትህ በሰንበት ሊደረግ የማይገባውን ሲያደርጉ እይ” አሉት። ፳፻፲፱ ለእርሱም አላቸው፡ “እርሱ በተራሰ ጊዜ፣ ከእርሱም ጋር የነበሩት በተራሰ ጊዜ ዳዊት ያደረገውን፣ ደደ እግዚአብሔር ቤት እንደ ገባ፣ ከካህናትም ብቻ በቀር እርሱ ሊበላው የማይገባውን፣ ከእርሱም ጋር የነበሩት ሊበሉት የማይገባቸውን የመሥዋዕቱን ኅብስት እንደ በላ እላክባችሁምን? ፳፻፲፱ መቅደስ የሚያገለግሉ ካህናት ስንበትን እንደሚሸሩ አት። በደልም እንደማይሆንባቸው በአራት ያለውን እላክባችሁምን? ፳፻፲፱ ከቤተ መቅደስ የሚበልጥ እዚህ እንዳለ እላችኋለሁ። ፳፻፲፱ መሥዋዕት ይልቅ ምሕረትን እመርጣለሁ ያለው ምን እንደ ሆነ ብታውቁስ ኖር ያልበደሉትን ባልፈረዳችሁባቸው ነበር። ፳፻፲፱ ጌታዎ የሰው ልጅ ነውና።”

እጁ ደርቃ ስለ ነበረችው ሰው

(ማር. ፫፡፩-፮፤ ሉቃ. ፯፡፮-፲፩)

፳፻፲፱ ጌታችን ኢየሱስም ከዚያ ዐልፎ ወደ ምኩራባቸው ገባ። ፳፻፲፱ እነሆ፣ እጁ የሰለለች ሰው ነበር፤ ይከሱት ዘንድ፣ “በሰንበት መፈወስ ይገባልን?” ብለው ጠየቁት። ፳፻፲፱ ለእርሱም አላቸው፡ “ከእናንተ መካከል እንድትሆኑ ያለው

፲፩፡፲፫-፲፫ ሉቃ. ፲፯፡፲፮። ፲፩፡፲፱ ሚሊ. ፬፡፩፤ ማቴ. ፲፯፡፲፫፤ ማር. ፱፡፲፩-፲፫። ፲፩፡፳ ሉቃ. ፲፫፡፲፭።
፲፩፡፳፩ ሉቃ. ፳፫፡፩-፲፱፤ ሕዝ. ፳፯፡፩-፳፰፤ ጳውሎስ. ፫፡፲፫፤ ሉቃ. ፫፡፱፤ ዘክ. ፱፡፪።
፲፩፡፳፫ ሉቃ. ፲፱፡፲፫-፲፭፤ ዘፍ. ፲፱፡፳፬-፳፰። ፲፩፡፳፱ ማቴ. ፲፫፡፲፭፤ ሉቃ. ፲፫፡፲፱። ፲፩፡፳፭ ሉቃ. ፲፫፡፳፭።
፲፩፡፳፮ ሉቃ. ፫፡፱፤ ዘፍ. ፲፱፡፳፮። ፲፩፡፳፱ ሉቃ. ፫፡፱። ፲፩፡፳፱ ሉቃ. ፫፡፱።
፲፩፡፳፱ ሉቃ. ፫፡፱። ፲፩፡፳፱ ሉቃ. ፫፡፱። ፲፩፡፳፱ ሉቃ. ፫፡፱። ፲፩፡፳፱ ሉቃ. ፫፡፱። ፲፩፡፳፱ ሉቃ. ፫፡፱።

በሰንበትም ወደ ጉድጓድ ውስጥ ቢወድቅበት ይዞ የግያወጣው ማነው? ፤ እንግዲያም ከበግ ይልቅ ሰው እንደ ምን እይባልጥል! እንኪያሰ በሰንበት መልካም ማድረግ ይገባል። ፤ ከዚያም በኋላ ያን ሰው “እጅህን ዘርጋ” አለው፤ እጁንም ዘረጋት፤ ያንጊዜም ድና እንደ ሁለተኛዋ ሆነች። ፤ ፈረሳውያንም ወጥተው ለገድሉት ስለ እርሱ ተማከሩ።

ብዙ ሰዎችን ስለ ማዳኑ

፤ ጌታችን ኢየሱስም ባወቀ ጊዜ ከዚያ ሄደ፤ ብዙ ሰዎችም ተከተሉት፤ ሁሉንም አዳናቸው። ፤ እንዳይገልጡትም አዘዛቸው። ፤ በነበረዋ በአሳይያሰ የተነገረው ይፈጸም ዘንድ፤ እንዲህ ሲል። ፤ “እነሆ፤ የመረጥሁት ልጅ፤ ነፍሱ የወደደችው፤ መንፈሴን በእርሱ ላይ አኖራለሁ፤ እርሱ ለአሕዛብ ፍርድን ይኖገራል፤ ፤ አይክራከርም፤ እይጮኸም፤ በአደባባይም ቃሉን የሚሰማ የለም። ፤ ያሸናፊነቱን ፍርድ እስኪያመጣ ድረስ የተቀጠቀጠ መቃን እይሰብርም፤ የሚጫሰ የዋፍ ኩስታሪንም አያጠፋም። ፤ አሕዛብም በለሙ ተሰፋ ያደርጋሉ።”

ጋኔን ስለ አደረበት ዕውር፤ ዲዳ፤ ደንቆር (ማር. ፫፡፳፡፱) ሉቃ. ፲፩፡፲፱-፳፫)

፤ ከዚህ በኋላ ጋኔን ያደረበትን ዕውርና ደንቆር አመጡለት፤ ያም ዕውር፤ ደንቆር እስኪናገር፤ እስኪያይም ድረስ ፈወሰው። ፤ ሕዝቡም ሁሉ እየተደነቁ፤ “ይህ የዳዊት ልጅ አይደለምን?” ፤ አሉ። ፤ ፈረሳውያን ግን በሰሙ ጊዜ “በአጋንንት እለቃ በብዓል ዜቡል ነው እንጂ ይህ ስለ አጋንንትን እያወጣም” አሉ። ፤ ጌታችን ኢየሱስም ዐሳባቸውን ዐውቆ እንዲህ አላቸው፤ “እርሰ በርሳዋ የምትለያይ መንግሥት ሁሳ ትጠፋለች፤ ከተማም ሁሳ፤ ቤትም እርሰ በርሳዋ የምትለያይ ከሆነች አትጻፍም። ፤ ሰይጣንም ሰይጣንን የሚያወጣው ከሆነ እርሰ በርሱ ተለያየ፤ እንግዲህ መንግሥቱ እንዴት ትጻፍለች? ፤ እኔስ፤ በብዓል ዜቡል አጋንንትን የማወቅ ከሆንሁ ልጆቻችሁ በምን ያወጡአቸዋል? ስለዚህ እነርሱ ፈራጆች ይሆኑባችኋል። ፤ እኔ

በእግዚአብሔር መንፈስ አጋንንትን የማወቅ ከሆንሁ ግን፤ እንግዲያሰ የእግዚአብሔር መንግሥት አሁን ወደ እናንተ ደርሳለች። ፤ ገይላኛን አስቀድሞ ካሳሰረ በስተቀር ወደ ገይላኛ ቤት ለመቀባት፤ ገንዘቡንም ለመበርቅ የሚችል ማንም የለም፤ ከዚህም በኋላ ቤቱን ይረረብራል። ፤ ከእኔ ጋር ያልሆነ በላጋራዬ ነው፤ ከእኔም ጋር የማይለበሰብ ይበትናል። ፤ ስለዚህ እላችኋለሁ፡- ለሰው ጎጢአትና ሰድብ ሁሉ ይሰረያል፤ መንፈስ ቅዱስን ለሰደበ ግን አይሰረይለትም። ፤ በሰው ልጅ ላይ ቃል የሚናገር ይሰረይለታል፤ በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሚናገር ግን በዚህ ዓለምም ቢሆን፤ በሚመጣውም ዓለም ቢሆን እይሰረይለትም።

፤ “ወይም ዛፋን መልካም፤ ፍሬውንም መልካም አድርጉ፤ ወይም ዛፋን ክፉ፤ ፍሬውንም ክፉ አድርጉ፤ ዛፍ በፍሬው ይታወቃልና። ፤ የእባብ ልጆች ሆይ፤ እናንተ ከቃዎች ስትሆኑ መልካም መናገርን እንዴት ትችላላችሁ? ከልብ የተረፈውን አፍ ይኖገራልና። ፤ ደግ ሰው ከመልካም ልቡ መዝገብ መልካም ነገርን ያወጣል፤ ክፉ ሰው ግን ከከፋ ልቡ መዝገብ ክፉ ነገርን ያወጣል። ፤ እኔ ግን እላችኋለሁ፡- ሰዎች ለለሚናገሩት ስለ ከንቱ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን ስለ እርሱ መልሰ ይሰጡበታል። ፤ ከአገጋገርህ የተነሣ ትጻድቃለህ፤ ከአገጋገርህም የተነሣ ይፈረድብሃልና።”

ምልክት ስለ ጠየቁ ሰዎች (ማር. ፳፡፲፩-፲፪) ሉቃ. ፲፩፡፳፱)

፤ ያንጊዜም ከጻፎችና ከፈረሳውያን ወገን ሰዎች መጥተው፤ “መምህር ሆይ፤ ከአንተ ምልክት ልናይ እንወዳለን” አሉት። ፤ ጌታችን ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “ራሙ ፀኛዬ ተና፤ አመንዝራዬ ትውልድ ምልክትን ትሻለች፤ ምልክት ግን ከነቢዩ ከዮናስ ምልክት በቀር አይሰጣትም። ፤ ዮናስ ሦስት መዓልትና ሦስት ሌሊት በዓሣ አንበረ ሆኖ እንደ ነበረ፤ እንዲሁ የለው ልጅ ሦስት መዓልትና ሦስት ሌሊት በምድር ልብ ውስጥ ይኖራልና። ፤ የነሃዩ ሰዎች በፍርድ ቀን ተነሥተው ይህ

፩ ግሪኩ “እንጂ ይህ ሰው የዳዊት ልጅ ይሆን?” ይላል።
 ፲፪፡፲፩-፳፩ ኢላ. ፵፪፡፩-፱። ፲፪፡፳፬ ማቴ. ፱፡፱። ፲፫፡፳፩። ፲፫፡፳፩። ፲፪፡፱ ማር. ፱፡፱። ፲፪፡፱፪ ሉቃ. ፲፪፡፲፱።
 ፲፪፡፱፫ ማቴ. ፲፫፡፳፩ ሉቃ. ፲፫፡፱፬። ፲፪፡፱፬ ማቴ. ፫፡፲፮። ፳፫፡፱፫። ፲፩፡፲፮። ሉቃ. ፫፡፲፮። ፲፫፡፱፭።
 ፲፪፡፱፮ ማቴ. ፲፮፡፩። ማር. ፳፡፲፩። ሉቃ. ፲፩፡፲፮። ፲፪፡፱፱ ማቴ. ፲፮፡፩። ማር. ፳፡፲፪። ፲፪፡፱ ሉቃስ ፩፡፲፯።
 ፲፪፡፱፬ ዮናስ ፩፡፭።

ችን ትውልድ ይፋረዱአታል፤ በዮናስ ስብ ከት ንስሐ ገብተዋልና፤ እነሆ፣ ከዮናስ የሚ በልጥ በዚህ አለ። ግን ለሆኑት እነዚህ በፍርድ ቀን ተነሥታ ከዚች ትውልድ ጋር ትፋረዱ ለች፤ የሱሎሞንን ጥበብ ትሰማ ዘንድ ከምድር ዳርቻ መጥታለችና፤ እነሆ፣ ከሱሎሞን የሚበ ልጥ በዚህ አለ።

፩። “ርኩስ መንፈስም ከሰው ከወጣ በኋላ፣ ዕረፍት ሲሻ ውኃ ወደሌላበት ምድረ በዳ ይዞ ራሱ፤ እያገኘምም። ፩። ከዚህም በኋላ፣ አንግዲ ህሰ ወደ ወጣሁበት ቤቱ አመለሳለሁ ይላል፤ በመጣም ጊዜ ባዶ ሆኖ፣ ተጠርጎና ተለስኖ ያገኘዋል። ፩። ከዚህም በኋላ ይሄዳል፤ ከእርሱም የሚከፋ ሌሎች ሰባት አጋንንትን ያመጣል፤ ገብተውም በዚያ ይኖራሉ፤ ለዚያም ሰው የኋላ ኑሮው ከፊተኛው የከፋ ይሆናል፤ ለዚችም ከፋ ትውልድ እንዲሁ ይሆንባታል።”

፩። ለሕዝቡም ይህን ሲነግራቸው፣ እነሆ፣ እና ቄና ወንድሞቼ ሲያነጋግሩት ፈልገው በውጭ ቆመው ነበር። ፩። ከደቀ መዛሙርቱም እንዲ መጥቶ፣ “እነሆ፣ እናትህና ወንድሞችህ ከውጭ ቆመዋል፤ ሊያነጋግሩህም ይሻሉ።” አለው። ፩። እርሱ ግን ለነገረው መልሶ፣ “እናቴ ማን ናት? ወንድሞቼስ እነማን ናቸው?” አለው። ፩። እጅግም ወደ ደቀ መዛሙርቱ ዘርግቶ፣ “እነሆ፣ እናቴና ወንድሞቼ እነዚህ ናቸው። ፩። በሰማይ ያለውን የእባቴን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ እርሱ ወንድሜ፣ አኅቴ፣ እናቴም ነውና” አለ።

ምዕራፍ ፲፫

ስለ ዘርና ስለ ዘራው ምሳሌ
(ማር. ፱፥፩-፱፤ ሉቃ. ፳፥፱-፳)

፩። በዚያችም ቀን ጌታችን ኢየሱስ ከቤት ወጥቶ በባሕሩ አጠገብ ተቀመጠ። ፩። ወደ ታን ኳም ወጥቶ እስኪቀመጥ ድረስ ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ ተሰበሰቡ፤ ሕዝቡም ሁሉ በወደቡ ቆመው ነበሩ። ፩። እንዲህ እያለም በምሳሌ ብዙ ነገርን ነገራቸው፤ “እነሆ ዘሪ ሊዘራ ወጣ። ፩። ሲዘራም በመንገድ የወደቀ ዘር ነበረ፤ የሰማይ ወፎችም መጥተው በሉት። ፩። ብዙ አፈር በሌለ

በት ጭንጫ ላይ የወደቀ ዘርም ነበረ፤ ለመሪ ቱም ጥልቀት አልነበረውምና ወዲያው በቀሰ። ፩። ፀሐይ በወጣ ጊዜ ግን ጠወለ፤ ። ሥርም አልነ በረውምና ደረቀ። ፩። በእጅክ መካከልም የወደቀ ዘር ነበረ፤ በበቀለም ጊዜ እጅክ አነቀው፤ አጣ በቀውም። ፩። በመልካም ምድር ላይም የወደቀ ዘር ነበረ፤ ፍሬም ሰጠ፤ መቶ ያፈራ ነበረ፤ ስድሳም ያፈራ ነበረ፤ ሠላሳም ያፈራ ነበረ። ፩። ጆሮ ያለው መስማትን ይሰማ።”

፩። ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው “ስለምን በም ሳሌ ትነግራችሁላህ?” አሉት። ፩። ጌታችን ኢየ ሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “ለእናንተ የመንግሥተ ሰማያትን ምሥጢር ማወቅ ተሰ ጥቶአችኋል፤ ለእነርሱ ግን አልተሰጣቸውም። ፩። ላለው ይለጡታል፤ ይጨምሩለታልም፤ የሌ ለውን ግን ያንኑ ያለውን ቅሉ ይወስዱበታል። ፩። ስለዚህም እያዩ ስለማያዩ፣ እየሰሙም ስለማ ይሰሙ፣ ስለማያስተውሉም በምሳሌ አነግራች ሞላሁ። ፩። መስማትን ትሰማላችሁ፤ ልብ እታደር ርጉም፤ ማየትንም ታያላችሁ፤ አትመለከቱም። ፩። በዐይናቸው እንዳያዩ፣ በጆሮአቸውም አንዳ ይሰሙ፣ በልባቸውም እንዳያስተውሉ፣ ተመ ልሰውም እንዳልፈውሳቸው የዚህ ሕዝብ ልቡ ደንድኖአልና፣ ጆሮአቸውም ደንቀሮአል፤ ዐይ ናቸውንም ጨፍነዋል የሚል የኢሳይያስ ትን ቢት በእነርሱ ይፈጸም ዘንድ። ፩። የእናንተ ግን ዐይኖቻችሁ ያያሉና፣ ጆሮዎቻችሁም ይሰማ ሉና ብዙዓት ናቸው። ፩። እውነት እላችኋለሁ ብዙዎች ነቢያትና ጳጳሮችን አናንተ የምታዩትን ሊያዩ ተመኝተው አላዩም፤ እናንተ የምትሰሙ ትንም ሊሰሙ ተመኝተው አልሰሙም።

፩። “እንግዲህ እናንተ የዘራውን ምሳሌ ሰሙ። ፩። የመንግሥተ ሰማያትን ቃል ሰምቶ የማያስተ ውል ሁሉ፣ ከፋው መጥቶ በልቡ የተዘራውን ቃል ይነጥቀዋል፤ በመንገድ የተዘራው ዘር ይህ ነው። ፩። በጭንጫ ላይ የተዘራውም ቃሉን የሚሰማና ፈጥኖ በደስታ የሚቀበለው ነው። ፩። ነገር ግን፣ ለጊዜው ነው እንጂ በእርሱ ላይ ሥር የለውም፤ በቃሉም ምክንያት መከራ፣ ወይም ስደት በሆነ ጊዜ ወዲያው ይከዳል። ፩። በእጅክ መካከል የተዘራውም ቃሉን ስምቶ የዚህ ዓለም እሳብና የህብት ማታለል ቃሉን

፲፫፡፱፪ ልገ. ፲፡፩-፲፤ ዪዜ. ፱፡፩-፲፩። ፲፫፡፱፫ ሉቃ. ፲፩፡፳፬-፳፮።
፲፫፡፱፭ ማር. ፫፡፴፩-፴፩፤ ሉቃ. ፳፡፲፱-፳፩። ፲፫፡፱፮ ሉቃ. ፳፡፩-፫።
፲፫፡፱፯ ማቴ. ፳፭፡፳፱፤ ማር. ፱፡፳፭፤ ሉቃ. ፳፡፲፯፤ ፲፱፡፳፮። ፲፫፡፱፰-፲፩ ኢሳ. ፯፡፱-፲፱።
፲፫፡፱፱-፲፯ ሉቃ. ፲፡፳፫-፳፬።

አንቀጥ ያለ ፍሬ የሚቀረው ነው። ጩንገር ግን በመልካም ምድር ላይ የተዘራው ይህ ቃሉን የሚሰማና የሚያስተውል ነው፤ እርሱም አንዱ መቶ፣ ሌላውም ስድሳ፣ ሌላውም ሠላሳ ፍሬ ይሰጣል።”

ስለ ስንዴና እንክርዳድ ምሳሌ

ጩሌላ ምሳሌም እንዲህ ሲል መሰለላቸው፤ “መንግሥተ ሰማያት በእርሻው ላይ መልካም ዘርን የዘራ ሰውን ትመስላለች። ጩሌተሰቦቹም ተኝተው ሳለ፣ ጠላት መጥቶ በስንዴው መካከል እንክርዳድ ዘርቶ ሄደ። ጩስንዴውም በበቀ ለና በአፈራ ጊዜ፣ ወዲያውኑ እንክርዳዱ ታየ። ጩየባለ እርሻው አገልጋዮችም መጥተው እቤቱ በእርሻህ መልካም ዘር ዘርተህ እልነበረምን? እንግዲህ እንክርዳዱ ከየት መጣ? አሉት። ጩእርሱም ጠላት ሰው ይህን አደረገ አላቸው፤ አገልጋዮቹ ግን፡- እንግዲህ ሂደን ለናርመው ትወዳለህ? አሉት። ጩእንክርዳዱን ስታርሙ ስንዴውንም ጨምራችሁ እንዳትነቅሉ አይሆንም! ተወዳለችው አስከ መከር ድረስ አብረው ይደገ። በመከርም ጊዜ አጫጆችን አስቀድማችሁ እንክርዳዱን ልቀሙ፤ በየነደውም አስራችሁ በእሳት እቃጥሉት፤ ስንዴውን ግን በጎተ ራዬ ሰብስቡት አላችሁሁ።” አሰ።

ስለ ሰናፍጭ ቅንጣት ምሳሌ

(ማር. ፱፣ ፱-፴፪፤ ሉቃ. ፲፫፣ ፲፮-፲፱)

ጩሌላም ምሳሌ እንዲህ ብሎ መሰለላቸው፤ “መንግሥተ ሰማያት ሰው ወስዶ በእርሻው ላይ የዘራትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች። ጩእርሱም ከዘር ሁሉ ታንሳለች፤ በአደገች ጊዜ ግን ከአታክልት ሁሉ ትበልጣለች! የሰማይ ወድችም መጥተው ከቅርንጫፎችቀ በታች እስኪያርፉ ድረስ ታላቅ ዛፍ ትሆናለች።”

ስለ እርሻ ምሳሌ

(ሉቃ. ፲፫፣ ፳-፳፩)

ጩሌላ ምሳሌንም ነገራቸው፤ እንዲህም አለ፡ “መንግሥተ ሰማያት ሴት ወስዳ በሃሰት መስፈሪያ ዱቄት የለወሰችውን፣ ሁሉንም እንዲበካ ያደረገውን እርሻ ትመስላለች።” ጩጌታችን ኢየሱስም ይህን ሁሉ ለሕዝቡ በምሳሌ ነገራቸው፤ ያለ ምሳሌ ግን አልነገራቸውም። ጩበካቢይ “አፈን በምሳሌ እክፍታለሁ፤ ከጥ

ንት የተነገረውንም ምሳሌ እናገራለሁ” የተባለው ይፈጸም ዘንድ።

ስለ እንክርዳዱና ስለ ስንዴው፣ ስለ እርሻውም ትርጓሜ

ጩከዚህም በኋላ ሕዝቡን ትቶ ወደ ቤት ገባ፤ ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ ቀርበው “የእርሻውን እንክርዳድ ምሳሌ ተርጉምልን” አሉት። ጩእርሱም መልሶ አላቸው፤ “መልካም ዘርን የዘራ የሰው ልጅ ነው። ጩእርሻውም ዓለም ነው፤ መልካሙም ዘር የመንግሥት ልጆች ናቸው፤ እንክርዳዱም የክፉው ልጆች ናቸው። ጩየዘራውም ጠላት ዲያብሎስ ነው፤ መከሩም የዓለም ፍጻሜ ነው፤ አጫጆቹም መላእክት ናቸው። ጩእንግዲህ አስቀድሞ እንክርዳዱን እንደሚለቅሙት፣ በእሳትም እንደሚያቃጥሉት በዚህ ዓለም ፍጻሜም እንዲሁ ይሆናል። ጩየሰው ልጅም መላእክቱን ይልካል፤ ከመንግሥቱም ዐላውያንንና በደልን የሚያደርጉትን ሁሉ ይሰበስባሉ። ጩወደ እሳት ጉድጓድም ይጥሉአቸዋል፤ በዚያም ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። ጩያንጊዜም ጻድቃን በእሳታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ይበራሉ፤ ጆሮ ያለው መስማትን ይሰማ።”

ስለ ተቀበረው ወርቅ፣

ስለ ዕንቁና ስለ መረብ ምሳሌ

ጩ“ዳግመኛም መንግሥተ ሰማያት በእርሻው ስጥ የተቀበረች ወርቅን ትመስላለች፤ ሰውም አግኝቶ ሰወራት፤ ከደስታውም የተነሣ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ያችን አርሻ ገዛት።”

ጩ“ዳግመኛም መንግሥተ ሰማያት ክቡር ዕንቁን የሚሻ ነጋዴን ትመስላለች። ጩዋጋዋም ብዙ የሆነ እንዲት ዕንቁን በአገኘ ጊዜ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ገዛት። ጩዳግመኛም መንግሥተ ሰማያት በባሕር ውስጥ የተጣለችውን፣ የዓሣ ወገንን ሁሉ የሰበሰበችውን መረብ ትመስላለች። ጩበዋላችም ጊዜ ወደ ዳር እውጡአት፤ ተቀምጠውም መልካም መልካሙን መርጠው ወደ ሣጥናቸው ጨመሩ፤ መጥሮውን ግን ወደ ውጭ ጣሉት። ጩበዓለም ፍጻሜም እንዲሁ ይሆናል፤ መላእክት ይመጣሉ፤ ኃጥአንንም ከጻድቃን መካከል ይለያሉ። ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ወደ አለበት ወደ እሳት ጉድጓድም ይጥሉአቸዋል።”

ጌታችን ኢየሱስም፡ “እንግዲህ ይህን ሁሉ አስተዋላችሁን?” አላቸው፤ እነርሱም፡ “አዎ፡ ጌታ ሆይ፡” እሉት። ጌታችንም፡ “ስለዚህ ለመንግሥተ ስማያት የሚያገለግል ጸሐፊ ሁሉ ከማጥኑ አርጌውንና ሐዲሱን የሚያወጣ ባለጸጋ ስውን ይመስላል” አላቸው።

ጌታችን ኢየሱስም እነዚህን ምሳሌዎች በፈጸመ ጊዜ ከዚያ ሄደ። ሆኖም ሀገሩም መጣ፤ እስኪደነቁ ድረስም በምኩራባቸው አስተማራቸው፤ እንዲሁም ይሉ ነበር። “እንግዲህ ይህ ሁሉ ጥበብና ተአምር ከየት ተሰጠው? ጌታችን የጠራቢው የዮሴፍ ልጅ እይደለምን? የእናቱ ስምስ ማርያም አይደለምን? ወንድሞቹስ ያዕቆብና ዮሳ፡ ስምዎንም፤ ይሁዳም እይደሉምን? እንግዲህ ሁሉ በእኛ ዘንድ ያሉ አይደሉምን? ስንግዲህ ይህ ሁሉ ጥበብና ተአምር ከየት ተሰጠው?” እያሉ ስለ እርሱ ያንጐራጐሩ ጀመር። ጌታችን ኢየሱስ ግን “ነቢይ በሀገሩና በወገኑ እንጂ፤ በሌላ የማይከብርበት የለም” አላቸው። ጌታችንም ለማመናቸውም ምክንያት በዚያ ብዙ ተለምዶትን አላደረገም።

ምዕራፍ ፲፬

ስለ ሄሮድስና ስለ መጥምቁ ዮሐንስ (ማር. ፮፡፲፬-፳፱) ሉቃ. ፱፡፯-፱)

በዚያ ወራትም የገለገውን ጉሥ ሄሮድስ የጌታችንን ኢየሱስን ዝና ሰማ። ጌታችንም፡ “ይህ መጥምቁ ዮሐንስ ነው፤ እርሱ ከሙታን ተለይቶ ተገሥቶአል፤ ስለዚህ በእርሱ ተለምዶት ይደረጋል” አላቸው። ጌታችን ሄሮድስ በወንድሙ በፈልጶት ሚስት በሄሮድያ ምክንያት፤ ዮሐንስን አሲዞ በእስር ቤት እግዞት ነበርና። የዮሐንስም “እርስዎ ለአንተ ትሆን ዘንድ አይገባህም” ይለው ነበር። ጌታችንም ወደ ሳለ ሕዝቡን ይፈራቸው ነበር፤ ዮሐንስን እንደ ነቢይ ያዩት ነበርና። የሄሮድስም የልደቱ ቀን በሆነ ጊዜ የሄሮድያ ልጅ በመካከላቸው ዘፈነችላት፤ ሄሮድስንም ደስ አሰኘችው። ጌታችንም የምትለምነውን ሁሉ ሊሰጣት ማለላት፤ “እርስዎ ግን አስቀድሞ በእናቷ ዘንድ ዐውቃ ነበርና “የመጥምቁን የዮሐንስን ራስ አሁን በወጭት ሰጠኝ” እላችው። ምንምም አዘነ፤ ነገር

ግን ስለ መሐላው፤ አብረውት በማዕዳ ተቀምጠው ስላሉት ሰዎች ይሰጡት ዘንድ አዘዘ። ልኩም በግዞት በእስር ቤት ሳለ የዮሐንስን ራስ አስቆረጠው። ጌታችንም በወጭት እምጥተው ለዚያች ብላቴና ስጡኤት፤ እርስዎም ወስዳ ለእናቷ ሰጠች። ጌታችንም መጣ፤ በድኑንም ወስደው ቀበሩት፤ መጥተውም ለጌታ ለኢየሱስ ነገሩት።

ስለ አምስቱ እንጀራና ስለ ሁለቱ ዓሣዎች

ጌታችን ኢየሱስም ይህን በሰማ ጊዜ ቢታንኳ ሆኖ ከዚያ ብቻውን ወደ ምድረ በዳ ሄደ፤ ሕዝቡም ስምተው ከየመንደሩ በእግር ተከተሉት። ጌታችንም ጊዜ ብዙ ሰዎችን አይቶ አዘነላቸው፤ ድውዮቻቸውንም አዳነላቸው። ጌታችንም ጊዜም ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው፡ “ባታው ምድረ በዳ ነው፤ ሰዓቱም እልፎአል፤ ወደ መንደር ገብተው ምግባቸውን ይገዙ ዘንድ ሕዝቡን አሰናብታቸው” አሉት። ጌታችን ኢየሱስም፡ “እንደ ራባቸው ሊሄዱ አይገባም፤ እናንተ የሚበሉትን ስጡኤቸው እንጂ” አላቸው። ጌታችንም “ከሁለት ዓሣና ከአምስት እንጀራ በቀር፤ በዚህ ምንም የለንም” አሉት። ጌታችንም “እነዚያን ወደዚህ አምጡልኝ” አላቸው። ጌታችንም ላይ እንዲቀመጡ ሰዎችን አዘዘ፤ አምስቱን እንጀራና ሁለቱን ዓሣ ይዞ ወደ ስማይ ተመለከተና ባርቱቄርስ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው፤ ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ አቀረቡ። ጌታችንም በልተው ጠገቡ፤ የተረፈውንም ቊርሰራሽ ዐሥራ ሁለት መሰብሰሙ ለነሡ። ጌታችንም፤ ከሴቶችና ከልጆች በቀር ወንዶቹ አምስት ሺህ ያህሉ ነበር።

ጌታችን ኢየሱስ በባሕር ላይ እንደ ሄደ

የያንጊዜም ሕዝቡን አስኪያስናብት ድረስ ደቀ መዛሙርቱ በታንኳው ገብተው ወደ ባሕር ማይ ቀድመውት ይሄዱ ዘንድ ግድ አላቸው። ጌታችንም በኋላ ሕዝቡን አሰናብቶ ሊጸልይ ብቻውን ወደ ተራራ ወጣ፤ በመሸም ጊዜ ብቻውን በዚያው ነበር። ጌታችንም ግን እነሆ፤ በባሕር መካከል ነበር፤ ከማዕበሉም የተነሣ ይታወክ ነበር፤ ነፋስ ከፈቱ ነበርና። ጌታችንም ጌታችንም

፲፫፡፱፫ ማር. ፮፡፳፱-፳፻ ሉቃ. ፱፡፳፱-፳፻ ፲፫፡፱፫ ዮሐ. ፱፡፱፫ ፲፬፡፫-፬ ሉቃ. ፫፡፲፬-፳፱ ፲፬፡፫ ዘሌ. ፲፭፡፲፮፤ ፳፡፳፭ ፲፬፡፲፫ ማር. ፮፡፱-፳፱ ዮሐ. ፮፡፳፱-፳፻ ፲፬፡፳፱ ማር. ፮፡፱፫-፳፱ ዮሐ. ፮፡፳፱-፳፻

ቱም በአራተኛዬቱ ክፍለ ሰዓት ጌታችን ኢየሱስ በባሕር ላይ እየሄደ ወደ እነርሱ መጣ። ጆደቀ መዛሙርቱም በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ፣ “ምትሐት ነው” ብለው ደነገጡ፤ ከፍርሀትም የተነሳ ጮኹ። ጆደዲያውም ጌታችንን ኢየሱስ፣ “አይዘክትሁ፤ እኔ ነኝ አትፍሩ” አላቸው። ጆዲጥሮስም መልሶ፣ “አቤቱ፣ እንተሰ ከሆንህ በውኃው ላይ ወደ እንተ እንድመጣ እዘዘኝ” አለው፤ ጆዲጥሮስም፣ “ና” አለው። ጆጥሮስም ከታንኳው ወርዶ ወደ ጌታችን ኢየሱስ ሲደርስ በውኃው ላይ ሄደ። ጆነገር ግን ነፋሱ በርትቶ ባየ ጊዜ ፈራ፤ ሊሰጥምም ጀመረ፤ ያን ጊዜም “አቤቱ፣ አድነኝ” ብሎ ጮኹ ጆደዲያው ጌታችንን ኢየሱስ እጁን ዘርግቶ ያዘውና፣ “አንተ እምነት የጉደለህ ለምን ተጠራጠርህ?” አለው። ጆደዲያውም ታንኳውም በወጣ ጊዜ ወዲያ ውኑ ነፋሱ ፀጥ አለ። ጆበታንኳውም ውስጥ የነበሩት ሁሉ “በእውነት አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ” እያሉ ሰገዱለት። ጆባሕሩንም ተሻግረው ወደ ጌንሴራጥ ምድር ደረሱ። ጆየዚያ ሀገር ሰዎችም ዐወቁት፤ ወደ እውራጃዎቻቸውም ሁሉ ላኩ፤ በሽተኞችንም ሁሉ ለመጡለት። ጆየልብሱንም ዘርፍ ይዳስሱ ዘንድ ስመኑት፤ የዳስሱትም ሁሉ ይድኑ ነበር።

ምዕራፍ ፲፭

የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ስለሚተዉ (ማር. ፯፥፩-፲፫)

ጆከዚህ በኋላ ከኢየሩሳሌም የመጡ ጸሮችና ፈሪሳውያን ወደ ጌታችን ኢየሱስ ቀርበው እንዲህ አሉ፡- “ደቀ መዛሙርትህ የሽማግሌዎችን ሥርዐት ለምን ይተላለፋሉ? እንጆራ በሚበሉበት ጊዜ እጃቸውን አይታጠቡምና?” ጆእርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው “እናንተስ ስለወጋችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለምን ትተላለፋላችሁ? የእግዚአብሔርስ ጳጳሳትህንና እናትህን አክብር፤ በአባቱና በእናቱ ላይ ክፉ ቃልን የተናገረ ፈጽሞ ይሙት” ብሏል። ጆእናንተ ግን አባቱን ወይም እናቱን ከእኔ የምትጠቀምበት መጣ ነው የሚል ሁሉ አባቱን ወይም እናቱን አያከብርም ትላላችሁ። ጆስለ ወጋችሁም የእግዚአብሔርን ቃል ሻራችሁ። ጆእናንተ ግብዘች፣ ኢሳይያስ በእናንተ ላይ እንዲህ ሲል መልካም

ተናገረ፡- “ድህ ሕዝብ በከንፈራቸው ያከብሩኛል፤ በልባቸው ግን ከእኔ እጅግ ይርቃሉ” ጆየሰው ወግ የሆነ ትምህርት እያስተማሩ በከንቱ ያመልኩኛል።” ጆሕዝቡንም ጠርቶ እንዲህ አላቸው፤ “ስሙ፣ አስተውሉም። ጆስውን የሚያረከስው ወደ አፍ የሚገባው አይደለም፤ ከአፍ የሚወጣው ሰውን ያረከስዋል እንጂ።” ጆከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው “ፈሪሳውያን ንግግርህን ስምተው እንደ እንጉራጉሩ ታውቃለህን?” አሉት። ጆእርሱም መልሶ እንዲህ አለ፤ “የሰማዩ ለባቱ ያልተከላት ተከልሁላ ትነቀላላላች” ጆእነርሱን ተዉላቸው፤ ዕውሮችን የሚመሩ ዕውሮች ናቸውና፤ ዕውርም ዕውርን ቢመራ ሁለቱም ወደ ጉድጓድ ይወድቃሉ።” ጆጆጥሮስም መልሶ፣ “ምሳሌውን ተርጉምልን” አለው። ጆጌታችን ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “እናንተም ገና ይህን አላስተዋላችሁምን? ጆወደ አፍ የሚገባው ሁሉ ወደ ሆድ እንደሚወርድ፣ ወደ ውጭም እንደሚወድቅ አታውቁምን? ጆከአፍ የሚወጣው ግን ከልብ ይወጣል፤ ሰውንም የሚያረከስው ይህ ነው።” ጆከልብ ክፉ ዐሳብ ይወጣልና፤ ይኸውም መግደል፣ ምንዘርነት፣ ዝሙት፣ ስርቆት፣ በሐሰት መመስከር፣ ስድብም ነው። ጆስውን የሚያረከሱት እነዚህ ናቸው፤ እጅን ሳይታጠቡ መብላትስ ሰውን አያረከስውም።”

ስለ ከነዓናዊት ሴት

ጆጌታችን ኢየሱስም ከዚያ ወጥቶ ወደ ጢሮስና ወደ ሲዶና አገር ሄደ። ጆእነሆ፣ እንዲት ከነዓናዊት ሴት ከዚያ አገር ወጥታ፣ “አቤቱ፣ የዳዊት ልጅ እዘንልኝ፤ ልጄን ክፉ ጋዜን ይዞ ያሠቃያታልና” እያሉት ጆኩኸች። ጆጌታችን ኢየሱስ ግን አንድም ቃል አልመለሰላትም፤ ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው፣ “ይህችን ሴት አስናብታት፤ እኛን እየተከተላች ትጮሃለችና” ብለው ማለዱት። ጆእርሱም መልሶ፣ “ከእስራኤል ቤት ወደ ጠፉ በጎች ብቻ እንጂ አልተላከሁም” አላቸው። ጆእርሰዋ ግን ቀርባ፣ “አቤቱ፣ ርዳኝ” ብላ ሰገደችለት። ጆእርሱም መልሶ፣ “የልጆችን እንጀራ ወስዶ ለውሾች፣ መስጠት መልካም አይደለም” አላት። ጆእርሰዋም፣ “አዎን ጌታዬ ውሾ

፲፭፡፱ ወ። ጆ፡፲፱፤ ጆ፩፡፲፯፤ ዘዳ. ጆ፡፲፮፤ በሌ. ጆ፡፱። ፲፭፡፲፭ ማቴ. ፲፫፡፴፱። ፲፭፡፳፩ ማር. ፯፡፳፱-፴። ፲፭፡፲፱ ሉሊ. ጆ፱፡፲፫። ፲፭፡፲፱ ሉቃ. ፯፡፴፱።

ችም እኮ ከጌቶቻቸው ማዕድ የሚወድቀውን ፍርፋሪ ይበላሉ” አለች። ።።ከዚህም በኋላ ጌታችን ኢየሱስ መልሶ፡ “አንቺ ሴት፣ እምነትሽ ታላቅ ነው፤ እንደ ወደድሽ ይሁንልሽ” አላት፤ ከዚያችም ስዓት ጀምሮ ልጅዋ ዳነች።

ከብዙ ደዌ ስለ ተፈወሱ አሕዛብ

።።ጌታችን ኢየሱስም ከዚያ አልፎ ወደ ገሊላ ባሕር አጠገብ ደረሰ፤ ወደ ተራራም ወጥቶ በዚያ ተቀመጠ። ።፣ብዙ ሕዝብም ወደ እርሱ ቀረቡ፤ ከእነርሱ ጋርም አንካሶችን፣ ዕውሮችን፣ ደንቆሮዎችን፣ ልምሾዎችንና ሌሎችንም ብዙዎች በሽተኞችን አምጥተው ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ እግር በታች አኖሩአቸው፤ እርሱም አዳናቸው። ።።ሕዝቡም ዲዳዎች ሲናገሩ፣ ሽባዎች ሲድኑ፣ አንካሶች ሲሄዱ፣ ዕውሮችም ሲያዩ አይተው፣ አስኪደነቁ ድረስ፣ የእስራኤልን አምላክ አመሰገኑት።

ስለ ሰባት እንጀራና ስለ ጥቂት ዓሣ

።፣ጌታችን ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ፡ “እነዚህ ሰዎች ያሳዝኑኛል፤ በዚህ ከእኔ ጋር ከዋሉ ሦስት ቀን ነውና፤ የሚበሉትም የላቸውም፤ በመንገድ እንዳይደከሙ ጠማቸውን ላለናብታቸው አልወድም” አላቸው። ።፣ደቀ መዛሙርቱም፡ “ይህን ያህል ሕዝብ የሚያጠግብ እንጀራ በምድረ በዳ ከወዴት እናገኛለን?” አሉት። ።።ጌታችን ኢየሱስም፡ “ሰንት እንጀራ አላችሁ?” አላቸው፤ እነርሱም፡ “ሰባት እንጀራ፣ ጥቂትም ዓሣ” አሉት። ።።ሕዝቡንም በምድር ላይ እንዲቀመጡ አዘዘ፤ ።፣ሰባቱን እንጀራና ዓሣውን ይዞ እመሰገን፤ ቁርሶም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው፤ ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ አቀረቡ። ።፣ሁሉም በልተው ጠገቡ፤ የተረፈውንም ቍርሰራሽ ሰባት ቅርጫት ሙሉ አነሡ። ።፣የበሉት ሰዎችም ከሌቶችና ከልጆች በቀር አራት ሺህ ወንዶች ነበሩ። ።።ሕዝቡንም አሰናብቶ ወደ ታንኳው ገባ፤ ወደ መጌዶል አገርም ሄደ።

ምዕራፍ ፲፮

ከሰማይ ምልክት ስለሚሹ ሰዎች (ግር. ፳፡፲፩-፲፫፤ ሉቃ. ፲፪፡፶፬-፶፮)

።፩ፈረሳውያንና ሰዱቃውያንም ከሰማይ ምልክትን ያሳያቸው ዘንድ ሊፈትኑት መጡ። ።፣ጌታችን ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፡ “በመሽ ጊዜ ሰማዩ ቀልትዋልና ጊዜው ብራ ነው ትላላችሁ። ።፣በነጋም ጊዜ ሰማዩ ደምኖ ቀልቶአልና ዛሬስ ይዘንማል ትላላችሁ፤ እናንተ ግብዞች፣ የሰማዩን ፊት መተርጎም ታውቃላችሁ፤ የዘመኑንስ ምልክት እንዴት አታውቁም? ።፣ከፍተኛ አመንዝራ ትውልድ ምልክትን ትሻለች፤ ምልክት ግን ከነቢዩ ከዮናስ ምልክት በቀር አይሰጣትም” ከዚህም በኋላ ትቶአቸው ሄደ።

ከፈረሳውያን ትምህርት ስለ መጠበቅ (ግር. ፳፡፲፱-፳፩)

።፣ደቀ መዛሙርቱም ወደ ማዶ በደረሱ ጊዜ እንጀራ መያዝን ረስተው ነበር። ።፣ጌታችን ኢየሱስም፡ “ዕውቁ፤ ከፈረሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ ተጠበቁ” አላቸው። ።፣እነርሱም፡ “እንጀራ አልያዝንምና እንዲህ ይስናል?” ብለው አርስ በርሳቸው ዐስቡ። ።፣ጌታችን ኢየሱስም ዐውቆላቸው እንዲህ አላቸው፡ “እናንተ እምነት የጎደላችሁ፣ እርስ በርሳችሁ ምን ታስባላችሁ? እንጀራ ስለሌላችሁ ነውን? ።፣ገና አታስተውሉምን? በአምስቱ እንጀራ ጊዜስ ለአምስት ሺህ ሰዎች የሆነውን፣ ስንት መሰብም እንደ አነሣችሁ አታስቡምን? ።፣ወይስ ሰባት እንጀራ ለአራቱ ሺህ ሰው፣ ስንት ቅርጫትም እንዳነሣችሁ ትዝ እይላችሁምን? ።፣ከፈረሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ ተጠበቁ ያልጓችሁ ስለ እንጀራ እንዳይደስ እንዴት አታስተውሉም?” ።፣ከዚህም በኋላ፡ ደቀ መዛሙርቱ ከፈረሳውያንና ከሰዱቃውያን ትምህርት እንጂ፣ ከእንጀራ እርሾ ይጠበቁ ዘንድ እንዳልነገራቸው ያንጊዜ አስተዋሉ።

፩ ግእዙ “ዕሉት” ይላል።

፲፮፡፳፱ ግር. ፳፡፩-፲፫ ፲፮፡፳ ማቴ. ፲፪፡፶፬ ሉቃ. ፲፩፡፲፮ ፲፮፡፳ ማቴ. ፲፪፡፶፬ ሉቃ. ፲፩፡፳፱ ፲፮፡፳ ሉቃ. ፲፪፡፳ ፲፮፡፳ ማቴ. ፲፩፡፲፮-፳፩ ፲፮፡፲ ማቴ. ፲፩፡፳፱-፳፳

በቂሳርያ ስለ ራሱ እንደ ጠየቃቸው
(ግር. ፰፥፳፯-፴፯፤ ሉቃ. ፱፥፲፰)

ዘጌታችን ኢየሱስም ወደ ፊልጶስ ቂሳርያ
እገር በደረሰ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን፡ “የሰ
ውን ልጅ ሰዎች ግን ይሉታል?” ብሎ ጠየ
ቃቸው። ዘእነርሱም፡ “መጥምቁ የሐንሰ
ነው የሚሉ አሉ፤ ሌሎችም ኤልያስ፡ ሌሎ
ችም ኤርምያስ፡ ወይም ከነቢያት አንዱ ነው
ይላሉ” አሉት። ዘእነርሱም፡ “እናንተህ ግን
ትሉኛላችሁ?” እላቸው። ዘስምዖን ጴጥሮ
ስም መልሶ፡ “አንተ የሕያው እግዚአብሔር
ልጅ ከርስቶስ ነህ” አለው። ዘጌታችን ኢየ
ሱስም መልሶ እንዲህ አለው፡ “የየና ልጅ
ስምዖን ሆይ፡ አንተ ብፁዕ ነህ፤ በሰማይ
ያለው አባቱ ነው እንጂ ሥጋና ደም ይህን
አልገለጠልህምና። ዘእኔም እልሃለሁ፤ አንተ
ዐለት ነህ፤ በዚያች ዐለት ላይም ቤተ ክርስ
ቲያኔን እሠራታለሁ፤ የሲኦል በሮችም አይ
በረታቱባትም። ዘየመንግሥተ ሰማያትንም
መከፈቻዎች እስጥሃለሁ፤ በምድር የምታስ
ረው በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድርም
የምትፈታው በሰማይ የተፈታ ይሆናል።”
ከዚህም በኋላ እርሱ ከርስቶስ፤ እንደ ሆነ
ለማንም እንዳይናገሩ ደቀ መዛሙርቱን አዘ
ዛቸው።

ሕማሙንና ሞቱን ስለ መግለጡ
(ግር. ፰፥፴፩-፴፮፤ ሉቃ. ፱፥፳፪-፳፯)

ከዚህም ጊዜ ጀምሮ ጌታችን ኢየሱስ ወደ
ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ ከሽማግሌዎችና ከካ
ሀናት አለቆች፡ ከጻፎችም ብዙ መከራ ይቀበ
ልና ይገደል ዘንድ፡ በምስተኛውም ቀን ይነሣ
ዘንድ እንዳለው ለደቀ መዛሙርቱ ይነግራቸው
ጀመረ። ዘጴጥሮስም መልሶ፡- “አቤቱ፡ ይህ
አይሁንብህ፤ ከቶም አይደረስብህ” እያለ ይከ
ለከለው ጀመረ። ዘጌታችን ኢየሱስ ግን መለሰ
ብሎ ጴጥሮስን እንዲህ አለው፡ “አንተ ስይ

ጣን! ከኋላው ሂድ፤ ዕንቅፋት ሆነህብኛል፤ የሰ
ውን እንጂ የእግዚአብሔርን አታሰብምና።”

መስቀልን ስለ መሸከም

ከዚህም በኋላ ጌታችን ኢየሱስ ደቀ መዛ
ሙርቱን እንዲህ አላቸው፡ “እኔን ሊከተል
የሚወድ ራሱን ይካድ፤ ጨካኛም የሞቱን
መስቀል ተሸከሞ ይከተላች። ዩናሱን ሊያድ
ናት የሚወድ ይጥላታል፤ ስለ እኔ ግን ነፍሱን
የሚጥላት ያገኛታል። ዩሰው ዓለሙን ሁሉ
ቢገዛ፡ ነፍሱንም ቢያጣ፡ ለሰው ምን ይረባ
ዋል? ስውስ ለነፍሱ ቤዛ ምን በሰጠ ነበር?
ዩየሰው ልጅ መላእክቱን አስከትሎ በአባቱ
ክብር ይመጣ ዘንድ አለውና፡ ያንጊዜም ለሁሉ
እንደ ሥራው ዋጋውን ይሰጠዋል። ዩእውነት
አላችኋለሁ፤ የሰው ልጅ በመንግሥቱ፤ ሲመጣ
እስኪያዩት ድረስ፤ እዚህ ቆመው ካሉት ሞትን
የማይቀምሱ አሉ።”

ምዕራፍ ፲፯

ከብሩን በደብረ ታቦር ስለ መግለጡ
(ግር. ፱፥፪-፲፫፤ ሉቃ. ፱፥፳፰-፴፯)

ከስድስት ቀንም በኋላ፡ ጌታችን ኢየሱስ
ጴጥሮስን፡ ያዕቆብንና ወንድሙ የሐንሰን ይዞ
ለብቻቸው ወደ ረኝም ተራራ አወጣቸው።
ዩመልኩም በፊታቸው ተለወጠ፤ ፊቱም እንደ
ፀሐይ አበራ፤ ልብሱም እንደ ብርሃን ነጭ
ሆነ። [እነሆ፡ መሴና ኤልያስም ከእርሱ ጋር
ሲነጋገሩ ታዩአቸው። ዩጴጥሮስም መልሶ ጌታ
ችን ኢየሱስን፡ “አቤቱ፡ በዚህ መኖር ለእኛ
መልካም ነው፤ ብትወድስ ሦስት ቤቶችን በዚህ
እንሥራ፤ አንዱን ለአንተ፡ አንዱንም ለሙሴ፡
አንዱንም ለኤልያስ” አለው። ዩእርሱም ገና
ይህን ሲናገር ብሩህ ደመና መጥቶ ጋረዳቸው፤
እነሆ፡ ከደመናው ውስጥም “የምወደው፡ በእ
ርሱም ደስ የሚላችን ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን
ስሙት” የሚል ቃል መጣ። ዩደቀ መዛሙር

፪ አንዳንድ የግሪክና የግእዝ ዘርዕ “ኢየሱስ ከርስቶስ” ይላል።
፫ ግሪኩ “ጴጥሮስም ወደ እርሱ ወሰደ ...” ይላል።
፬ አንዳንድ የግእዝ ዘርዕ “በስብሐተ አቡሁ ...” ይላል።
፭፥፲፬ ግጥ. ፲፬፥፩-፪፤ ግር. ፮፥፲፬-፲፭፤ ሉቃ. ፱፥፯-፰። ፭፥፲፮ የሐ. ፮፥፳፰-፳፱።
፮፥፲፱ ግጥ. ፲፰፥፲፰፤ የሐ. ፳፥፳፫። ፮፥፳፱ ግጥ. ፲፥፴፰፤ ሉቃ. ፲፬፥፳፮።
፮፥፳፭ ግጥ. ፲፥፴፱፤ ሉቃ. ፲፯፥፴፫፤ የሐ. ፲፪፥፳፭። ፮፥፳፮ ግጥ. ፳፭፥፴፩፤ መዝ. ፳፩፥፲፪፤ ሮም ፪፥፮።
፮፥፳፭-፳፮ ጸዲጥ. ፩፥፲፯-፲፰።
፮፥፳፮ ዘፍ. ፳፪፥፪፤ ዘዳ. ፲፰፥፲፰፤ መዝ. ፪፥፮፤ ኢሳ. ፵፪፥፩፤ ግጥ. ፫፥፲፯፤ ፲፪፥፲፰፤ ግር. ፩፥፲፩፤ ሉቃ. ፫፥፳፪።

ቱም ስምተው በግንባራቸው ወደቁ፤ እጅግም ፈርተው ነበር። ጌታችን ኢየሱስም ቀርቦ ጻሕ ላቸው፤ “ተነሡ። አትፍሩም” እላቸው። ጳዕይ ናቸውንም አቅንተው እዩ፤ ነገር ግን ከጌታችን ከኢየሱስ ብቻ በቀር ያይት ማንም አልነበረም።

ከተራራውም ሲወርዱ ጌታችን ኢየሱስ “የሰው ልጅ ከሙታን ተስይቶ እስኪነሣ ድረስ ያያችሁትን ስማንም አትናገሩ” ብሎ አዘዛቸው። ፤ደቀ መዛሙርቱም፤ “ጻፎች ኤልያስ አስቀድሞ ይመጣ ዘንድ እሰው ስምን ይላሉ?” ብለው ጠየቁት። ፤ጌታችን ኢየሱስም መልስ እንዲህ አላቸው፡- አዎን፡ ኤልያስ አስቀድሞ ይመጣል፡ ሁሉንም ያቀናል። ፤ነገር ግን እላችኋለሁ፡ ኤልያስ ፈጽሞ መጥቶአል፤ የወደዱ ትንም ሁሉ በእርሱ ላይ እደረጉበት እንጂ አላወቁትም፤ እንዲሁ የሰው ልጅም ከእነርሱ መካሪን ይቀበል ዘንድ አለው።” ፤ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ስለ መጥምቁ ሮሐንስ እንደ ነገራቸው ዐወቁ።

ጋኔን የሚጥለው ሰው እንደ ተፈወሰ
(ማር. ፱፡፲፬-፳፱፤ ሉቃ. ፱፡፴፯)

፤ወደ ሕዝቡም በደረሱ ጊዜ አንድ ሰው ወደ እርሱ ቀርቦ እየለመነ ሰገደስት። ፤እንዲህም አለ፡ “አቤቱ፤ ልጄን ማርልኝ፤ ከፉ ጋኔን በየወሩ መጀመሪያ፤ ያሠቃየዋልና፤ ይዙ ይጥሰዋልና፤ ብዙ ጊዜም ወደ አሳት ይጥሰዋል፤ ወደውኃም የሚጥልበት ጊዜ እስ። ፤ወደ ደቀ መዛሙርትህም አመጣሁት፤ እርሱንም ማዳን ተሳናቸው።” ፤ከዚህም በኋላ ጌታችን ኢየሱስ መልሶ፡ “የማታምን ጠማማ ትውልድ፡ አስከ መቼ ድረስ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? አስከ መቼስ አታገሣችኋለሁ? ወደዚህ አምጡልኝ” አለ። ፤ጌታችን ኢየሱስም ገሠጸውና ጋኔኑ ከእርሱ ወጣ፤ በዚያች ሰዓትም ልጁ ዳነ። ፤ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ቀርበው ጌታችን ኢየሱስን፡ “ሰስምን እኛ ማውጣት ተሳነን?” አሉት። ፤ጌታችን ኢየሱስም፡ “ሰላ እምነታችሁ መጉደል ነው፤ እውነት አላችኋለሁ። የሰናፍቴ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ ይህን ተራራ ከዚህ ወደዚያ ተንቅለህ

ሂድ ብትሉት ይፈልሳል፤ የሚላናችሁ ነገርም የለም። ፤ይህ ዓይነት ግን ያስ ጸምና ጸሎት አይወጣም” አላቸው።

፤በገሊላም ሲመለሱ፡ ጌታችን ኢየሱስ፡ “የሰው ልጅ በለዎች እጅ አልፎ ይሰጥ ዘንድ አለው፤ ፤ይገድሉታል፤ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል” አላቸው። ደቀ መዛሙርቱም ይህን ስምተው አጅግ አዘኑ።

ለቤተ መቅደስ ግብር ስለ መክፈል

፤ወደ ቅፍርናሆምም በደረሱ ጊዜ ግብር የሚቀበሉ ሰዎች ወደ ሲፕሮስ መጥተው፡ “መምህራችሁ ሁስቱን ዲኖር አይገብርምን?” አሉት። ፤እርሱም፡ “አዎን” አለ፤ ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ አስቀድሞ፡ “ስምዎን ሆይ፡ ምን ትላለህ? የምድር ነገሥታት ቀረጥንና ግብርን ከማን ይቀበላሉ? ከልጆቻቸው ወይስ ከሌሎች?” አለው። ፤ጲጥሮስም “ከሌሎች ነው” አለ፤ ጌታችን ኢየሱስም አለው፤ “እንኪያስ ልጆቻቸው ነጻ ናቸው። ፤ነገር ግን፤ እንዳያጉረመርሙ ወደ ባሕር ሂድና መረብ ጣል፤ በመጀመሪያ የያዝኸውን ዓሣ ወስደህ አፋን ከፈት፤ በውስጡም ስጣጢራ ታገኛለህ፤ ይኸውም አራት ድሪም ነው፤ እርሱንም ወስደህ ስለ እኔና ስለ አንተ ስጣቸው” አለው።

ምዕራፍ ፲፰

ትሕትናን ስለ ማስተማር

(ማር. ፱፡፴፫-፴፯፤ ሉቃ. ፱፡፵፯-፵፰)

፤በዚያችም ሰዓት የጌታችን ኢየሱስ ደቀ መዛሙርት፡ “በመንግሥተ ስማያት ከሁሉ የሚበልጥ ማነው?” እያሉ ወደ እርሱ ቀረቡ። ፤ሕፃንንም ጠርቶ በመካከላቸው አቆመው። ፤እንዲህም አለ፡ “እውነት አላችኋለሁ፤ ካልተመለሳችሁ፡ እንደዚህም ሕፃን ካልሆናችሁ ወደ መንግሥተ ስማያት ከቶ አትገቡም። ፤እንደዚህም ሕፃን ራሱን ዝቅ ያደረገ በመንግሥተ ስማያት የሚበልጥ ይህ ነው። ፤እንደዚህም ያሰውን አንድ ሕፃን በሰሜ የሚቀበል እኔን ይቀበላል። ፤በእኔ ከሚያምኑ ከእነዚህ ከታናናሾች እንዳን

፩ ግሪኩ “ጨረቃ ስትወጣ” የሚል አለው።
፲፯፡፲ ሚሊ. ፱፡፳፱ ፤ ፲፯፡፲፪ ማቴ. ፲፩፡፲፱፱ ፤ ፲፯፡፳ ማቴ. ፳፩፡፳፩፤ ማር. ፲፩፡፳፫፤ ፩ቆር. ፲፫፡፱፱
፲፯፡፳፪ ማር. ፱፡፴-፴፱፤ ሉቃ. ፱፡፵፫። ፲፯፡፳፭ ዘፀ. ፴፡፲፫፤ ፴፰፡፳፮። ፲፩፡፳ ሉቃ. ፳፪፡፳፱።
፲፰፡፫ ማር. ፲፡፲፭፤ ሉቃ. ፲፰፡፲፯።

የሚያስናከል አህያ የሚፈጭበት ወፍጮ በእንጉቱ ታስሮ ወደ ጥልቅ ባሕር ቢሰጥም ይሻለዋል።

“ከሚመጣው ማሰናከያ የተነሣ ለዓለም ወዮለት፤ ማሰናከያ ግድ ይመጣልና፤ ነገር ግን ማሰናከያን ለሚያመጣት ለዚያ ሰው ወዮለት። ።እጅህ ወይም እግርህ ብታስትህ ከአንተ ቁርጠህ ጣላት፤ ሁለት እጅ ወይም ሁለት አግር ኖርህ ወደ ዘለዓለም እሳት ከምትጣል፤ አንካሳ ወይም ጉንድሽ ሆነህ ወደ ሕይወት ብትገባ ይሻልሃልና። ።ዐይንህ ብታስትህ ከአንተ እውጥ ተህ ጣላት፤ ሁለት ዐይን ኖርህ ወደ ዘለዓለም ገሃነሙ እሳት ከምትጣል፤ አንድ ዐይን ኖርህ ወደ ሕይወት ብትገባ ይሻልሃልና።

ሰለ ጠፋው በግ (ሉቃ. ፲፭፥፫-፮)

“ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን ሰንኳ እንዳትንቁ ተጠንቀቁ፤ መላእክቶቻቸው በሰማያት ሁልጊዜ በሰማይ ያለውን የአባቴን ፊት ያያሉ እሳችኋለሁ። ።የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥቶአልና። ።ምን ትላላችሁ? መቶ በጎች ያሉት ሰው ቢኖር፤ ከመካከላቸውም አንዱ ቢጠፋው፤ ዘጠና ዘጠኙን በተራራ ላይ ትቶ የጠፋውን ሊፈልግ ይሄድ የለምን? ።እውነት እሳችኋለሁ፤ ባገኘው ጊዜ ካልጠፋት ከዘጠና ዘጠኙ ይልቅ ጠፍቶ ስለ ተገኘው ፈጽሞ ደስ ይለዋል። ።እንዲሁም ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱ እንኳ ይጠፋ ዘንድ በሰማያት ባለው አባቴ ፊት አይፈቀድም።

ወንድምን ስለ መምከር

።“ወንድምህ አንተን ቢበድላህ፤ ሄደህ ብቻህን ሆነህ፤ ብቻውን አድርገህ ምክረው፤ ቢሰማህ ወንድምህን ጠቀምሽው። ።ባይሰማህ ግን በሁለተኛው ጊዜ ከአንተ ጋር አንድ ወይም ሁለት ምስክር ያዘ፤ ነገር ሁሉ በሁለት ወይም በሦስት ምስክር ቃል ይጸናልና። ።እነርሱን ባይሰማቸው ግን ለቤተ ክርስቲያን ንገራት፤ ቤተ ክርስቲያንንም ባይሰማት እንደ አረሚያና እንደ ቀራጭ ይሁንላህ። ።እውነት እሳችኋለሁ፤ በምድር የምታሰሩት በሰማይ የታለረ ይሆናል፤ በምድርም የምትፈቱት በሰማይ

የተፈታ ይሆናል። ።ደግመኛም እሳችኋለሁ፤ ከእናንተ ሁለቱ በምድር ላይ ስለሚለምኑት ነገር ሁሉ ቢተባበሩ፤ በሰማያት ባለው አባቴ በንድ ይደረግላችኋል። ።ሁለት ወይም ሦስት በሰሜ በሚሰበሰቡበት እኔ በዚያ በመካከላቸው እኖራለሁና።”

።ከዚህም በኋላ ዲፕሮስ ወደ እርሱ ቀርቦ። “አቤቱ፤ ወንድሜ ቢበድለኝ ስንት ጊዜ ልተውለት? እስከ ሰባት ጊዜ ነውን?” አለው። ።ጌታችን ኢየሱስም እንዲህ አለው። “ እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት ነው እንጂ እስከ ሰባት አልላም።

ሰለ ንጉሥና ሰለ አገልጋዮቹ ምሳሌ

።“ስለዚህም መንግሥተ ሰማያት ባሮቹን ሊቋጣጠራቸው የወደደ ንጉሥን ትመሰላለች። ።ሊቋጣጠራቸውም በጀመረ ጊዜ እልፍ መከሊት የሚከፍለውን አንድ ባለ ዕዳ ወደ እርሱ አመጡ። ።የሚከፍለውም ባጣ ጊዜ ጌታው እርሱና ሚስቱ፤ ልጆቹም፤ ያለውም ሁሉ እንዲሸጡና ዕዳውን እንዲከፍል አዘዘ። ።ወዲያውም ያ አገልጋይ ወድቆ ስገደለት፡- አቤቱ፤ ታገሠኝ፤ ሁሉን እከፍልሃለሁ እያለ ለመነው። ።ጌታውም ያን አገልጋይ አዘነለትና ፈታው፤ ዕዳውንም ተወለት። ።ነገር ግን ያ አገልጋይ በወጣ ጊዜ፤ ከአገልጋዮች ባልንጀሮቹ መቶ ዲናር የሚከፍለውን አንድ ባለ ዕዳ አገኘና የምትከፍለኝን ሰጠኝ ብሎ አንቆ ያዘው። ።ያም የጌታው አገልጋይ እግሩ ላይ ወድቆ፡- ታገሠኝ ሁሉንም እከፍልሃለሁ እያለ ለመነው። ።እርሱም እንቢ አለው፤ ዕዳውንም እስኪከፍለው ድረስ ወስዶ አስረው። ።ባልንጀሮቹ አገልጋዮችም ያደረገውን አይተው እጅግ አዘኑ፤ ሄደውም የሆነውን ሁሉ ለጌታቸው ነገሩት። ።ከዚህም በኋላ ጌታው ጠራውና እንዲህ አለው፡- አንተ ከቶ አገልጋይ ስለ ለመንኸኝ ዕዳህን ሁሉ ተውሁልህ። ።አንተስ እኔ እንደ ማርሁህ ባልንጀራህን ልትምረው አይገባህምን? ።ጌታውም ተቋጥቶ ዕዳውን ሁሉ ጨርሶ እስኪከፍለው ድረስ ለሚያሠቃዩት አላልፎ ሰጠው። ።እናንተም የወንድምቻችሁን በደል ከልባችሁ ይቅር ባትሉ፤ በሰማያት ያለው አባቴ እንዲሁ ያደርግባችኋል።”

፲፰፥፭ ማቴ. ፭፥፴፬ ፲፰፥፱ ማቴ. ፭፥፳፱ ፲፰፥፲፩ ሉቃ. ፲፱፥፲፱ ፲፰፥፲፭ ሉቃ. ፲፯፥፫ ፲፰፥፲፮ ዘዳ. ፲፱፥፲፭ ፲፰፥፲፰ ማቴ. ፲፮፥፲፱፤ ዮሐ. ፳፥፳፫ ፲፰፥፳፩-፳፪ ሉቃ. ፲፯፥፫-፳፱ ፲፰፥፳፪ ዘፍ. ፱፥፳፱

ምዕራፍ ፲፱

ስለ ፈሪሳውያን ጥያቄ

(ማር. ፲፮-፲፱)

፪፯ታችን ኢየሱስም ይህን ነገር ከፈጸመ በኋላ ከገሊላ ተነሥቶ ወደ ይሁዳ አውራጃ ወደ ዮርዳኖስ ማዶ ደረሰ። ፤ ብዙዎች በሽተኞችም ተከተሉት፤ በዚያም ፈወሳቸው። ፤ ፈሪሳውያንም ሊፈትኑት ወደ እርሱ መጥተው። ፤ “በማናቸውም በበደለችው ሁሉ ሚስቱን ሊፈታ ለሰው ይገባል?” አሉት። ፤ እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። ፤ “እነበባችሁም? በመጀመሪያ የፈጠራቸው እርሱ ወንድና ሴት አደረጋቸው።” ፤ እንዲህም አለ። ፤ “ስለዚህ ሰው እባቱንና እናቱን ትቶ ሚስቱን ይከተላል፤ ሁለቱም አንድ እካል ይሆናሉ።” ፤ እንዚያስ ሁለት አይደሉም፤ አንድ እካል ናቸው እንጂ፤ አግቢአብሔርም አንድ ያደረገውን ሰው አይለይ።” ፤ እነርሱም። ፤ “እንዚያ የፍቺዋን ደብዳቤ ሰጥተው እንዲፈቱ አትሙሴ ለምን አዘዘ?” አሉት። ፤ እርሱም አላቸው። ፤ “ሙሴስ ስለ ልባችሁ ከፋት ሚስቶቻችሁን እንድትፈቱ ፈቀደላችሁ፤ ቀድሞ ግን እንዲህ አልነበረም።” ፤ እኔ ግን እላችኋለሁ፤ ያለዝሙት ምክንያት ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ አመንዝራ ያደርጋታል፤ የተፈታችውንም ያገባ ያመነዝራል።”

፤ ደቀ መዛሙርቱም። ፤ “የባልና የሚስት ሥርዐት እንዲህ ከሆነስ መጋባት መልካም አይደለም” አሉት። ፤ እርሱም አላቸው። ፤ “ይህ ለተሰጠው ነው እንጂ ለሁሉ የሚቻል አይደለም።” ፤ ከእናታቸው ማኅፀን እንዲሁ የተወለዱ ጃን ደረቦች አሉና፤ ሰዎች የሰለቡአቸውም ጃንደረቦች አሉ፤ ስለ መንግሥተ ሰማያትም ራሳቸውን ጃንደረባ ያደረጉ አሉ፤ መታገሥ የሚችሉ ግን ይታገሥ።”

፪ታ ስለ ባረካቸው ሕፃናት

(ማር. ፲፻፲፫-፲፬)

፤ ከዚህም በኋላ እጁን በላያቸው ጭኖ ይጸልይ ዘንድ ሕፃናትን አመጡለት፤ ደቀ መዛሙርቱ ግን ተቋጡአቸው። ፤ ፪ታችን ኢየሱስም። ፤ “ሕፃናትን ተወክላቸው፤ ወደ እኔም ይመጡ”

ዘንድ አትከልክሉአቸው፤ መንግሥተ ሰማያት እንደ እነዚህ ላሉት ናትና” አላቸው። ፤ እጁንም በላያቸው ጭንባቸውና ከዚያ ሄደ።

ስለ ባለጸጋው ጥያቄ

(ማር. ፲፻፲፮-፲፱) ሉቃ. ፲፮፥፲፮-፴)

፤ እነሆም አንድ ጎልማሳ መጥቶ። ፤ “ቸር መምህር ሆይ የዘለዓለም ሕይወትን እወርስ ዘንድ ከበን ሥራ ወገን ምን ላድርግ?” አለው። ፤ እርሱም። ፤ “ለምን ቸር ትለኛለህ? ከእንዱ አግቢአብሔር በቀር ማንም ቸር የለም፤ ወደ ሕይወት ልትገባ ብትወድድስ ትእዛዛትን ጠብቅ” አለው። ፤ እርሱም። ፤ “የትኞቼን?” አለው፤ ፪ታችን ኢየሱስም አለው። ፤ “አትግደል። እታመንዝር። እትሰረቅ። በሐሰትም እትመስክር።” ፤ አባትህንና እናትህን አክብር፤ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ወድድድ።” ፤ ያም ጎልማሳ። ፤ “ይህን ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምሮ ጠብቄአለሁ፤ እንግዲህ የቀረኝ ምንድን ነው?” አለው። ፤ ፪ታችን ኢየሱስም እንዲህ አለው። ፤ “ፍጹም ልትሆን ብትወድስ። ሂድና ያለህን ሁሉ ሸጠህ ለድኾች ስጥ፤ ሰማያዊ ህብትንም ታገኛለህ፤ መጥተህም ተከተለኝ።” ፤ ጎልማሳውም ይህን ነገር ሰምቶ ህብቱ ብዙ ነበርና እያዘነ ሄደ። ፤ ፪ታችን ኢየሱስም ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አላቸው። ፤ “አውነት እላችኋለሁ፤ ባለጸጋ ወደ መንግሥተ ሰማያት ይገባ ዘንድ ጭንቅ ነው።” ፤ ዳግመኛም እላችኋለሁ፡- ባለጸጋ ወደ እግቢአብሔር መንግሥት ከሚገባ ይልቅ ግመል በመርፈ ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀላል።” ፤ ደቀ መዛሙርቱም ይህን በሰሙ ጊዜ። ፤ “እንግዲያ ማን ሊድን ይችላል?” እያሉ አጅግ ተደነቁ። ፤ ፪ታችን ኢየሱስም አያቸውና። ፤ “በሰው ዘንድ ይህ አይቻልም፤ በአግቢአብሔር ዘንድ ግን ሁሉ ይቻላል” አላቸው።

ዕጥፍ ዋጋ ስለ ማግኘት

፤ ከዚህም በኋላ ጴጥሮስ መልሶ። ፤ “እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ፤ እንግዲህ ምን አናገኛለን?” አለው። ፤ ፪ታችን ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ፤ “አውነት እላችኋለሁ፤ የተከተላችሁኝ እናንተ በዳግም ልደት የለው ልጅ በከብሩ ዙፋን በተቀመጠ ጊዜ እናንተም በዐሥራ

፲፱፥፬ ዘፍ. ፩፥፳፯፤ ፩፥፱። ፲፱፥፭ ዘፍ. ፪፥፳፱። ፲፱፥፮ ዘፍ. ፳፱፥፩-፴፤ ግብ. ፩፥፴፩።
 ፲፱፥፱ ግብ. ፩፥፴፪፤ ፩፥፳፫. ፯፥፲-፲፩። ፲፱፥፲፭ ዘፀ. ፳፥፲፫-፲፮፤ ዘፍ. ፩፥፲፮-፳።
 ፲፱፥፲፱ ዘፀ. ፳፥፲፪፤ ዘፍ. ፩፥፲፮፤ ዘሌ. ፲፱፥፲፮። ፲፱፥፳፭ ግብ. ፳፭፥፴፩፤ ሉቃ. ፳፪፥፴፩።

ሁለት ዙፋን ትቀመጣላችሁ፤ በዐሥራ ሁለቱም ነገደ እሥራኤል ትፈርዳላችሁ። ጸሐለ ስሜም ቤትን፣ ወይም ወንድሞችን፣ ወይም እንቶችን፣ ወይም አባትን፣ ወይም እናትን፣ ወይም ሚስትን፣ ወይም ልጆችን፣ ወይም ርስትን የተወ ሁሉ መቶ ዕጥፍ ዋጋ ያገኛል፤ የዘለዓለም ሕይወትንም ይወርሳል። ግን ግን ብዙዎች ፈተኞች ጳለኞች ይሆናሉ፤ ጳለኞችም ፈተኞች ይሆናሉ።

ምዕራፍ ፳

ስለ ወይት ባለቤት ምሳሌ

፤ “መንግሥተ ሰማያት ሰወይት ቦታ ሠራተኞችን ሊቀጥር ማልዶ የወጣ ባለቤት ሰውን ትመስላለች። ፤ከሠራተኞችም ጋር በቀን እንድ ድሪም ሊሰጣቸው ተስማምቶ፣ ወደ ወይት ቦታ ላካቸው። ፤በምስት ሰዓትም በወጣ ጊዜ ሌሎችን በአደባባይ ቆመው ሥራ ፈትተው እየ። ፤እነዚያንም፡- እናንተም ወደ ወይኔ ቦታ ሂዱና ሥሩ፤ የሚገባውንም እሰጣችኋለሁ አላቸው፤ እነርሱም ሄዱ። ፤ዳግመኛም በስድስትና በዘጠኝ ሰዓት ወጥቶ እንዲሁ አደረገ። ፤በዐሥራ አንድ ሰዓትም ወጥቶ ሌሎችን ቆመው አገኘ፤ ቀኑን ሁሉ ሥራ ፈትታችሁ ሰምን በዚህ ቆማችኋል? አላቸው። ፤እነርሱም፡- የሚቀጥረን ስለ አጣን ነው አሉት፤ እርሱም፡- እናንተ ወደ ወይኔ ቦታ ሂዱ፤ የሚገባውንም እሰጣችኋለሁ አላቸው። ፤በመሸም ጊዜ የወይት ቦታ ባለቤት ሹሙን እንዲህ አለው፤ ሠራተኞቹን ጠርተህ አስቀድመህ ከጳለኞች ጀምሮ ረህ እስከ ፈተኞች ድረስ ደመወዛቸውን ስጣቸው። ፤በዐሥራ አንድኛው ሰዓት የተቀጠሩትም መጡና እያንዳንዳቸው አንድ ዲናር ተቀበሉ። ፤የቀደሙትም መጥተው ከእነዚያ ይበልጥ የሚያገኙ መስሎአቸው ነበር፤ እነርሱም እያንዳንዳቸው አንድ አንድ ዲናር ተቀበሉ። ፤፤ተቀብለውም በባለቤቱ ላይ እንጉራጉሩ። ፤እንዲህ እያሉ፡- እነዚህ ጳለኞች እንዲት ሰዓት ብቻ ሠሩ፤ የቀኑን ድካምና ሐሩር ከተሸከምነው ከእኛም ጋር አስተካከልሃቸው። ፤እርሱ ግን ከእነርሱ አንዱን እንዲህ አለው፡- ወዳጄ ሆይ፤ አልበደሁህም፤ በአንድ ዲናር ተስማምቼህ የለምን? ፤የሚደርስህን ይዘህ ሂድ፤ እኔም ለዚህ ሰኋለ

ኛው እንዳንተ ልሰጠው እወዳለሁ። ፤ወይስ በገንዘቤ የወደድሁትን ላደርግ መብት የለኝምን? ወይስ እኔ ቸር ስለሆንሁ ዐይንህ ምቀኛ ናትን? ፤እንዲሁም ጳለኞች ፈተኞች ይሆናሉ፤ ፈተኞችም ጳለኞች ይሆናሉ፤ የተጠሩ ብዙዎች፤ የተመረጡም ጥቂቶች ናቸውና።”

ስለ መከራውና ስለ ሞቱ

(ማር. ፲፡፴፪-፴፬) ሉቃ. ፲፮፡፴፩-፴፩)

፤፤ታችን ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ሲወጣ ዐሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን ለብቻቸው ወሰዳቸው፤ በመንገድም እንዲህ አላቸው፡- ፤“እነሆ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፤ የሰው ልጅም ለካህናት ለአቆችና ለጻፎች ተላልፎ ይሰጣል፤ የሞት ፍርድም ይፈርዱበታል። ፤ለሕዝቡም አላልፈው ይሰጡታል፤ እነርሱም ይዘብቱበታል፤ ይገርፋታል፤ ይሰቅሉታል፤ በምስተኛውም ቀን ይነሣል።”

ስለ ዘብደዎስ ልጆች

(ማር. ፲፮፡፴፭-፴፭)

፤ከዚህም በኋላ፡- የዘብደዎስ ልጆች እናት ከልጆችዋ ጋር መጣች፤ ከእርሱም እንዳት ነገር እየለመነች ሰገደችለት። ፤እርሱም፡ “ምን ትፈልጋለህ?” አላት፤ እርሷም፡ “እነዚህ ሁለቱ ልጆቼ በመንግሥትህ እንዱ በቀኝህ እንዱም በግራህ እንዲቀመጡ አድርግልኝ” አለችው። ፤፤ታችን ኢየሱስም መልሶ፡ “የምትለምኑትን እታውቁም፤ እኔ የምጠጣውን ጽዋ መጠጣት ትችላላችሁን? እኔስ የምጠመቀውን ጥምቀት ትጠመቃላችሁን?” አላቸው። ፤እነርሱም፡ “አዎን፤ እንችላለን” አሉት። ፤እርሱም፡ “ጽዋዬንስ ትጠጣላችሁ፤ ጥምቀቱንም ትጠመቃላችሁ፤ በቀኝና በግራዬ መቀመጥን ግን ከአባቱ ለተዘጋጀላቸው ነው እንጂ የምስጥ እኔ እይደለሁም” አላቸው። ፤፤ዐሥሩም ሰምተው በሁለቱ ወንድማማቾች ላይ አዘኑ። ፤፤ታችን ኢየሱስም ጠርቶ እንዲህ አላቸው፡ “አሕዛብን መኳንንቶቻቸው እንዲገዙአቸው፤ ታላላቆቻቸውም እንዲሠለጥኑላቸው፤ አታውቁምን? ፤በእናንተስ እንዲህ እይደለም፤ ነገር ግን ከእናንተ የበላይ ሊሆን የሚወድ አገልጋይ ይሁናችሁ። ፤ከእናንተም አለቃ ሊሆን የሚ

፲፱፡፴ ማቴ. ፳፡፲፮ ሉቃ. ፲፫፡፴፬ ፳፡፳ ዘሌ. ፲፱፡፲፫ ዘዳ. ፳፬፡፲፭
 ፳፡፲፮ ማቴ. ፲፱፡፴፫ ማር. ፲፡፴፩ ሉቃ. ፲፫፡፴፬ ፳፡፳፭-፳፮ ሉቃ. ፳፫፡፳፭-፳፮
 ፳፡፳፮ ማቴ. ፳፫፡፲፩ ማር. ፱፡፴፭ ሉቃ. ፳፫፡፳፮

ወደ፡ ሎሌ ይሁናችሁ። ጽዮሰው ልጅ ሊያ ገለግል፡ ሰውነትንም ለብዙዎች ቤዛ እድርጎ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣምና።”

ስለ ሁለቱ ዕውራን መፈሰስ

(ግር. 1፡፵፮-፶፪፤ ሉቃ. 1፡፳፭-፵፫)

ጳጳስ ኢየሱስም በወጣ ጊዜ ብዙ ሰዎች ተከተሉት። ጳጳስነሆ፡ ሁለት ዕውራን በመንገድ አጠገብ ተቀምጠው ነበር፤ ጌታችን ኢየሱስም ሲያልፍ ሰምተው፡ “እቤቱ፡ የዳዊት ልጅ፡ ይቅር በለን?” እያሉ ጮኹ። ጳጳስነሆ ግን ዝም እንዲሉ ይቈጠሉቸው ነበር፤ እነርሱ ግን፡ “እቤቱ፡ የዳዊት ልጅ፡ ግርን?” እያሉ አብዝተው ጮኹ። ጳጳስነሆ ጌታችን ኢየሱስም ቆሞ ጠራቸውና፡ “ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ?” እላቸው። ጳጳስነሆም፡ “እቤቱ፡ ዐይኖቻችን እንዲከፈቱ ነው” አሉት። ጳጳስነሆ ጌታችን ኢየሱስም አዘነላቸው፤ ዐይኖቻቸውንም ዳሰሳቸው፤ ወዲያውም አዩና ተከተሉት።

ምዕራፍ ፳፩

ጌታችን ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መግባቱ

(ግር. 1፡፲፩-1፡፲፩፤ ሉቃ. 1፡፲፱-፳፰-፵)

ጌታችን ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ቀርቦ፡ ወደ ደብረ ዘይት ወደ ቤተ ፋጌ በደረሰ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ሳከ። “እንዲህም እሳቸው፤ “በፈታችሁ ወደ አለችው መንደር ሂዱ፤ ያንጊዜም የታሰረች አህያ ከውርንጫዋ ጋር ታገኛላችሁ፤ ፍቱና አምጡልኝ። ሆን ታደርጋላችሁ? የሚላችሁ ቢኖርም ጌታቸው ይሻቸዋል በሉ፤ ያንጊዜ ይስዱአችኋል።” ይህም ሁሉ የሆነው በነቢይ እንዲህ ተብሎ የተነገረው ይፈጸም ዘንድ ነው። “ለጽዮን ልጅ፡- እነሆ፡ የዋህ ንጉሥሽ በአህያይቱና በአህያይቱ ውርንጫ ሳይ ተቀምጦ ወደ አንቺ ይመጣል በሉአት።” ደቀ መዛሙርቱም ሄደው ጌታችን ኢየሱስ እንደ እዘዛቸው አደረጉ። እህያይቱንና ውርንጫዋንም አመጡለት፤ ልብሳቸውንም በሳያቸው ጫኑ፤ ጌታችን ኢየሱስም በእነርሱ ሳይ ተቀመጠ። ብዙ ሕዝብም ልብሳቸውን በመንገድ ሳይ እነጠፉ፤ ሌሎችም ከዛሬች ጫፍ ጫፍን እየቈረጡ በመንገድ ሳይ ያገኙ

ጥፋ ነበር። በጠፈቱ የሚሄዱትና የሚከተሉት ሕዝብም፡ “ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ፤ በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ ቡሩክ ነው፤ ሆሣዕና በአርያም” እያሉ ይጮሁ ነበር። ጌታችን ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም በገባ ጊዜ፡ “ከተማዬ ቤህ ማነው?” እያሉት ታወከች። ጳጳስነሆም፡ “ይህ ከገሊላ ናዝሬት የመጣው ነቢይ ኢየሱስ ነው” አሉ።

በቤተ መቅደስ ስለ አደረገው ተአምር

(ግር. 1፡፲፩-1፡፲፱፤ ሉቃ. 1፡፲፱-፵፭)

ጌታችን ኢየሱስም ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ በቤተ መቅደስ የሚሸጡትንና የሚገዙትን ሁሉ አባረረ፤ የገንዘብ ለዋጮችንም መደርደሪያ፡ የርግብ ሻጮችንም ወንበር ገለበጠ። “ቤቱ የጸሎት ቤት ይባላል ተብሎ ተጽፎ አል፤ እናንተ ግን የሌባና የቀማኛ ዋሻ እደረጋችሁት” አላቸው። በቤተ መቅደስም ዕውሮችና አንኮሶች ወደ አርሱ መጡ፤ አዳናቸውም። ይያንጊዜም የካህናት አለቆችና ጳጳሮች ያደረገውን ተአምራት፡ ልጆችንም በቤተ መቅደስ፡ “ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ” እያሉ ሲጮሁ ባዩ ጊዜ ደስ አላሳቸውም። ጳጳስነሆም፡ “እነዚህ የሚሉትን አትሰማምን?” አሉት፤ ጌታችን ኢየሱስም፡ “አዎን፤ እስማሉሁ፡ ‘ከልጆችና ከሕፃናት እንደበት ምስጋናን አዘጋጀህ’ የሚለውን ቃል ከቶ ያነበባችሁበት ጊዜ የለምን?” አላቸው። ይችቶአቸውም ከከተማው ወደ ቤታንያ ሄደ፤ በዚያም እደረገ።

ፍሬ ስለ ታጣባት በለስ

ይህንጋም ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ወደ ከተማ ሲመለስ ተራቡ። ይበመንገድም አጠገብ የበለስ ዛፍ አይቶ ወደ እርስዋ ሄደ፤ ነገር ግን ከቅጣል ብቻ በቀር ምንም ፍሬ አላገኘባትም፤ “እንግዲህ ወዲህ ለዘለዓለም ፍሬ አይኑርብኸ” አላት፤ ያንጊዜውንም በለሲቱ ደረቀች። ያደቀ መዛሙርቱም አይተው “ይህቺ በለስ እንዴት ወዲያው ደረቀች?” ብለው አደነቁ። ጳጳስነሆ ጌታችን ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፡ “እውነት እሳችኋለሁ እምነት ቢኖራችሁ፤ ባትጠራጠሩም በበለሲቱ እንደ ተደረገው ብቻ የምታደርጉ አይደለም፤ ነገር ግን ይህን ተራራ ተነሥ

፩ ግሪኩ “ተቈጡ” ይላል። ጳጳስ፡፩ ዘካ. ፱፡፱። ጳጳስ፡፱ መዝ. 1፡፲፯፡፳፭-፳፮። ጳጳስ፡፲፫ ኢ.ሳ. ፶፮፡፯፤ ኤር. ፯፡፲፩። ጳጳስ፡፲፮ መዝ. ፰፡፪። ጳጳስ፡፳፩ ግቴ. 1፡፲፯፡፳፤ ፩ቀር. 1፡፲፫፡፳።

ተህ ወደ ባሕር ተወርወር ብትሉት ይደረግላችኋል። ጸሐምናችሁ በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ ታገኛላችሁ።”

ስለ ካህናት አለቆችና ስለ መምህራን ጥያቄ
(ማር. ፲፩፣ ፳፯-፴፫፣ ሉቃ. ፳፥ ፩-፮)

ጸዎ ወደ ቤተ መቅደስም ገብቶ ሊያስተምር፣ የካህናት አለቆችና የሕዝቡ ሽማግሌዎች፣ ወደ እርሱ መጥተው፣ “በማን ሥልጣን ይህን ታደርጋለህ? ይህንን ሥልጣን ማን ሰጠህ?” አሉት። ጸጌታችን ኢየሱስም መልሶ፣ “እኔም አንዲት ቃል እጠይቃችኋለሁ። የነገራችሁኝ እንደ ሆነ እኔም በምን ሥልጣን ይህን እንደማደርግ እነግራችኋለሁ።” አላቸው። ጸጌ“የየሶስት ጥምቀቱ ከየት ነው? ከሰማይ ነው? ወይስ ከሰው?” አላቸው። እርስ በርሳቸውም ተነጋግረው እንዲህ አሉ፣ “ከሰማይ ነው ብንለው እንኪያለንም አላመናችሁበትም? ይለናል። ጸጌከሰው ነው ብንለውም የሶስትን ሁሉም እንደ ነቢይ ያዩታልና ሕዝቡን እንፈራቸዋለን?” ጸጌእነርሱም፣ “አናውቅም” ብለው መለሱለት፣ እርሱም፣ “እንኪያስ እኔም በምን ሥልጣን ይህን እንደማደርግ አልነግራችሁም” አላቸው።

ስለ ሁለት ወንድማማቾች

ጸጌ“ምን ትላላችሁ? አንድ ሰው ሁለት ወንድማማች ልጆች ነበሩት፤ ታላቁንም፡- ልጄ ሆይ! ዛሬ ወደ ወይኔ ቦታ ሂድና ሥራ አለው።” ጸጌልጁም መልሶ እንቢ አለ፤ ኋላ ግን ተጻጽቶ ሄደ። ጸጌሁለተኛውንም እንዲሁ አሰው፤ እርሱም እሺ ጌታዬ አለ፤ ነገር ግን አልሄደም። ጸጌእንግዲህ ከሁለቱ የአባቱን ፈቃድ የፈጸመ ማንኛው ነው?” አላቸው፤ “ፈተኛው ነዋ” አሉት፤ ጌታችን ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “እውነት አላችኋለሁ፤ ቀራጮችና አመንገሮች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በመግባት ይቀድሙአችኋል። ጸጌየሶስት በጽድቅ ገዳና ወደ እናንተ መጣ፤ አላመናችሁበትም፤ ቀራጮችና አመንገሮች ግን አመኑበት፤ እናንተም በኋላ በእርሱ ለማመን አይታችሁ እንኳ ንስሐ አልገባችሁም።”

ስለ ወይን ምሳሌ

(ማር. ፲፪፣ ፩-፲፪፣ ሉቃ. ፳፥ ፱-፲፱)

ጸጌ“ሌላ ምሳሌ ስሙ፤ ባለቤት ስው ወይንን ተከለ፤ ቅጥርም ቀጠረለት፤ መጭመቂያም አስ

ቋፈረለት፤ ግንብም ሠራለት፤ ለገባሮችም ስጥ ቶአቸው ሄደ። ጸጌየሚያፈራበት ወራት በደረሰ ጊዜም፣ ከወይት ፍሬ ያመጡለት ዘንድ አገልጋዮችን ወደ ገባሮቹ ላከ። ጸጌገባሮቹም አገልጋዮቹን ይዘው፣ አንዱን በበተር ደበደቡት፤ አንዱንም ገደሉት፤ ሌላውንም በድንጋይ መቱት። ጸጌከዚያም በኋላ ከቀደመት የሚበዙ ሌሎች አገልጋዮችን ላከ፤ እነርሱንም እንዲሁ አደረጉባቸው። ጸጌበኋላም ልጄንስ ይፈሩት ይሆናል ብሎ ልጁን ላከ። ጸጌገባሮቹም ልጁን ባዩት ጊዜ እርስ በርሳቸው፡- እነሆ፣ ወራሹ ይህ ነው፤ ኑ እንግደለውና ርስቱን እንውረስ ተባባሉ። ጸጌይዘውም ከወይት ቦታ ወደ ውጭ አውጥተው ገደሉት። ጸጌእንግዲህ የወይት ቦታ ባለቤት በመጣ ጊዜ እነዚህን ገባሮች ምን ያደርጋቸዋል?” ጸጌእነርሱም፣ “ከፋዎችን በከፉ ያጠፋቸዋል፤ ወይትንም በየጊዜው ፍሬውን ለሚስጡት ለሌሎች ገባሮች ይሰጣል” አሉት።

ጸጌጌታችን ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “በመጻሕፍት ያለውን ያነበባችሁበት ጊዜ የለምን? ግንበኞች የናቁአት ድንጋይ የማዕዘን ራስ ሆነች፤ ይህቺም ከእግዚአብሔር ዘንድ ሆነች፤ ለዐይናቸችንም ድንቅ ናት። ጸጌስለዚህም እላችኋለሁ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ከእናንተ ትወስዳለች፤ ፍሬዋንም ለሚያደርጉ ለአሕዛብ ትሰጣለች። ጸጌበዚያችም ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ይቀጠቀጣል፤ በላዩ የምትወድቅበትንም ትፈጨዋለች።”

ጸጌየካህናት አለቆችና ፈረሳውያንም ምሳሌዎቹን በሰሙ ጊዜ፣ ስለ እነርሱ እንደተናገረ ዐውቁ። ጸጌሊይዙትም ሲፈልጉ ሕዝቡን ፈሩአቸው፤ በእነርሱ ዘንድ እንደ ነቢይ ነበርና።

ምዕራፍ ፳፪

ስልጁ ስርግ ስለ አደረገው ንጉሥ ምሳሌ
(ሉቃ. ፲፬፣ ፲፩-፳፬)

ጸጌጌታችን ኢየሱስ ዳግመኛ መልሶ በምሳሌ ነገራቸው፤ እንዲህም አለ፡- “መንግሥተ ሰማያት ለልጁ ስርግ ያደረገ ንጉሥን ትመስላለች። ፤ ለስርጉም የታደሙትን ይጠሩአቸው ዘንድ አገልጋዮቹን ላከ፤ ሊመጡም አልወደዱም። ፤ ዳግመኛም ሌሎችን አገልጋዮች እንዲህ ብሎ ላከ፤ የታደሙትን እንዲህ በሉአቸው፡- እነሆ ድግሴን አዘጋጅቻለሁ፤ ኮርማዎቼና የሰቡ ከብቶቼ ታር

ደዋል፤ ሁሉም ተዘጋጅቶአል። ወደ ስርጉ ኑ።
 ፳እነርሱ ግን ቸል ብለው ሄዱ፤ ወደ አርሻው
 የሄደ አለ፤ ወደ ንግዱም የሄደ አለ። የቀሩ
 ትም አገልጋዮቹን ይዘው ስደቡአቸው፤ ገደሉ
 አቸውም፤፤ ነገሩም ተቁጣ፤ ጭፍሮቹንም
 ልኮ እነዚያን ገዳዮች አጠፋ፤ ከተማቸውንም
 አቃጠለ። ፳ከዚህም በኋላ አገልጋዮቹን እንዲህ
 አላቸው፤ ስርጌስ ተዘጋጅቶአል፤ ነገር ግን ለአ
 ደምናቸው አልተገባቸውም። ፳አንግዲህ ወደ
 ሚዳዎችና ወደ አደባባይም ሂዱና ያገኛችሁ
 ትን ሁሉ ወደ ስርጉ ጥሩ። ፳ከዚያ አገልጋዮ
 ችም ወደ መንገዶች ወጥተው ያገኙትን ሁሉ
 ከፋዎችንም፤ በጎዎችንም ስበሰቡ፤ የስርጉም
 ቤት በተጋባጥቶ ጥላ። ፳ንጉሡም ተጋባጥቼን
 ሊያይ በገባ ጊዜ በዚያ የስርግ ልብስ ያልለበሰ
 አንድ ሰው አገኘ። ፳ወዳጁ ሆይ የስርግ ልብስ
 ሳትለብስ አንዴት ወደዚህ ገባህ? አለው፤ ያም
 ስው ምላሽ አጣ። ፳ከዚህም በኋላ ንጉሡ አገ
 ልጋቸውን፤ አጁንና እግሩን አስረው በውጭ
 ወደ አለ ጨለማ ይጥሉት ዘንድ አዘዘ፤ በዚ
 ያም ልብስና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። ፳የተ
 ጠሩ ልኮዎች፤ የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸ
 ውና።”

ለቁጣር ግብር ስለ መክፈል የቀረበ ጥያቄ
 (ማር. 1፻፡1፻-1፻፤ ሉቃ. ፳፡፳፮-፳፯)

፳ከዚህም በኋላ ፈረሳውያን ሄዱ፤ በአነጋገ
 ሩም ያጠምዱት ዘንድ ተማከሩ። ፳ደቀ መዛ
 ሙርቶቻቸውንም ከሄሮድስ ቤተ ሰቦች ጋር
 ወደ አርሱ ላኩ፤ እነርሱም አንዲህ አሉት።
 “መምህር ሆይ፤ አንተ እውነተኛ አንደ ሆንህ።
 የእግዚአብሔርንም መንገድ በእውነት አንደም
 ታስተምር እናውቃለን፤ ማንንም አትፈራም፤
 የሰውንም ፊት አይተህ አታደላም። ፳አንግ
 ዲህ የሚገባውን ንገረን፤ ምን ትላለህ? ለቁ
 ጣር ግብር መስጠት ይገባልን? ወይስ አይገ
 ባም?” አሉት። ፳ጌታችን ኢየሱስም ከፋታቸ
 ውን ዐወቀባቸውና። “እናንተ ግብዞች ለምን
 ትፈትኑኛላችሁ? የግብሩን ገንዘብ አሳዩኝ”
 አላቸው። ፳ገንዘቡንም አመጡለት። ፳ጌታችን
 ኢየሱስም። “ይህ መልኩ፤ ጽሕፈቱስ የማን
 ነው?” አላቸው። ፳እነርሱም “የቁጣር ነው”
 አሉት፤ አርሱም “አንኪያስ የቁጣርን ለቁጣር፤

የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር ስጡ” አላ
 ቸው። ፳ይህንም ስምተው አደነቁ፤ ትተው
 ትም ሄዱ።

ትንጣኔ ሙታን የለም ስለሚሉ
 ስለ ሰዱቃውያን
 (ማር. 1፻፡1፻-፳፯፤ ሉቃ. ፳፡፳፯)

፳፤በዚያችም ቀን ትንጣኔ ሙታን የለም
 የሚሉ ሰዱቃውያን ወደ አርሱ መጡ። ፳አንዲ
 ህም ብለው ጠየቁት። “መምህር ሆይ፤ ሙሴ
 ልጅ ሳይወልድ የሞተ ሰው ቢኖር ወንድሙ
 ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካለት
 ብሎአል። ፳አንግዲህ ሰባት ወንድማማቾች
 በእኛ ዘንድ ነበሩ፤ ታላቁም ሚስት አገባና ልጅ
 ሳይወልድ ሞተ፤ ለወንድሙም ሚስቱን ተወ።
 ፳አንዲሁ ደግሞ ሁለተኛው፤ ሦስተኛውም።
 እስከ ሰባተኛው ድረስ። ፳ከሁሉም በኋላ ያቺ
 ሴት ሞተች። ፳አንግዲህ ሙታን በሚነሡ
 በት ጊዜ ከሰባቱ ለማንኛው ሚስት ትሆናለች?
 ሁሉም አግብተዋት ነበርና።” ፳ጌታችን ኢየ
 ሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። “መጻሕፍት
 ንና የእግዚአብሔርን ገይል ባለ ማወቅ ትስታ
 ላችሁ። ፳ሙታንስ በሚነሡበት ጊዜ በሰማያት
 እንደ እግዚአብሔር መላእክት ሆነው ይኖራሉ
 እንጂ አያገቡም፤ አይጋቡምም። ፳ስለ ሙታን
 መነሣት ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ለእናንተ
 እንዲህ ተብሎ የተነገረውን አላነበባችሁም?
 ፳አኔ እግዚአብሔር የክብርንም አምላክ የይ
 ስቀም አምላክ የያዕቆብም አምላክ ነኝ አን
 ግዲህ የሕያዋን አምላክ እንጂ የሙታን አም
 ላክ አይደለም።” ፳ሕዝቡም ስምተው ትምህ
 ርቱን አደነቁ።

ስለ ታላቁቱ ትእዛዝ
 (ማር. 1፻፡፳፰-፴፬፤ ሉቃ. 1፻፡፳፰-፳፰)

፳ፈረሳውያንም ሰዱቃውያንን ምላሽ እንዳላ
 ጣቸው በስሙ ጊዜ በአንድነት ወደ አሱ ተሰ
 በሰቡ። ፳ከመካከላቸውም አንድ ሕግ ዐዋቂ
 ሲፈትነው ጠየቀው። ፳“መምህር ሆይ፤ ከአ
 ሪት ማንኛይቱ ትእዛዝ ትበልጣለች?” አለው።
 ፳ጌታችን ኢየሱስም እንዲህ አለው። “አምላ
 ከህ እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህ፤ በፍጹም
 ነፍስህ፤ በፍጹም ጎይላህ ውደደው።” ፳ሙታን

፩ ገላው “እርሱንም ሰደቡት” ይላል።
 ፳፻፡1፻ ማቴ. ፳፡1፻፤ ፳፻፡፴፬፤ ሉቃ. 1፻፡፳፰። ፳፻፡፳፫ ሐ.ሥ. ፳፻፡፳፰። ፳፻፡፳፱ ዘዳ. ፳፻፡፳፰።
 ፳፻፡፴፪ ዘዳ. 1፻፡፯። ፳፻፡፴፭-፴ ሉቃ. 1፻፡፳፰-፳፰። ፳፻፡፴፯ ዘዳ. 1፻፡፳፰።

ቂቱና የመጀመሪያይቱ ትእዛዝ ይህች ናት። ጳጳሮችን ተስተካክሎ ሁለተኛይቱም ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ የምትለው ናት። ጳጳራትና ነቢያት ሁሉ በእነዚህ በሁለቱ ትእዛዛት ጸንተዋል።”

ፈሪሳውያንን ስለ መጠየቁ (ማር. ፲፪፡፴፭-፴፮፤ ሉቃ. ፳፡፵፩-፵፱)

ጳጳራሳውያንም ተሰብስበው ሳሉ ጌታችን ኢየሱስ እንዲህ ብሎ ጠየቃቸው፡- “ስለ ክርስቶስ ምን ትላለችሁ? የማን ልጅ ነው?” እነርሱም፡ “የዳዊት ልጅ ነው” አሉት። ጳጳራችን ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፡ “እንግዲያ እርሱ ራሱ ዳዊት በመንፈስ ቅዱስ እንዴት እንዲህ አለ? ጳጳራችን ጌታዬን፡- ጠላቶችህን ከእግርህ በታች እስከ እደርጋቸው ድረስ በቀኝ ተቀመጥ አለው።” ጳጳራሱ ራሱ ዳዊት ጌታዬን ያለው፡ “እንግዲህ እንዴት ልጅ ይሆነዋል?” ጳጳራችንም ቃል እንኳ ሊመልስበት የቻለ የለም! ከዚያች ቀንም ጀምሮ ማንም ሊጠይቀው አልደፈረም።

ምዕራፍ ፳፫

ስለ ግብዞች ጸፎችና ስለ ፈሪሳውያን (ማር. ፲፪፡፴፰-፴፱፤ ሉቃ. ፲፩፡፵፫)

ከዚህም በኋላ ጌታችን ኢየሱስ ስሕገዘቡና ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ ብሎ ነገራቸው። “ጸፎችና ፈሪሳውያን በሙሴ ወንበር ላይ ተቀምጠዋል። ፍጡር ስለዚህ ያስተማሩለችሁን ሁሉ እድርጉ! ጠብቁትም! ነገር ግን እንደሚሠሩት አታድርጉ! የሚያስተምሩትን አይሠሩት ምና። ትልቅና ከባድ ሸክም አስረው ስውን በጫንቃው ላይ ያሸክሙታል። እነርሱ ግን በጣታቸው ስንኳ ሊከቱት አይወዱም። የሚሠሩትን ሥራቸውን ሁሉ ለሰው ሊታዩ ይሠሩታልና። አሸንክታባቸውን ይዘረጋሉ። የልብሳቸውንም ዘርፍ ያስረዝማሉ። የበማዕድ ጊዜ በክብር ስፍራ፡ በምኵራብም በፊተኛው ወንበር መቀመጥን ይወድዳሉ። በገበያም ሰዎች እጅ እንዲክሉአቸውና መምህር ሆይ፡ እንዲሉአቸው ይወድዳሉ። እናንተስ መምህራን ተብላችሁ አትጠሩ፤ መምህራችሁ አንድ ነውና፤ እናንተስ

ሁላችሁ ወንድማማቾች ናችሁ። የየሰማዩ አባታችሁ አንድ ነውና በምድር ላይ ማንንም አባት ብላችሁ አትጥሩ። ሊቃኞች ለንድ፤ እርሱም ክርስቶስ ነውና በምድር ላይ ሊቃውንት ተብላችሁ አትጠሩ። ጌንገር ግን ከእናንተ የሚበልጠው አገልጋይ ይሁናችሁ። ጌራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይቀረዳልና፤ ራሱንም ዝቅ የሚያደርግ ሁሉ ይከብራልና።

“እናንተ ግብዞች ጸፎችና ፈሪሳውያን፡ ጸሎታችሁን በማብዛት ምክንያት የመበላቸንን ገንዘብ ስለምትበሉ ወዮላችሁ! ስለዚህ ጽኑ ፍርድን ትቀበላለችሁ። ጌእናንተ ግብዞች ጸፎችና ፈሪሳውያን፡ መንግሥተ ስማያትን በሰው ፊት ስለምትዘጉ ወዮላችሁ! እናንተም አትገቡም፤ የሚገቡትንም ከመግባት ትከላክሉአቸዋለችሁ። ጌእናንተ ግብዞች ጸፎችና ፈሪሳውያን፡ አንድን ሰው ለማሳመን ባሕሩንና የብሱን ስለምትዞሩ ወዮላችሁ! ካመንም በኋላ ከእናንተ ይልቅ ሁለት እጥፍ የገንገም ልጅ ታደርጉታላችሁ። በቤተ መቅደስ የሚምል ኅጢአት የለበትም፤ በቤተ መቅደስ ወርቅ የሚምል ግን ይበድላል የምትሉ ዕውራገ መሪዎች እናንተ ጸፎችና ፈሪሳውያን፡ ወዮላችሁ! ጌእናንተ ደንቆሮዎችና ዕውሮች፡ የትኛው ይበልጣል? ወርቁ ነውን? ወይስ ወርቁን የሚቀድስው ቤተ መቅደስ? ጌደግማችሁም በመሠዊያው የሚምል እይብድልም፤ በላዩ በአለው በመሥዋዕቱ የሚምል ግን ይበድላል ትላለችሁ። ጌእናንተ ስንፎችና ዕውራገ፡ የትኛው ይበልጣል? መሥዋዕቱ ነውን? ወይስ መሥዋዕቱን የሚቀድስው መሠዊያው? ጌበመሠዊያው የሚምል በእርሱ ይምላል፤ በእርሱ ላይም ባለው ሁሉ ይምላል። ጌበቤተ መቅደስም የሚምል በእርሱና በውስጡ በሚኖረው ሁሉ ይምላል። ጌበሰማይ የሚምልም በእግዚአብሔር ዙፋንና በእርሱ ላይ በተቀመጠው ይምላል።

“እናንተ ግብዞች ጸፎችና ፈሪሳውያን፡ ከአዝመድና ከእንስላል፡ ከከሙንም ዐሥራትን ስለምታወጡ፡ በኦሪት ያለውንም ታላቁን ትእዛዝ፡ ፍርድንና ምጽዋትን፡ ታማኝነትንም ስለምትተጠ ወዮላችሁ! ይህን ልታደርጉ፡ ያንንም ላትተጠ ይገባ ነበር። ጌእናንተ ዕውራገ መሪዎች፡ ትንኝን የምታጠሩ፡ ግመልንም የምትውጡ፤

፳፪፡፴፱ ዘሌ. ፲፱፡፲፰። ፳፪፡፵፱ መዝ. ፲፱፡፩። ፳፫፡፳ ማቴ. ፮፡፩፤ ዘጉ. ፲፭፡፴፰፤ ዘዳ. ፮፡፳። ፳፫፡፲፩ ማቴ. ፳፡፳፮-፳፯፤ ማር. ፱፡፴፰፤ ፲፡፵፱፤ ፲፡፵፱፤ ሉቃ. ፳፪፡፳፮። ፳፫፡፲፩ ሉቃ. ፲፱፡፲፩፤ ፲፰፡፲፱። ፳፫፡፳፪ ሉሳ. ፳፮፡፩፤ ማቴ. ፩፡፵፱። ፳፫፡፳፫ ዘሌ. ፳፯፡፵፱።

፳፭ “እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈረሳውያን፣ በውስጡ ቅጣያንና ስስትን ተሞልቶ ሳለ የጽዋውንና የወጭቱን ውጭ ስለምታጥቡ ወዮላችሁ! ፳፮ እንተ ፅዕር ፈረሳዊ፣ ውጭው ንጹሕ ይሆን ዘንድ አስቀድመህ የጽዋውንና የወጭቱን ውስጡን እጠበው። ፳፯ በውጫቸው እምረው የሚታዩ፣ በውስጣቸው ግን የሙታን አጥንትንና ርድሳትን ሁሉ የተመሉ፣ የተለሰኑ መቃብሮችን የምትመሰሉ እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈረሳውያን፣ ወዮላችሁ! ፳፰ እንዲሁ እናንተም በውጭ ስለው ጻድቃን ትመሰላላችሁ፤ በውስጣችሁ ግን ዐመጽንና ግብዝነትን፣ ቅጣያንም የተሞላችሁ ናችሁ።

፳፱ “የነቢያትን መቃብር የምትሠሩ፣ የጻድቃንንም መቃብር የምታስጌጡ እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈረሳውያን፣ ወዮላችሁ! ፴ በእባቶቻችን ዘመን ኖረን ቢሆን በነቢያት ደም ከእነርሱ ጋር ባልተባበርንም ነጠር ትላላችሁ። ፴እነሆ፣ የነቢያት ገዳዮች ልጆች እንደ ሆናችሁ እናንተ ራሳችሁ ትመስከራላችሁ። ፴እናንተም የእባቶቻችሁን መስፈሪያ ሙሉ። ፴፫ እናንተ እባቦች፣ የእፋኝት ልጆች፣ ከገንገም ፍርድ ልታመልጡ እንደት ትችላላችሁ? ፴፬ ስለዚህ እነሆ፣ እኔ ነቢያትንና ጠቢባንን፣ ጻፎችንም ወደ እናንተ እልክሁ፤ ከእነርሱም ትገድላላችሁ፤ ትስቅላላችሁም፤ ከእነርሱም በምኑራባችሁ ትገርፋላችሁ፤ ከከተማም ወደ ከተማ ታሳድዱ እቸዋላችሁ። ፴፭ ከጻድቁ ከአቤል ደም ጀምሮ በቤተ መቅደስና በመሠዊያው መካከል እስከ ገደላችሁት እስከ በራከዩ ልጅ እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ በምድር ላይ የፈሰሰው የጻድቃን ሁሉ ደም በእናንተ ላይ ይደርስ ዘንድ። ፴፮ እውነት እላችኋለሁ፤ ይህ ሁሉ በዚች ትውልድ ይደርስባታል።

፴፯ “ኢየሱሳሌም፣ ኢየሱሳሌም ሆይ፣ ነቢያትን የምትገድል፣ ወደ እርስዋ የተላኩትንም የምትደበድብ፣ ዶሮ ጫጭቶችዋን በከንፎችዋ ውስጥ እንደምትስበስብ ልጆችሽን እስበስብ ዘንድ ምን ያህል ወደድሁ! እናንተ ግን እንቢ አላችሁ። ፴፰ እነሆ ቤታችሁ ምድረ በዳ ሆኖ ይቀርሳችኋል። ፴፱ እውነት እላችኋለሁ፤ ብእግዚአብሔር ስም የሚመጣ ቡናክ ነው” እስ

ከምትሉበት ጊዜ ድረስ ከዛሬ ጀምሮ አታዩኝም።”

ምዕራፍ ፳፬

ስለ ዳግመኛ ምጽአቱና ስለ ዓለም ፍጻሜ ምልክቶች

(ግር. ፲፫፡፩-፪፤ ሉቃ. ፳፩፣፳-፪)

፩ “ኢየሱስን ኢየሱሳሌም ከቤተ መቅደስ ወጥቶ ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ ቀርበው የቤተ መቅደሱን የሕንጻ እሠራር አሳዩት። ፩፯ ኢየሱስን ኢየሱሳሌም መልሶ እንዲህ አላቸው፡ “ይህን ሁሉ ታያላችሁን? እውነት እላችኋለሁ፤ ድንጋይ በድንጋይ ላይ ሳይፈርስ በዚህ አይቀርም።” ፫ በደብረ ዘይትም ተቀምጦ ሳለ ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ወደ እርሱ ቀረቡና እንዲህ አሉት፡ “ንገረን፤ ይህ መቼ ይሆናል? የመምጣትህና የዓለሙ ፍጻሜ ሲከ ምልክቱ ምንድን ነው?” ፩፯ ኢየሱስን ኢየሱሳሌም መልሶ እንዲህ አላቸው፡ “የሚያስታችሁ እንዳይኖር ተጠንቀቁ፤ ቆብዙዎች እኔ ከርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና ብዙዎችንም ያስታሉ። ፫፬ ርዕዮተኛ፣ የጦርነትንም ወሬ ትሰሙ ዘንድ አላችሁ፤ ይህ ሊሆን ግድ ነውና ተጠንቀቁ፤ አትደንግጡ፤ ነገር ግን ፍጻሜው ገና ነው። ፫፭ ሕዝብ በሕዝብ ሳይ፣ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነግሉ፤ በየሀገሩም ረጋብ፣ ቸነፈርም፣ የምድር መኖወጥም ይሆናል። ፫፮ እነዚህም ሁሉ የምጥ ጣር መጀመሪያ ናቸው። ፫፯ ንጊዜም ለመከራ አሳልፈው ይሰጡአችኋል፤ ይገድሉአችኋልም፤ ስለ ስሜም በሰው ሁሉ ዘንድ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ። ፫፱ ንጊዜም ብዙዎች ሃይማኖታቸውን ይለውጣሉ፤ እርስ በርሳቸውም ይጣሉ። ፫፲ ብዙዎች ሐሰተኞች ነቢያትም ይመጣሉ፤ ብዙዎችንም ያስታሉ። ፫፻፬ መፅዕን ብዛት የተነሣ ፍቅር ከብዙዎች ዘንድ ትጠፋለች። ፫፻፲፬ መጨረሻው የሚታገሥ ግን እርሱ ይድናል። ፫፻፲፮ ሕዛብ ሁሉ ላይ ምስክር ሊሆን ይህ የመንግሥት ወንጌል በዓለም ሁሉ ይሰበካል፤ ያንጊዜም ፍጻሜ ይደርሳል።

፩ ግእዙ “ይቀሥፋከሙ” የሚል ይጨምራል።

፳፫፡፳፮ ሉ.ሥ. ፳፫፡፫። ፳፫፡፴፫ ግቴ. ፫፡፯፤ ፲፪፡፴፬፤ ሉቃ. ፫፡፯፤ ፳፫፡፴፭ ዘፍ. ፱፡፳፤ ፪ዜ.ጠ. ፳፱፡፳-፳፩። ፳፫፡፴፭ ኤር. ፳፪፡፭። ፳፫፡፴፱ ማዚ. ፲፲፯፡፳፮። ፳፬፡፱ ግቴ. ፲፡፳፪። ፳፱፡፲፫ ግቴ. ፲፡፳፪።

፲፮ “እንግዲህ በነቢዩ በዳንኤል የተባሰውን የመፍረሱን የርዡሰት ምልክት በተቀደሰ በታቆግ ባያችሁት ጊዜ እንባቢው ያስተውል።

፲፱ ያንጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸኹ።

፳ በሰንጠረዥ ያለም በበት ውስጥ ያስውን ያነሣ ዘንድ አይውረድ። ፳፱ በእርሻም ያስ ልብሱን ይወስድ ዘንድ ወደ ጎሳው አይመለስ። ፳፲ ነገር ግን በዚያ ወራት ስፀነሱና ለሚያጠቡ ወያላቸው፤ ፳፲፱ ግን ሸሽታችሁ በከረምት ወይም በሰንበት እንዳይሆን ጸልዩ። ፳፳ ያንጊዜ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዛሬ ያልተደረገ፣ ከእንግዲህም ወዲያ የማይደረግ ታላቅ መከራ ይሆናል። ፳፳፯ እነዚያ ቀኖችህ ባያጥሩ ኖሮ ሥጋ የለ በሰ ሁሉ ባልዳነም ነበር፤ ነገር ግን ስለ ተመረጡት እነዚያ ቀኖች ያጥራሉ። ፳፳፰ ያንጊዜ እነሆ፣ ከርስቶስ በዚህ አለ፤ ወይም በዚያ አስ የሚላችሁ ሰው ቢኖር አትመኑ። ፳፳፱ ሐሰተኞች መሢሐችና ሐሰተኞች ነቢያት ይነሣሉና፤ ቢቻላቸው ሰ የተመረጡትን እንኳ ለማሳት ታላላቅ ተአምራትንና ድንቅ ሥራን ይሠራሉ። ፳፳፻ እነሆ፣ አስቀድሜ ነገርጓችሁ። ፳፳፻፲ እነሆ፣ በምድረ በዳ አስ ቢሉአችሁ አትውጡ፤ እነሆም፣ በቤት ውስጥ ነው ቢሉአችሁ አትመኑ። ፳፳፻፲፱ መሰረቅ ከምሥራቅ እንደሚወጣ፣ እስከ ምዕራብም እንደሚታይ የሰው ልጅም መምጣት አንዲሁ ይሆናል። ፳፳፻፲፱ ባለበት አዋሮች በዚያ ይሰበሰባሉ።

፳፳፻፲፱ “ከእነዚያም ቀኖች መከራ በኋላ፣ ወዲያ ውኑ ፀሐይ ይጨልግል፤ ጨረቃም ብርሃኑን አይሰጥም፤ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ፤ የሰማያት ጎደልም ይናወጣል። ፳፳፻፲፱ ወራት የሰው ልጅ ምልክት በሰማይ ይታያል፤ ያንጊዜም የምድር አሕላብ ሁሉ ያስቅሳሉ፤ የሰው ልጅንም በጎይልና በብዙ ክብር በሰማይ ደመና ሲመጣ ያዩታል። ፳፳፻፲፱ መሳለክቱንም ከታላቅ የመለከት ድምፅ ጋር ይልካቸዋል፤ የተመረጡትንም ከሰማይ ዳርቻ እስከ ዳርቻው ከአራቱ መዐዝን ይሰበሰቧቸዋል።

፳፳፻፲፱ “ምሳሌውንም ከበሰሰ ዕውቁ፤ ጫናዋ የለ ስለሰ፣ ቅጠልዋም የለመለመ እንደሆነ እነሆ መከር እንደ ደረሰ ታውቃላችሁ። ፳፳፻፲፱ እንዲሁ

እናንተ ይህን ሁሉ ባያችሁ ጊዜ፣ እንደ ቀረበና በዳጃፍ እንዳለ ዕውቁ። ፳፳፻፲፱ እሳችኋለሁ፤ ይህ ሁሉ እስኪደረግ ድረስ ይቺ ትውልድ አታልፍም። ፳፳፻፲፱ ሰማይና ምድር ያልፋሉ፣ ቃሌ ግን አያልፍም።

ስለ ሰዓትዋና ስለ ዕስተቲቱ
(ማር. ፲፫፡፴፪-፴፰፤ ሉቃ. ፲፯፡፳፯-፴)

፳፳፻፲፱ “ስለዚያች ቀንና ስለዚያች ሰዓት ግን ከእብ ብቻ በቀር የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ፣ ወልድም ቢሆን የሚያውቃት የለም። ፳፳፻፲፱ ሰዓት ግን ይህ ይሆናል። ፳፳፻፲፱ ከጥፋት ውኃ በፊት፣ ኖን ወደ መርከብ እስከገባበት ቀን ድረስ ሲበሉና ሲጠጡ፣ ሲያገቡና ሲጋቡ እንደ ነበሩ፣ ፳፳፻፲፱ የጥፋት ውኃ መጥቶ ሁሉን እስከ አጠፋበት ጊዜ ድረስ እንደ አላወቁ፤ የሰው ልጅም አመጣጡ አንዲሁ ይሆናል። ፳፳፻፲፱ ሁለት ሰዎች በአንድ እርሻ ላይ ይኖራሉ፤ አንዱን ይወስዳሉ፤ ሁለተኛውንም ይተዋሉ። ፳፳፻፲፱ ሁለት ሴቶች በአንድ ወፍጮ ይፈጫሉ፤ አንዲቱን ይወስዳሉ ሁለተኛይቱንም ይተዋሉ፤ ሁለት ሰዎች በአንድ አልጋ ይተኛሉ፤ አንዱን ይወስዳሉ፤ ሁለተኛውንም ይተዋሉ። ፳፳፻፲፱ እንግዲህ ትጉ፤ ጌታችሁ በምን ሰዓት እንደሚመጣ አታውቁምና።

፳፳፻፲፱ “ነገር ግን ይህን ዕውቁ፤ ባስቤት ሌባ የሚመጣበትን ሰዓት ቢያውቅ ተግባር በጠበቅ ነበር፤ ቤቱም እንዲቋረጠ ባልተወ ነበር። ፳፳፻፲፱ እናንተም ደግሞ ተዘጋጅታችሁ ኑሩ፤ የሰው ልጅ በማታስቡበት ሰዓት ይመጣልና።

፳፳፻፲፱ “እንግዲህ ምግባቸውን በየጊዜው ይሰጣቸው ዘንድ ጌታው በቤተሰቦቹ ላይ የሚሾመው ታማኝና ብልህ አገልጋይ ማን ነው? ፳፳፻፲፱ በመጣ ጊዜ እንዲህ ሲያደርግ የሚያገኘው ያ አገልጋይ ብፁዕ ነው። ፳፳፻፲፱ እውነት አላችኋለሁ፤ በገንዘብ ሁሉ ላይ ይሾመዋል። ፳፳፻፲፱ ግን ያ ከኑ አገልጋይ፡- ‘ጌታዬ ከመምጣት ይዘገያል’ ብሎ በልቡ ቢያስብ፤ ፳፳፻፲፱ ገደሮቹን አገልጋዮች ቢደበድብ፣ ከሰከሮች ጋርም ቢበላና ቢጠጣ፣ ፳፳፻፲፱ አገልጋይ ጌታው ባልጠረጠው

፪ “ሁለት ሰዎች በአንድ አልጋ ይተኛሉ፤ አንዱን ይወስዳሉ፤ ሁለተኛውንም ይተዋሉ” የሚለው በግሪኩ የለም።
 ፳፬፡፲፮ ዳን. ፱፡፳፯፤ ፲፩፡፴፩፤ ፲፪፡፲፩። ፳፬፡፲፮-፲፰ ሉቃ. ፲፯፡፴፩ ፳፬፡፳፩ ዳን. ፲፪፡፩ ራእ. ፯፡፲፬።
 ፳፬፡፳፮-፳፯ ሉቃ. ፲፯፡፳፫-፳፱። ፳፬፡፳፰ ሉቃ. ፲፯፡፴፰። ፳፬፡፳፱ ኢሳ. ፲፫፡፲፫፤ ፴፬፡፬፤ ሕዝ. ፴፪፡፮ ኢ.ዩ. ፪፡፲፬፤ ፫፡፲፮፤ ራእ. ፮፡፲፫-፲፫። ፳፬፡፴፫ ዳን. ፯፡፲፫፤ ዘካ ፲፪፡፲-፲፬፤ ራእ. ፩፡፯። ፳፬፡፴፮ ዘፍ. ፮፡፩-፭።
 ፳፬፡፴፱ ዘፍ. ፯፡፮-፳፱። ፳፬፡፴፫-፴፬ ሉቃ. ፲፪፡፴፱-፴፱።

ዕለትና ባላወቀው ሰዓት ይመጣል። ፳፩ከመካከሉም ይሰጥቀዋል፤ ዕድሉንም ከግብዞች ጋር ያደርግበታል፤ በዚያም ለቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

ምዕራፍ ፳፭

ስለ ዐሥሩ ደናግል

“ያንጊዜም መንግሥተ ሰማያት መብራታቸውን ይዘው ሙሽራውን ለመቀበል የወጡ ዐሥሩን ደናግል ትመሰላላች። ፩ከእነርሱም ውስጥ አምስቱ ሰነፎች፣ አምስቱም ልባሞች ነበሩ። ፪ሰነፎቹ መብራታቸውን ይዘው ዘይት አልያዙም ነበር። ፫ልባሞቹ ግን ከመብራታቸው ጋር በማሰርቻቸው ዘይት ይዘው ነበር። ፬ሙሽራውም በዘገየ ጊዜ ሁሉም አንቀላፉና ተኙ። ፭መንፈቀ ሌሊት በሆነም ጊዜ ‘እነሆ ሙሽራ መጣ፤ ልትቀበሉት ውጡ’ የሚል ጩኸት ሆነ። ፮ያንጊዜ እነዚያ ደናግል ሁሉ ነቁና መብራታቸውን አዘጋጁ። ፯እነዚያ ሰነፎችም ልባሞችን፡- መብራታችን ሊጠፋብን ነውና ከዘይታችሁ ስጡን አሉአቸው። ፰ልባሞችም፡- ለእኛና ለእናንተ የሚበቃ የሰም፤ ነገር ግን ወደሚሸጡ ሂደት ለራሳችሁ ግዙ ብለው መለሱላቸው። ፲፲፯ኛው እንደ ሄዱ ሙሽራው መጣ፤ እነዚያም የተዘጋጁት ከእርሱ ጋር ወደ ሰርጉ ገቡ፤ ደጁም ተዘጋ። ፲፱በኋላም እነዚያ ደናግል መጥተው፡- አቤቱ አቤቱ ከፈትልን አሉ። ፳እርሱ ግን መልሶ፡- እውነት እላችኋለሁ፤ አላውቃችሁም አላቸው። ፳፲አንግዲህ ትጉ፤ የሰው ልጅ የሚመጣባትን ቀኒቱንና ሰዓቲቱን አታውቁምና።

ምሳሌ ስለ መከሊቶች (ሉቃ. ፲፱፡፲፩-፳፮)

፳፫“መንገድ አንደሚሄድ፣ አገልጋዮቹንም ጠርቶ ሊያተርፉበት ገንዘቡን አንደ ሰጣቸው ሰው እንዲሁ ይሆናልና፤ ፳፬አያንዳንዱ አንደ ችሎታው ለአንዱ አምስት፣ ለአንዱ ሁለት፣ ለአንዱም አንድ ሰጠና ወዲያውኑ ሄደ። ፳፭አምስት መከሊት የተቀበለውም ሄደ፤ ነገዶም ሌላ አምስት መከሊት አተረፈ። ፳፮አንዲሁም ሁለት የተቀበለው ሌላ ሁለት አተረፈ። ፳፯አንድ

መከሊት የተቀበለው ግን ሄዶ ምድርን ቋፈረና የጌታውን ወርቅ ቀበረ። ፳፰ከብዙ ጊዜም በኋላ የእነዚያ አገልጋዮች ጌታ ተመልሶ ተቋጣጠራቸው። ፳፯አምስት መከሊት የተቀበለውም ቀረበና፡- አቤቱ አምስት መከሊት ሰጥተኸኝ ነበር፤ እነሆ ሌላ አምስት አተረፍሁ ብሎ አምስት መከሊት አሰረከበ። ፳፯ጌታውም፡- መልካም፣ አንተ የታመንህ በጎ አገልጋይ በጥቂት የታመንህ ስለ ሆንህ በብዙ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው። ፳፻ሁለት መከሊት የተቀበለውም መጥቶ፡- አቤቱ፣ ሁለት መከሊትን ሰጥተኸኝ አልነበረምን? እነሆ ሌላ ሁለት መከሊትን አተረፍሁ አለ። ፳፻፲ጌታውም፡- መልካም፣ አንተ የታመንህ በጎ አገልጋይ በጥቂት የታመንህ ስለ ሆንህ በብዙ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው። ፳፻፳አንድ መከሊት የተቀበለውም መጣና እንዲህ አለ፡- አቤቱ፣ አንተ ካልዘራህበት የምታጭድ፣ ካልበተንህበትም የምትሰበሰብ ጨካኝ ሰው እንደ ሆንህ አውቃለሁ፤ ፳፻፳፲ሰ ፈራራም ሄድሁና መከሊት ህን በምድር ውስጥ ቀበርሁ፤ እንግዲህ እነሆ፣ መከሊት ህን ፳፻፳፯ጌታውም መልሶ አለው፡- አንተ ከፉና ሰነፍ አገልጋይ፣ እኔ ካልዘራሁበት የማጭድ፣ ካልበተንሁበትም የምሰበሰብ ጨካኝ ሰው እንደ ሆንሁ ታውቃለህን? ፳፻፳፱ከዚህ ለላዋጮች መስጠት በተገባህ ነበር፤ እኔም ራሴ መጥቼ ገንዘቤን ከትርፉ ጋር በወሰድሁ ነበር። ፳፻፳፲ከዚያ የቆሙትንም እንዲህ አላቸው፤ ይህን መከሊት ከእርሱ ተቀብላችሁ ዐሥር መከሊት ላለው ስጡት። ፳፻፳፯ሁሉ ይሰጡታልና፤ ይጨምሩለታልም፤ ለሌለው ግን ያንኑ ያለውን ይወስዱበታል። ፳፻፳፰ከፉውን አገልጋይ ግን፣ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ወዳለበት በውጭ ወደ አለ ጨለማ አውጡት።

ስለ ከርስቶስ ሁለተኛ መምጣት

፳፻፻“የሰው ልጅ በጌትነቱ ቅዱሳን መላእክትን ሁሉ አሰከትሎ በሚመጣበት ጊዜ፣ ያንጊዜ በጌትነቱ ዙፋን ይቀመጣል። ፳፻፻፲አሕዛብ ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ፤ አረኛም በጎችን ከፍየሎች እንደሚለይ እየራላቸው ይለያቸዋል። ፳፻፻፳በጎችን በቀኙ ፍየሎችንም በግራው ያቆማቸዋል። ፳፻፻፳፯ያን ጊዜ ንጉሡ በቀኙ ያሉትን እንዲህ ይላቸዋል፡-

፳፭፡፩ ሉቃ. ፲፱-፴፭ ፳፭፡፲፩-፲፱ ሉቃ. ፲፫፡፳፭ ፳፭፡፳፱ ማቴ. ፲፫፡፲፱ ግር. ፱፡፳፭ ሉቃ. ፳፡፲፭ ፳፭፡፴፬ ማቴ. ፲፮፡፳፯ ፲፱፡፳፭ ፳፭፡፲፱-፴ ሉቃ. ፲፱፡፲፩-፳፮ ፳፭፡፴ ማቴ. ፳፡፲፱ ፳፭፡፲፫ ሉቃ. ፲፫፡፳፰

እናንተ የአባቴ ቡናካን፡ ዓለም ላይፈጠር፤ የተ ዘጋጀላችሁን መንግሥት ትወርሱ ዘንድ ኑ።
 ፳፮ ተርቤ አብልታችሁኛል፤ ተጠምቼም አጠ ጥታችሁኛል፤ እንግዳም ሆኖ ተቀብላችሁኛል።
 ፳፯ ታርገፎ አልብሳችሁኛል፤ ታምሜም ጎብኝታችሁኛል፤ ታስሬም ወደ እኔ መጥታችሁ ጠይቃችሁኛል። ፳፰ ያንጊዜም ጻድቃን መልሰው እንዲህ ይሉታል፡- አቤቱ፤ መቼ ተር በህ አይተንህ አበላንህ? መቼስ ተጠምተህ አይተንህ አጠጣንህ? ፳፱ መቼስ እንግዳ ሆነህ አይተንህ ተቀበልንህ? መቼስ ታርዘህ አለበስንህ? ፳፲ መቼስ ታመህ አይተንህ ጎበኘንህ? መቼስ ታስረህ ወደ አንተ መጥተን ጠየቅንህ? ፳፫ ከዚህም በኋላ ንጉሡ መልሶ እንዲህ ይላቸዋል፡- እውነት አላችኋለሁ፤ በእኔ ካመኑ ከእነዚህ ከታናናሾች ወንድሞቼ ለአንዱ ያደረጋችሁትን ሁሉ ለእኔ እደረጋችሁት። ፳፫ ከዚህም በኋላ በግራው ያሉትን እንዲህ ይላቸዋል፡- እናንተ የተረገማችሁ፡ ለስይጣንና ለመልእክተኞቹ ወደተዘጋጀው ወደ ዘለዓለም እሳት ሂዱ። ፳፫ ተርቤ አላ በላችሁኝምና፤ ተጠምቼም አላጠጣችሁኝምና። ፳፫ እንግዳ ሆኖ አልተቀበላችሁኝምና፤ ታርገፎም አላለበሳችሁኝምና፤ ታምሜም አልጎበኛችሁኝምና፤ ታስሬም ወደ እኔ መጥታችሁ አልጠየቃችሁኝምና። ፳፫ ያንጊዜም በግራው ያሉት እንዲህ ብለው ይመልሳሉ፡- አቤቱ መቼ ተርበህ ወይስ ተጠምተህ፡ ወይስ እንግዳ ሆነህ፡ ወይስ ታርዘህ፡ ወይስ ታመህ፡ ወይስ ታስረህ አይተን አላገለገልንህ? ፳፫ ከዚህም በኋላ ንጉሡ እንዲህ ብሎ ይመልስላቸዋል፡ “እውነት አላችኋለሁ ከእነዚህ ከታናናሾች ለአንዱ ያላደረጋችሁትን ለእኔ ደግሞ አላደረጋችሁትም። ፳፫ እነዚያም ወደ ዘለዓለም ቅጣት፤ ጻድቃን ግን ወደ ዘለዓለም ሕይወት ይሄዳሉ።”

ምዕራፍ ፳፮

ስለ አይሁድ ምክር

(ማር. ፲፬፡፩፣ ፪፤ ዮሐ. ፲፩፡፵፭-፶፫)

፫ እንዲህም ሆነ፤ ጌታችን ኢየሱስ ይህን ሁሉ ነገር ከፈጸመ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ

አላቸው፡- “ከሁለት ቀን በኋላ ፋሲካ እንደሚሆን ታውቃላችሁ፤ የሰው ልጅም ሊስ ቀል ተላልፎ ይሰጣል።” ከዚህም በኋላ፤ የካህናቱ አለቆች ጻፎችና የሕዝብ ሽማግሌዎች ስሙ ቀዶላ በሚባለው በሊቀ ካህናቱ ግቢ ተሰበስቡ። “ጌታችን ኢየሱስንም በተንኩል ይዘው ይገድሉት ዘንድ ተማክሩ።” “ነገር ግን፡ በሕዝቡ መካከል ሁከት እንዳይነሣ በበዓል አይሁን” አሉ።

ጌታችንን ሹቱ ስለ ቀባችው ሴት (ማር. ፲፬፡፫-፱፤ ዮሐ. ፲፪፡፩-፮)

፫ ጌታችን ኢየሱስም በቤታንያ በለምጻሙ በስምዖን ሴት ሳለ፡ ፫ ዋጋው እጅግ ብዙ የሆነ ሹቱ የምላበት የአልባስጥርስ ብርሌ የያዘች ሴት ወደ እርሱ መጣች፤ ጌታችን ኢየሱስም በማዕድ ተቀምጦ ሳለ በራሱ ላይ አፈሰሰችው። ፫ ደቀ መዛሙርቱም ይህን ባዩ ጊዜ ተቈጥተው እንዲህ አሉ፡ “ይህች ሴት ለምን ይህን ያህል ሹቱ አጠፋችን? ፫ ይህ በብዙ ዋጋ ተሸጠ ለድሆች ምጽዋት ይሰጥ ዘንድ ይቻል ነበርና።” ፫ ጌታችን ኢየሱስም ዐወቀባቸውና እንዲህ አላቸው፡ “ይህችን ሴት ለምን ታደክሙአታላችሁ? ለእኔ መልካም ሥራ ሠርታልኛለችና። ፫ ድሆችንስ ዘወትር ታገኙአቸዋላችሁ፤ በወደዳችሁም ጊዜ በኅ ታደርጉላቸዋላችሁ፤ እኔን ግን ዘወትር የምታገኙኝ አይደለም። ፫ እርስዋ ይህን በራሴ ላይ ያፈሰሰችውን ሹቱ ለቀብሬ አደረገችው። ፫ እውነት አላችኋለሁ፤ ይህ ወንጌል በዓለሙ ሁሉ በሚሰበከበት ቦታ ይህች ሴት ያደረገችው ለእርስዋ መታሰቢያ ሆኖ ይነገራል።”

የአስቆርቱ ስው ይሁዳ ጌታን እንዳስያዘው (ማር. ፲፬፡፲፩፤ ሉቃ. ፳፪፡፫-፮)

፫ ከዚህም በኋላ ከዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት አንዱ ይሁዳ የሚባለው የአስቆርቱ ስው ወደ ካህናት አለቆች ሄደ። ፫ “ምን ትሰጡኛላችሁ? እኔም አላልፌ እስጣችኋለሁ።” አላቸው። እነርሱም ሠላስ ብር መዘኑለት፤ ፫ ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ለእነርሱ አሳልፎ ይሰጠው ዘንድ ምቹ ጊዜ ይሻ ነበር።

፩ ግሪኩ “ዐለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ ...” ይላል።
 ፩ ግሪኩ “ይህ ጥፋት ለምንድነው?” ይላል።
 ፪ እንዳንድ የግሪክና የግእዝ ዘርዕ “... ሠላሳ ብር ሊሰጡት ከእርሱ ጋር ተስማሙ” ይላል።
 ፳፭፡፵፮ ዳን. ፲፪፡፪። ፳፮፡፪ ዘፀ. ፲፪፡፩-፳፮። ፳፮፡፯ ሉቃ. ፯፡፴፯-፴፰። ፳፮፡፲፩ ዘዳ. ፲፭፡፲፩። ፳፮፡፲፭ ዘካ. ፲፩፡፲፪።

ስለ ፋሲካ በዓል

(ግር. ፲፬፡፲፪-፳፩፤ ዮሐ. ፲፫፡፳፩-፴)

፤ከፋሲካም በመጀመሪያው ቀን ደቀ መዛሙርቱ ወደ ጌታችን ኢየሱስ ቀርበው፡- “ፋሲካን ትበላ ዘንድ በየት ልናዘጋጅልህ ትወዳለህ?” አሉት። ፤ጌታችን ኢየሱስም አላቸው፡- “ወደ ከተማ ወደ እገሌ ዘንድ ሂዱ፤ መምህር፡- ጊዜዬ ቀርቧልና ከደቀ መዛሙርቶቼ ጋር ፋሲካን በአንተ ዘንድ አደርጋለሁ ብሎ ሃል” በሉት። ፤ደቀ መዛሙርቱም ጌታችን ኢየሱስ እንደ አዘዛቸው አደረጉ፤ ፋሲካንም አዘጋጁ።

ስለ አስያዘው ሰው የተናገረው ነገር

፤በመሸም ጊዜ ከዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ጋር በግዕድ ተቀመጡ። ፤ሲበሉም፡- “እውነት እሳችኋለሁ ከእናንተ አንዱ አሳልፎ ይስጠኛል” አላቸው። ፤እጅግም አዘኑ፤ እያንዳንዱም “አቤቱ፡ ምናልባት እኔ አሆን?” ይሉ ጀመር። ፤አርሱም መልሶ እንዲህ አለ፡- “ከእኔ ጋር እጁን ወደ ወጭቱ የሚያገባ አርሱ አሳልፎ ይስጠኛል። ፤የሰው ልጅስ ስለ አርሱ እንደ ተጻፈ ይሄዳል፤ ነገር ግን የሰው ልጅ አልፎ ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወዮለት፤ ያሰው ባልተወለደ በተሻለው ነበር።” ፤አሳልፎ የሚሰጠው ይሁም መልሶ፡- “መምህር ሆይ፡ እንግዲያ እኔ አሆን?” አለ፤ ጌታችን ኢየሱስም፡- “አንተ ራስህ አልህ” አለው።

ስለ ምሥጢረ ቀጥርባን ሥርዐት

(ግር. ፲፬፡፳፪-፳፮፤ ሉቃ. ፳፪፡፲፬-፳)

፤ሲበሉም ጌታችን ኢየሱስ ገብስቱን አንሥቶ፡ ባረከ፤ ቁረሰ፤ ስደቀ መዛሙርቱም “ይህ ሥጋዬ ነው እንኩ ብሎ” ብሎ ሰጠ። ፤ጽዋዉንም አንሥቶ አመስግኖ ሰጣቸው፤ እንዲህም አለ፡- “ሁላችሁም ከአርሱ ጠጡ። ፤ግጢአትን ለማስተሰረይ፤ ስለ ብዙዎች የሚፈለግ፡ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው። ፤በበለሰው መንግሥት ከእናንተ ጋር አዲሱን እስከምጠጣባት እስከዚያች ቀን ድረስ ከዛሬ ጀምሮ ከዚህ የወይን ፍሬ አልጠጣም።” ፤መዝሙርም ከዘመሩ በኋላ ወደ ደብረ ዘይት ወጡ።

ስለ እረኛው መሞትና ስለ በጎቹ መበተን

(ግር. ፲፬፡፳፯-፴፩፤ ዮሐ. ፲፫፡፴፯-፴፰)

፤ከዚህም በኋላ ጌታችን ኢየሱስ እንዲህ አላቸው፤ “በዚች ሌሊት ሁላችሁም ትከዱ ኛላችሁ፤ መጽሐፍ፡- እረኛውን እንድለዋለሁ፤ በጎቹም ይበተናሉ ብሎአልና። ፤ከተነሣሁም በኋላ ወደ ገሊላ እቀድማችኋለሁ።” ፤ጴጥሮስም መልሶ፡- “ሁሉም ቢከዱህ እንኳ እኔ ከቶ አልክድህም” አለው። ፤ጌታችን ኢየሱስም፡- “እውነት እልሃለሁ በዚች ሌሊት ዶሮ ሳይጮህ ሦስት ጊዜ ትከደኛለህ” አለው። ፤ጴጥሮስም፡- “ከእንተ ጋር እሞታለሁ እንጂ አልክድህም” አለው፤ ደቀ መዛሙርቱም ሁሉ እንደ አርሱ አሉ።

ጌታችን ኢየሱስ በጌቱሴማኒ እንደ ጸለየ

(ግር. ፲፬፡፴፪-፴፫፤ ሉቃ. ፳፪፡፴፱-፵፩)

፤ከዚህም በኋላ ጌታችን ኢየሱስ ከእነርሱ ጋር ጌቱሴማኒ ወደሚባል ቦታ ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱንም፡- “ወደዚያ ሄጄ እስከጸልይ ድረስ በዚህ ተቀመጡ” አላቸው። ፤ጴጥሮስንና ሁለቱን የዘብደምስን ልጆች ወስደ፤ ያዘንና ይተከዝም ጀመር። ፤ከዚህም በኋላ፡- “ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘነች፤ በዚህ ተቀመጠ፤ ከአኔም ጋር ትገ” አላቸው። ፤ከዚያም ጥቂት ፈቀቅ አለና በግንባሩ ሰግዶ ጸለየ፤ እንዲህም አለ፡- “አባቱ ሆይ፡ የሚቻልስ ከሆነ ይህች ጽዋ ከእኔ ትለፍ፤ ነገር ግን ፈቃድህ ይሁን እንጂ የእኔ ፈቃድ አይደለም።” ፤ወደ ደቀ መዛሙርቱም ሄደ፤ ተኝተውም አገኛቸው፤ ጴጥሮስንም እንዲህ አለው፡- “አንድ ስዓት አንኳ ከእኔ ጋር መትጋት እንዲህ ተሳናችሁን? ፤ወደ ፈተናም እንዳትገቡ ተግታችሁ ጸልዩ፤ መንፈስ ይሻልና፤ ሥጋ ግን ደካማ ነው።” ፤ጴግመኛም ሄዶ፡ ጸለየ፤ እንዲህም አለ፡- “አባቱ ሆይ ይህች ጽዋ ባልጠጣት ከእኔ ልታልፍ የማይቻል ከሆነ ፈቃድህ ይሁን።” ፤ጴግመኛም ወደ ደቀ መዛሙርቱ ተመለሰ፤ ተኝተውም አገኛቸው፤ ዐይኖቻቸው በእንቅልፍ ፈዘዘው ነበርና። ፤ደግሞም ለሦስተኛ ጊዜ ትቶ አቸው ሄደና ያንኑ ቃል ብቻ ደግሞ ጸለየ። ፤ጴግመኛም ወደ ደቀ መዛሙርቱ ተመልሶ እንዲህ አላቸው፡- “እንግዲህስ ተኙ፤ ዕረፋም፤

፳፮፡፳፫ መዝ. ፵፡፱። ፳፮፡፳፰ ዘፀ. ፳፱፡፳፤ ኤር. ፴፩፡፴፩-፴፬። ፳፮፡፴፩ ዘካ. ፲፫፡፯። ፳፮፡፴፪ ግቴ. ፳፯፡፲፮።

እነሆ ጊዜው ደረሰ፤ የሰውንም ልጅ በጎጢአተኞች እጅ አሳልፈው ይሰጡታል። ግጥሙ እንሂ ደደ፤ እነሆ አሳልፎ የሚሰጠኝ ቀርቦአል።”

ጌታችን ሰለ መያዙ
(ማር. ፲፬፥፵፫-ዓ፤ ዮሐ. ፲፰፥፫-፲፪)

ግጥሙንም ሲናገር፤ እነሆ፤ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ ይሁዳ መጣ፤ ከእርሱም ጋር ከካህናት አለቆችና ከሕዝብ ሽማግሌዎች ዘንድ ሾተልና ጎመድ የያዙ ብዙ ሰዎች መጡ። ግጥሙ አሳልፎ የሚሰጠውም፤ “የምስሙው እርሱ ነው፤ እርሱን ያዙ” ብሎ ምልክት ስጥቶአቸው ነበር። ግጥሙን ጊዜም ይሁዳ ወደ ጌታችን ኢየሱስ ቀርቦ፤ “መምህር ሆይ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን” አሰና ሳመው። “ጌታችን ኢየሱስም፤ “ወዳጄ ሆይ፤ ለምን ነገር መጣህ?” አለው፤ ያንጊዜም ቀረቡ፤ እጃቸውንም አንሥተው ጌታችን ኢየሱስን ያዙት። ግጥሙም፤ ከጌታችን ከኢየሱስ ጋር ከነበሩት አንዱ እጁን ዘርግቶ ሰይፉን መዘዘና፤ የሊቀ ካህናቱን አገልጋይ መትቶ ጂህ አለው። “ሰይፍህን ወደ አፎቱ መልስ፤ ሰይፍን የሚያገኘው ሁሉ በሰይፍ ይሞታሉና። ግጥሙ ከዐሥራ ሁለት ጭፍሮች የሚበዙ መላ አካላትን አሁን ይልከልኝ ዘንድ አባቴን ልማል ደው የማልችል ይመስልሃል? ግጥሙም እነሆ ከሆነ ይገባል የሚለው የመጽሐፍ ቃል እንዴት ይፈጸማል?” ግጥሙም ኢየሱስም ያንጊዜ ሕዝቡን እንዲህ አላቸው፤ “እንደ ሌባ በሾተልና በጎመድ ልትይዙኝ መጣችሁን? በመቅደስ ዘወትር ሳስተምር ከእናንተ ጋር እኖር ነበር፤ አልያዛችሁኝምም። ግጥሙም ነፃ ሁሉ የሆነ የነቢያት መጻሕፍት ይፈጸሙ ይህን ነው፤ ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ትተውት ሸሹ።

ግጥሙም ኢየሱስን የያዙትም ጻፎችና ሽማግሌዎች ወደ ተሰበሰቡበት ወደ ካህናቱ አለቃ ወደ ቀያፋ ወሰዱት። ግጥሙም እስከ ሊቀ ካህናቱ ግቢ ድረስ ከሩቅ ተከተለው፤ ወደ ውስጥም ገብቶ የነገሩን መጨረሻ ያይ ዘንድ ከሎሎዎቹ ጋር ተቀመጡ። ግጥሙም ካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች፤ ሸንጎውም ሁሉ ጌታችን ኢየሱስን ሊገድሉት የሕሰት ምስክሮች ይፈልጉ ነበር፤ ነገር ግን አላገኙም።

ጌታችን ኢየሱስ በሊቀ ካህናቱ ፊት እንደ ቆመ

ግጥሙን የሕሰት ምስክሮችም መጡና አላገኙበትም፤ በኋላም ሁለቱ መጥተው፡- ግጥሙም “ይህ ሰው የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሳፈርሰው፤ በሦስተኛውም ቀን ለሠራው እችላለሁ ብሏል” አሉ። ግጥሙም ካህናቱም ተነሥቶ፤ “እነዚህ በሚመሰክሩብህ አንድ ስንኳ አትመልሰምን?” አለው። ግጥሙም ኢየሱስ ግን ዝም አለ፤ ሊቀ ካህናቱም፤ “አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ከርስቶስ እንደ ሆነህ ትነግረኝ ዘንድ በሕያው እግዚአብሔር አምልሃለሁ” አለው። ግጥሙም ኢየሱስም፤ “አንተ አልህ፤ ነገር ግን እላችኋለሁ ከእንግዲህ ወዲህ የሰውን ልጅ በጎይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይ ደመናም ሊመጣ ታይታላችሁ” አለው። ግጥሙም ያንጊዜም ሊቀ ካህናቱ ልብ ሱን ቀደደ፤ “እነሆ ተሳደሰ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ምን ምስክር ትሹለታላችሁ? እነሆ፤ አሁን ስድስት ሰዎች ነገር ግን እንግዲህ ምን ትላላችሁ?” አለ። ግጥሙም ኢየሱስም መልሰው፤ “ሞት ይገባል” አሉ። ግጥሙም በኋላ በፊቱ ላይ ተፋብሶ፤ ራሱንም በዘንግ መቱት፤ ፊቱንም በጥፈ መቱት፤ እንዲህ እያሉ፡- ግጥሙም “ከርስቶስ ሆይ፤ ንገረን፤ በጥፈ የመታህ ማን ነው?”

ጲጥሮስ ሰለ መካዳና ስለ መመለሱ
(ማር. ፲፬፥፳፰-፳፯፤ ሉቃ. ፳፪፥፶፮-፶፯)

ግጥሙም ጲጥሮስ ግን ከቤት ውጭ በግቢው ተቀምጦ ነበር፤ እንዲት ብላቴናም ወደ እርሱ መጥታ፤ “አንተም እኮ ከገሊላዊው ከኢየሱስ ጋር ነበርህ” አላችው። ግጥሙም “የምትይወኑ አላውቀዋልም” ብሎ በሁሉም ፊት ካደ፤ ግጥሙም ወደ በርም በወጣ ጊዜ ሌላዬቱ አየችውና ከዚያ ለቆመች፤ “ይህም እኮ ከናዝሬቱ ኢየሱስ ጋር ነበር” አለቻቸው። ግጥሙም ጲጥሮስም ካደ፤ ያን ሰውም እንደማያውቀው ማለ። ግጥሙም ከካጥቂት ጊዜም በኋላ ቆመው የነበሩ መጡና ጲጥሮስን፤ “በእውነት አንተም ከእነርሱ ወገን ነህ፤ አነጋገርህም ያስታውቅብሃል” አሉት። ግጥሙም ያን ሰው እንደማያውቀው ይምልና ይረገም ጀመር፤ ወዲያውንም ዶሮ ጮኹ። ግጥሙም “ዶሮ ሳይጮህ ሦስት ጊዜ ትከደኛለህ” ያለውን የጌታችን የኢየሱስን ቃል አሰበ፤ ወደ ውጭም ወጥቶ መራራ ልቅሶን አለቀለ።

፳፮፥፶፮ ሉቃ. ፲፬፥፵፯፤ ፳፮፥፴፯፤ ፳፮፥፳፯ ዮሐ. ፲፰፥፫፤ ፳፮፥፳፯ ዳን. ፯፥፲፫፤ ፳፮፥፳፯ ዘሌ. ፳፱፥፲፮።

ምዕራፍ ፳፯

ጌታችን ለጲላሎስ ተላልፎ ስለ መሰጠቱ

(ግር. ፲፭፥፩፤ ሉቃ. ፳፫፥፩-፪)

፳ በነጋም ጊዜ የካህናት አለቆችና የሕዝቡ ሽማግሌዎች ሁሉ ጌታችንን ኢየሱስን ሊገድሉት ተማከሩ። ፳ አስረውም ወስዱት፤ ለገዢው ለአን ጤናዊው ጲላሎስም አሳልፈው ሰጡት።

ስለ ይሁዳ የሕይወት ፍጻሜ

(ሐ.ሥ. ፩፥፲፰፥፲፱)

፳ ከዚህም በኋላ አሳልፎ የሰጠው ይሁዳ እንደ ፈረዱበት ባየ ጊዜ “ንጹሕ ደምን አሳልፈኛለሁ ብሎ ለካህናት አለቆችና ለሕዝቡ ሽማግሌዎች ሠላሳውን ብር መለሰ። ፳ አነሱ ግን፣ “እኛ ምን አግዶን እንተ ለራ ስህ ዕውቅ” አሉት። ፳ ያንም ብር በቤተ መቅ ደስ በትኖ ሄደና ታነቀ። ፳ የካህናት አለቆችም ያን ብር እንሥተው “የደም ዋጋ ነውና በመባ ውስጥ ለንጩምረው አይገባንም” አሉ። ፳ ተማ ከረውም ለአንግዳ መቃብር የሸከላ ሠሪ መሬት ገዙበት። ፳ ስለዚህም ያ መሬት አስከ ዛሬ ድረስ “የደም መሬት” ተብሎ ተጠራ። ፳ ያንጊዜ የነ ቢዩ የኤርምያስ ቃል “የአስራኤል ልጆች የተ ስማሙበትን የከቡርን ዋጋ ሠላሳውን ብር ወስዱ፤ ፳ እግዚአብሔር እንደ አዘዘኝም ለሸከላ ሠሪ እርሻ ሰጡት” ያለው ተፈጻመ።

ጌታችን ኢየሱስ ለጲላሎስ ፊት እንደ ቆመ

(ግር. ፲፭፥፪-፮፤ ሉቃ. ፳፫፥፫-፪)

፳፯ ጌታችን ኢየሱስም በመስፍኑ ፊት ቆመ፤ መስፍኑም፣ “የአይሁድ ንጉሥ አንተ ነህን?” ብሎ ጠየቀው፤ ጌታችን ኢየሱስም፣ “አንተ አልህ” አለው። ፳ የካህናት አለቆችና የሕዝቡም ሽማግሌዎች ሲከሰሱት ምንም የሰጠው መልስ የለም። ፳ ከዚህም በኋላ፤ ጲላሎስ፣ “ይህን ያህል ሊመስክሩብህ አትሰማምን?” አለው። ፳ መስፍኑ አጅግ አስኪያደንቅ ድረስ አንዲት ቃል ስንኳ አልመለሰለትም። ፳ በዚያም በዓል ለሕዝቡ ከአስረኞች መካከል አንዱን የወደዱ ትን አንዲፈታላቸው ለመስፍኑ ልማድ ነበረው። ፳ ያንጊዜም በጣም የታወቀ ስሙ በርባን የሚ ባል አንድ አስረኛ ነበር። ፳ አነሱም ተስብስ በው ሳሉ ጲላሎስ ሕዝቡን፣ “ማንን እንድፈ

ታላችሁ ትፈልጋላችሁ? በርባንን? ወይስ ከር ስቶስ የሚሉት ኢየሱስን?” አላቸው። ፳ በቅን ዐት አሳልፈው እንደ ሰጡት ያውቅ ነበርና።

በመከራው ጊዜ ስለ ሆነው ምስክርነት

፳፯ ጲላሎስም በአደባባይ ተቀምጦ ሳለ፣ “በዚህ ጻድቅ ሰው ላይ እንዳትበድል ዕውቅ፤ ዛሬ በዚች ሌሊት በሕልሜ ስለ እርሱ ብዙ ተሠቃይቻለሁና” ስትል ሚስቱ ላከችበት። ፳ የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች ግን በርባንን እንዲፈታላቸው፣ ኢየሱስን ግን እንዲገድሉ ሕዝቡን አባብለው አሺ አሰጥለቸው፤ ፳ መስፍኑ ኑም መልሶ፣ “ከሁለቱ ማንኛውን ለፈታላችሁ ትወዳላችሁ?” አላቸው፤ አነሱም፣ “በርባንን” አሉ። ፳ ጲላሎስም፣ “እንግዲህ ከርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን ምን ላድርገው?” አላቸው፤ ሁሉም፣ “ስቀለው!” አሉ። ፳ መስፍኑ ኑም፣ “ምን ክፉ ሥራ ሠራ?” አላቸው፤ አነሱ ግን “ስቀለው! ስቀለው!” አያሉ ጩኸት አበዙ። ፳ ከዚህም በኋላ ጲላሎስ ሁከት ከሚ በዛ በቀር የሚጠቅም ነገር እንደሌለ ባየ ጊዜ፣ ውኃ ወስዶ፣ “እኔ ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ፤ እናንተ ለራሳችሁ ዕውቁ” ብሎ በሕዝቡ ፊት አጁን ታጠበ። ፳ ሕዝቡም ሁሉ መልሰው፣ “ደሙ በአኛና በልጆቻችን ላይ ይሁን” አሉ። ፳ ከዚህም በኋላ በርባንን ፈታላቸው፤ ጌታችን ኢየሱስን ግን ገርፎ ሊስቅ ሉት ስጣቸው።

ጭፍሮች በጌታ ኢየሱስ ላይ

ስለ መዘባበታቸው

(ግር. ፲፭፥፲፮-፳፤ ዮሐ. ፲፱፥፪-፫)

፳፯ ከዚህም በኋላ የመስፍኑ ጭፍሮች ጌታ ችን ኢየሱስን ተቀብለው ወደ ፍርድ ሸንጎ ወሰዱት፤ ጭፍራውንም ሁሉ ወደ እርሱ ሰበሰቡ። ፳ ልብሱንም ገፍፈው ቀይ ልብስ አለበሱት። ፳ የአሸም አክሲል ጉንጉሃው በራሱ ላይ አቀዳ ጁት፤ በቀኝ እጁም ዘንግ አሲያዙት፤ በፊቱም ተንበርክከው፣ “የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፣ ሰላም ለአንተ ይሁን” አያሉ ተዘባበቀበት፤ ፳ በላዩም ተፋበት፤ ዘንጉንም ነጥቀው ራሱን መቱት። ፳ ከተዘባበቁበትም በኋላ፣ ቀዩን ልብስ ገፍፈው ልብሱን አለበሱት፤ ሊስቅሉትም ወስዱት። ፳ ሲወጡም ስምዖን የሚባል የቀሬና ሰው አገኘ፤ መስቀሉንም ይሸከም ዘንድ አስገደ

ዱት። ቁጥርን ሚው የራስ ቅል ወደሚሆን ጎል ጎታ ወደሚባል ቦታ በደረሱ ጊዜ። ጭክሐምት ጋራ የተቀላቀለ ወይንን ሊጠጣ አቀረቡለት፤ ቀምሶም ሊጠጣው አልወደደም።

ጌታችን ስለ መስቀሉ

(ማር. ፲፭፡፳፩-፴፪፤ ዮሐ. ፲፱፡፲፯-፳፯)

ጭበሰቀሉትም ጊዜ ዕጣ ተጣጥለው ልብሱን ተካፈሉ፤ ይህም “ልብሶቼን ለራሳቸው ተካፈሉ፤ በቀሚሴም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ” ያለው የመጽሐፍ ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው። ጭበዜ ያም ተቀምጠው ይጠብቁት ነበር። ጭበራሱ ላይም “ይህ የእይሁድ ንጉሥ ኢየሱስ ነው” የሚል የክሱን ጽሕፈት ጽፈው አኖሩ። ጭያን ጊዜም ሁለት ወንበዴዎችን እንዲያን በቀኙ አንዱንም በግራው ከእርሱ ጋር ሰቀሉ። ጭየሚያል ፉትም ራሳቸውን አየነቀነቁ ይሰድቡት ነበር። ጭ“ቤተ መቅደስን የምታፈርሰው፤ በሦስተኛው ወም ቀን የምትሠራው አንተ ሆይ፤ ራስህን እድን፤ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህስ እስኪ ከመስቀልህ ውረድ” ይሉት ነበር። ጭእንዲሁም የካህናት አለቆች ከጻፎችና ከሽማግሌዎች ጋር እንዲህ እያሉ ይዘብቱበት ነበር፤ ጭ“ሌላውን ያድናል፤ ራሱን ማዳን ግን አይችልም፤ የአሰራኤል ንጉሥ ከሆነ አሁን ከመስቀል ይውረድና እንመንበት። ጭበእግዚአብሔርም ታምኗል፤ ይወደውም እንደ ሆነ እነሆ፤ አሁን ያድነው፤ እኔ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ብሏልና።” ጭከእርሱ ጋር የተሰቀሉ ወንበዴዎችም እንዲሁ ያሽሙአጥጡት ነበር።

ጌታችን በፅዕ መስቀል ላይ ስለ መሞቱ

(ማር. ፲፭፡፴፫-፴፮፤ ሉቃ. ፳፫፡፵፬-፵፱)

ጭከስድስት ሰዓት ጀምሮም እስከ ዘጠኝ ሰዓት ዓለም ሁሉ ጨለማ ሆነ። ጭበዘጠኝ ሰዓትም ጌታችን ኢየሱስ፤ “ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ስበቅታኒ?” ብሎ በታላቅ ቃል ጮኸ፤ ይኸውም፡ “አምላኬ አምላኬ ሰምን ተውኸኝ?” ማለት ነው። ጭበዚያም ቆመው የነበሩት በሰሙ ጊዜ፡ “ይህስ ኤልያስን ይጠራል” አሉ። ጭያንጊዜም ከእነርሱ አንዱ ሮጠና ሰፍ

ነግ ወሰደ፤ ሆምጣጤም ሞላበት፤ በዘንግም አሰሮ አጠጣው። ጭ“ተጫ ኤልያስ መጥቶ ያድነው እንደ ሆነ እንይ” የሚሉም ነበሩ። ጭዳግመኛም ጌታችን ኢየሱስ በታላቅ ድምፅ ጮኸ፤ ያንጊዜም ነፍሱ፤ ከሥጋው ተለየች። ጭእነሆም፤ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ፤ ምድርም ተነዋወጠች፤ ዐለቶችም ተሰነጠቁ። ጭመቃብሮችም ተከፈቱ፤ ተኝተው ከነበሩ ከቅዱሳን በድኖችም ብዙዎች ተነሡ። ጭከመቃብራቸውም ወጡ፤ ከትንሣኤውም በኋላ ወደ ቅድስት ከተማ ገብተው ሰብዙዎች ታዩአቸው። ጭየመቶ አለቃውና ከእርሱ ጋር ጌታችን ኢየሱስን ይጠብቁ የነበሩት ግን፤ ንውጽውጽታውንና የሆነውን ሁሉ አይተው እጅግ ፈሩ፤ “በእውነትም ይህ የእግዚአብሔር ልጅ ነው” አሉ። ጭየሆነውንም ሁሉ ከሩቁ የሚመለከቱ ብዙ ሴቶች በዚያ ነበሩ፤ እነርሱም ከገሊላ ጀምሮ ጌታችን ኢየሱስን የተከተሉትና ያገለገሉት ነበሩ። ጭከእነርሱም ማርያም መግደላዊት፤ የያዕቆብና የዮሳፍ እናት ማርያም፤ የዘብዴዎስም የልጆቹ እናት ነበሩ።

ጌታችን ወደ መቃብር ስለ መውረዱ

(ማር. ፲፭፡፵፪-፵፯፤ ዮሐ. ፲፱፡፵፰-፵፪)

ጭበመሸም ጊዜ ስሙ ዮሴፍ የሚባል ባስጸጋ ሰው ከእርማትያስ መጣ፤ እርሱም የጌታችን የኢየሱስ ደቀ መዝሙር ነበር። ጭእርሱም ወደ ጲላጦስ ሄዶ የጌታችን የኢየሱስን ሥጋ ለመገ፤ ጲላጦስም እንዲሰጡት አዘዘ። ጭዮሴፍም የጌታችን የኢየሱስን ሥጋ ተቀብሎ በንጹሕ በፍታ ገነዘው። ጭሌራሱ ከዐለት በአሰፈ ሰፈለው በሐዲስ መቃብርም ቀበረው፤ ታላቅ ድንጋይም አንከባሎ የመቃብሩን አፍ ገጥሞ ሄደ። ጭከዚያም ማርያም መግደላዊትና ሁለተኛዋ ማርያም በመቃብሩ ፈት ለፈት ተቀምጠው ነበር። ጭከዐርብም በኋላ በማግሥቱ የካህናት አለቆችና ፈረሳውያን ወደ ጲላጦስ ተሰበሰቡ። ጭእነርሱም እንዲህ አሉት፡ “ጌታ ሆይ፤ ያ መስሐቲ በሕይወቱ ሳለ፤ በሦስተኛው ቀን እነሣለሁ” ያለውን እሰብን። ጭእንግዲህ ደቀ መዛሙርቱ ሌሊት መጥተው እንዳ

፩ “ነፍሱን ሰጠ” የሚልም ዘርዕ አለ።

፳፮፡፴፬ መዝ. ፳፮፡፳፩። ፳፮፡፴፭ መዝ. ፳፮፡፲፰። ፳፮፡፴፱ መዝ. ፳፮፡፯፤ ፳፮፡፳፭። ፳፮፡፵ ማቴ. ፳፮፡፳፩፤ ዮሐ. ፱፡፲፱። ፳፮፡፵፫ መዝ. ፳፮፡፳፰። ፳፮፡፵፮ መዝ. ፳፮፡፩። ፳፮፡፵፯ መዝ. ፳፮፡፩። ፳፮፡፵፰ መዝ. ፳፮፡፳፩። ፳፮፡፶፩ ዘዐ. ፳፮፡፵፩-፵፫። ፳፮፡፶፮ ሉቃ. ፳፡፪፫። ፳፮፡፳፫ ማቴ. ፲፮፡፳፩፤ ፲፯፡፳፫፤ ፳፡፲፱፤ ማር. ፳፡፴፩፤ ፱፡፴፩፤ ፲፡፴፫-፴፬፤ ሉቃ. ፱፡፪፤ ፲፰፡፴፩-፴፫።

ይሰርቁት ለሕዝቡም ከሙታን ተለይቶ ተነሣ እንዳይሉ፤ እስከ ሦስት ቀን መቃብሩ እንዲጠበቅ እዘዝ፤ የኋለኛዪቱ በደሉ ከፊተኛዪቱ የምትከፋ ትሆናለችና።” ፳፮፡፲፱፡፱። “ጠባቆች አሏችሁ፤ ሄዳችሁም እንደምታውቁ አስጠብቁ” አላቸው። ፳፯፡፲፱፡፱። “እነርሱም ሄደው ከጠባቆች ጋር ድንጋዩን አትመው መቃብሩን አስጠብቁ።

ምዕራፍ ፳፰

ጌታችን ስለ መነሣቱ

፻፲፱፡፱፡፱። ማታ ለእሑድ አጥቢያ ማርያም መግደላዊትና ሁለተኛዋ ማርያም መቃብሩን ሲያዩ መጡ። ፻፲፱፡፱፡፱። “እነሆ፣ ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ፤ የእግዚአብሔር መልእክ ከሰማይ ወርዶአልና፤ ቀርቦም በመቃብሩ አፍላይ ድንጋይዋን አንከባሉ በላይዋ ተቀመጠ። ፻፲፱፡፱፡፱። መልኩም እንደ መብረቅ፣ ልብሱም እንደ በረዶ ነጭ ነበረ። ፻፲፱፡፱፡፱። እነርሱንም ከመፍራት የተነሣ መቃብሩን የሚጠብቁ ታወኩ፤ እንደ በድንም ሆኑ። ፻፲፱፡፱፡፱። መልኩም መልሶ ሴቶችን እንዲህ አላቸው፤ “እናንተስ አትፍሩ፤ የተሰቀለውን ኢየሱስን እንደምትኾ አውቃለሁና። ፻፲፱፡፱፡፱። በዚህ የለም፤ እርሱ እንደ ተናገረው ተነሥቶአል፤ ነገር ግን ኑና ተቀብሮበት የነበረውን በታ እዩ። ፻፲፱፡፱፡፱። ፈጥናችሁም ሂዱና፡- ከሙታን ተለይቶ ተነሣ፤ እነሆ፣ ወደ ገሊላ ይቀድማችኋል፤ በዚያም ታይታላችሁ፤ ብላችሁ ለደቀ መዛሙርቱ ንገሩአቸው፤ እነሆም፣ ነገር ኋላችሁ።” ፻፲፱፡፱፡፱። በፍርሀትና በታላቅ ደስታም ከመቃብሩ ፈጥነው ሄዱ፤ ለደቀ መዛሙርቱም ይነግሩአቸው ዘንድ ሮጡ። ፻፲፱፡፱፡፱። ጌታችን ኢየሱስ አገኛቸውና፣ “ሰላም ለእናንተ ይሁን” አላቸው፤ እነርሱም ቀርቦው እግሩን

ይዘው ሰንዱለት። ፻፲፱፡፱፡፱። በኋላ ጌታችን ኢየሱስ እንዲህ አላቸው፣ “አትፍሩ ሂዱና ወደ ገሊላ እንዲሄዱ ለወንድሞቼ ንገሩአቸው፤ በዚያም ያዩኛል።”

፻፲፱፡፱፡፱። እነርሱም ከሄዱ በኋላ ጠባቆች ወደ ከተማ ገብተው የሆነውን ሁሉ ለነህናት አለቆች ነገሩ። ፻፲፱፡፱፡፱። የተሰብሰበውም ከኾሞግሌዎች ጋር መከረው ለጭፍሮች ብዙ ገንዘብ ሰጡአቸው። ፻፲፱፡፱፡፱። እንዲህም አሏቸው፣ “ተኝተን ሳለን ደቀ መዛሙርቱ በሌሊት መጥተው ሰረቁት በሉ።” ፻፲፱፡፱፡፱። ይህም ነገር በገዢው ዘንድ የተሰማ እንደ ሆነ እኛ እና ላምነዋለን፤ እናንተንም ያለ ሥጋት እንድትኖሩ እናደርጋለን።” ፻፲፱፡፱፡፱። ጭፍሮችም ገንዘቡን ተቀብለው እንደ አስተማሩአቸው አደረጉ፤ ይህም ነገር እስከ ዛሬ ድረስ በአይሁድ ዘንድ ሲነገር ይኖራል።

፻፲፱፡፱፡፱። በሥራ እንዲ ደቀ መዛሙርት ግን ጌታችን ኢየሱስ ወደ አዘዛቸው ተራራ ወደ ገሊላ ሄዱ። ፻፲፱፡፱፡፱። በዓየትም ጊዜ ሰንዱለት፤ አኩሎቶቹ፤ ግን ተጠራጠሩ። ፻፲፱፡፱፡፱። ጌታችን ኢየሱስም ቀርቦ፡- እንዲህ ሲል ተናገራቸው፣ “ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ። ፻፲፱፡፱፡፱። እንግዲህ ሂዱና በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው አሕዛብን ሁሉ አስተምሩ። ፻፲፱፡፱፡፱። ያዘዘኋችሁንም እንዲጠብቁ አስተምሩአቸው፤ እኔም እስከ ዓለም ፍጻሜ በዘመኑ ሁሉ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ።”

ከሥራ ሁለቱ ሐዋርያት እንዲ ሐዋርያ ማቴዎስ በምድር ፍልስጥኤም በዕብራይስጥ ቋንቋ የጻፈው ወንጌል ተፈጸመ፤ መንፈስ ቅዱስ እያተጋው ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስ በሥጋ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ በሰምንተኛው ዓመት፤ ቀላውዲዎስ ቄሣር በነገሠ በመጀመሪያዉ ዓመት ጻፈው።

ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። አሜን።

፪ ግእዙ “ንሥኡ ሰገራተ ...” ይላል።
፫ ግሪኩ “... እንዳንዶቹ ግን ...” ይላል።
፬ ግሪኩ-፲፭ ማር. ፲፮፡፩-፲፫፤ ሱቃ. ፳፬፡፩-፲፫፤ ዮሐ. ፳፭፡፩-፲፫። ፭፡፩፤ ፳፰፡፲፱ ማቴ. ፳፮፡፲፱፤ ማር. ፲፬፡፳፰።
፭፡፲፱ ሐ.ሥ. ፩፡፳።